

બિસ્મીલાહીર રહમાનીર રહીમ - સલ્લલ્લાહુ અલય્ક યા વલીય્લ અસ્સ અદરીકના.

શિયાઓનું બંધારણ

રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.) નો ઇરશાદ છે કે : ‘ઇન્ની તારેકુમ ફી કોમુસ્સ સક્લૈન કિતાબલાહે વ ઇતરતી વ ઇતરતી અર્થાત હું તમારી વચ્ચે બે મુલ્યવાન અમાનત કુરઆન અને મારી ઝુરીયતને મૂકીને જઈ રહ્યો છું.’

શિયાઓએ કુરઆન અને માઅસુમીન અલયહેસ્સલામના ઇરશાદાતને પોતાના જીવનના સિદ્ધાંત અને જીવન ક્રમ બનાવી લીધા છે. કારણ કે આ બંને કોઈ પણ યુગમાં ક્યારેય પણ જુદા નહીં થાય આજ ઇરશાદમાં આપ (સ.અ.વ.) આગળ ફરમાવે છે. : ‘લન યફતરેકા હતા યરેદા અલય્લહ હુલ્લ’ એટલે કે એકબીજાથી હરગીજ જુદા નહીં થાય ત્યાં સુધી કે કયામતના દિવસે બંને સાથે સાથે રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.)ની બિદમતમાં હોઝે કવસર પર આવી મળશે. આનાથી સ્પષ્ટ થાય છે કે કુરઆન અને ઇતરતથી વિખૂટા પડવાનો અર્થ ઇસ્લામના ટુકડે ટુકડા કરી નાખવા તેવો થશે. જ્યારે ઇસ્લામના ટુકડે ટુકડા થઈ જશે. ત્યારે તે “ઇસ્લામે મોહમ્મદી” નહીં કહેવાય, પણ બીજો કોઈ ઇસ્લામ કહેવાશે.

શિયા સમાજ માટે અનુસરણનું કેન્દ્ર

જે પરિવાર કુરઆની વહી નાઝીલ થવાનું કેન્દ્ર છે, તે પરિવાર શિયા પરિવારો અને સમાજ માટે અનુસરણ કેન્દ્ર છે. એ ઘર છે જ્યાં સ્વયં નબીએ અકરમ (સ.અ.વ.) અને ફરિશ્તાઓ હંમેશા આવ - જા કરતા હતા એ ઘરમાં સંપૂર્ણ ઇસ્લામ અને સંપૂર્ણ ઇસ્લામ અને સંપૂર્ણ ઇમાન સુરક્ષિત હતું અમીરૂલ મોઅમેની અલયહીસ્સલામના પવિત્ર ઘરમાં હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તુફા સલ્લલ્લાહુ અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ અને મવલાએ કાએનાત, પિતાની હેસિયતથી શિયાઓ માટે દ્રષ્ટાંતરૂપ હતા. શિયા માતાઓ માટે માસુમને કોનેઈ ફાતેમા ઝહેરા સલામુલાહે અલયહા સંપૂર્ણ નમૂના - એ - અમલ હતા. શિયા સંતાનો માટે ઇમામ હસન અલયહીસ્સલામ ઇમામ હુસૈન અલયહીસ્સલામ અને જનાબે ઝનયબે કુબરા તમેના નકશે કદમ પર ચાલવા માટે મદદરૂપ છે. શિયાઓ હંમેશા એ વાત માટે પ્રયત્નશીલ રહે છે કે તેઓનું અનુસરણ કરી તેમના માર્ગદર્શન પ્રમાણે જીવન વીતાવે.

શિયાઓ ઇસ્લામની અન્ય બાબતોની સાથે બે વિશેષ બાબતોમાં માન્યતા ધરાવે છે. અને તે વિશેષતાથી બીજા ફીરકાઓથી જુદા ઓળખવામાં આવે છે. જે બે બાબતો છે. (૧) અદાલત (૨) ઇમામત

(૧) અદાલત : શિયાઓ ‘અદલ’ ને ઉસૂલે દીનનો ભાગ સમજે છે. તમેજ અંબિયા અલયહેમુસ્સલામ અદલો ઇન્સાફ ફેલાવવા માટે આવ્યા હતા, તેમ માને છે. અને પોતાને અંબિયા અલયહેમુસ્સલામના વારસદાર સમજે છે તેમજ અદલો ઇન્સાફ જાળવવાને પોતાની જવાબદારી સમજે છે. તેમજ દુનિયામાં અદલો ઇન્સાફની હુકુમત કાયમ કરવા માટે લોકોને તૈયાર કરવા માટે પ્રયત્નશીલ રહે છે. જેથી ઇમામે ઝમાના અલયહીસ્સલામ દ્વારા એક અદલો ઇન્સાફ પૂર્ણ હુકુમતની સ્થાપના થઈ જાય અને દુનિયા ભરમાંથી ઝુલ્મ - અત્યાચારની નાશ થાય.

(૨) ઇમામત : શિયાઓ પાયાના દ્રષ્ટિકોણ અને એકાએક પૈકીનો એક અકીદો ‘ઇમામત’ વિશેનો પણ છે. અંબિયા અલયહેમુસ્સલામની રિસાલતનો સિલસિલો ઇમામત દ્વારા રહ્યો છે. આ રીતે ખુદાના પયગબરોની નબુવ્વત અને રિસાલતનો ક્રમ પુરો થવા પછી તેઓની ફરજો અને ઇલાહ બંધારણ અને કાનૂનોનો અમલ કરવવાની જવાબદારી એવી વ્યક્તિઓ ઉપર હોવી જોઈએ. જેમ પયગમ્બરે ખુદાની શબીહ (સમાન) હોય અને તેઓની કાર્યપદ્ધતિનો અમલ ચાલુ રહે. જેથી અંબિયાએ કેરામના આશય અને હેતુતેમજ તેમ એ ઉઠાવેલી ઝહમતોને ભૂલાવી ન દેવાય. જે પવિત્ર હસ્તીઓ, અ મહાન ફરજ બજાવવાની જવાબદારી ઉઠાવી ઉમ્મતને માર્ગદર્શન આપવાના ભારને પોતાના ખભા ઉપર ઉઠાવે છે તેઓ “માસૂમ ઇમામો” હોય છે અને તે ઇમામો જ અંબિયા અલયહેમુસ્સલામની જેમ માસુમ અને ગુનાહોથી પાક હોય છે. એવી વ્યક્તિઓમાંથી આજે પણ એક પવિત્ર હસ્તી, અંતિમ રહેનુમા, પેશ્વા, ઇમામે હસન અસ્કરી અલયહીસ્સલામના દિલબંધ હઝરત ઇમામ વક્ત, અંબિયા અને અઈમ્મએ માસુમની અલયહેમુસ્સલામના વારસ મૌજૂદ છે. તેઓ તેમના આગમન (ઝહુર અને કયામ) અને ઇનકલાબથી અદલે - ઇલાહીના કાનૂનોને નવું જીવન અર્પણ કરશે. વિશ્વમાં એ હઝરત (અ.સ.) નું આગમન અને ઇન્કલાબ પયગમ્બરના પવિત્ર કયામની અંતિમ કડી હશે. તેઓના સ્વાગત માટે આજે પણ દુનિયાના લોકોની આંખો પ્રતિક્ષા કરી રહી છે. ઉપરના બંનેના પાયાના સિદ્ધાંતો (અદાલત અને ઇમામત) ને લક્ષમાં લેતા શિયાઓની જવાબદારી સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે તેઓ નબુવ્વત અને ઇમામતની જાળવણીની મહાન જવાબદારીનો સંગીન બોજ કેવી રીતે નીભાવે છે ? અને કેવી રીતે અદલ - ઇન્સાફનો ફેલાવો કરવા, ઝુલ્મ - સિતમથી પોતે દૂર રહી ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) ના ઝહુર અને ઇન્કલાબ માટે રસ્તો સાફ કરવાની જવાબદારી નીભાવે છે ?

એક સાચા શિયાની લાક્ષણિકતા એ છે કે ઇસ્લામ અને ઇન્સાનિયતનું રક્ષણ કરવા, ઝુલ્મ અને અત્યાચાર સામે ટક્કર લેવા અને અદલો ઇન્સાફના અમલીકરણ મો દરેક જમીનને ‘જમીને કરબલા’ અને દરેક દિવસને ‘આશુરાનો દિવસ’ સમજે છે. કારણ કે એક બાજુથી તો એ રિસાલત અને ઇમામતનો દાવેદાર અને રક્ષક છે અને બીજા બાજુથી રિસાલત અને ઇમામતના અહકામ તેમજ અદલો ઇન્સાફ એવી શરતચૂક અને આપણો ગૈર ઇસ્લામી અમલ આપણી વિચારધારા અને ઇસ્લામ માટે એવી લપડાક બની જશે જેની ક્ષાતિપૂર્તિ કરવી આપણા માટે અશક્ય બની જશે ?

આથી આપણે એ હકીકત પ્રત્યે સજાણ રહેવું જોઈએ કે : આપણે પહેલા કરતા વધારે જવાબદારીઓ વહન કરીએ. આપણા કાર્ય અને ચારિત્ર્ય આપણી કાર્યપ્રણાલિકા ઇન્સાની અને ઇસ્લામની હોવી જોઈએ. આપણો અમલ અદલો ઇન્સાફ, તકવા અને પરહેઝગારી, પ્રતિભા અને ઇસ્લામી ટ્રિબ્યુનલથી પૂર્ણ હોવી જોઈએ તમામ બેન્નેમાં ઇસ્લામની મહાનતા યુજુર્વી એન અતિભાનું રક્ષણ કરવું જોઈએ. આપણે ઇસ્લામી ચારીત્ર્ય પ્રદર્શીત કરીને મિલ્લતે શિયા માટે શરમ અને લજ્જાનું કારણ ન બનવું જોઈએ.

મહદી (અજ.) નું સૌંદર્ય

ઇમામ મહદી (અ.સ.) ની વિલાદત તેમનું કૂળ તેમના આગમન અને તેમના માર્ગદર્શન ઇલાહી હુકુમતની સ્થાપના વગેરે, બધી બાબતો વિશે પયગમ્બરે અકરમ (સ.અ.વ.) ની હદીસો તેમના જાનશીનો અને સહાબાએ કેરામના પવિત્ર મુખેથી સાંભળીને લોકો જ્યાં બનાવટી રીતે બની બેસનાર ‘જુઠા મહદી’ ની કલ્પના કરવા લાગ્યા. તેની સાથો સાથે જે તે વખતના સત્તાધિશોના દિલમાં અદલો ઇન્સાફ કાયમ કરનાર મહદી વિશેની વાતો સાંભળીને એવી ધાસ્તી બેસી ગઈ કે તેઓ સત્તાના સુત્રો સંભાળતાની સાથે જ એવું વિચારવું લાગ્યા કે જો મહદી વિશેની કોઈ બાતમી મળી જાય તો તેમને તલવારનું નિશાન બનાવીને નિરાંતનો દમ લઈ શકાય. આજ કારણોસર અઈમ્મએ માઅસુમીન (અ.સ.) ની દરેક વ્યક્તિઓને દરેક પ્રકારના જુદા અને અત્યાચારોનો સામનો કરવો પડ્યો હતો. આ ઉપરાંત એવા અગણિત લોકોએ ‘મહદી’ હોવાનો દાવો કર્યો હતો જેમના દુરાચારી અને દુષ્ટ હોવામાં શંકાને કોઈ સ્થાન ન હતું. નોંધપાત્ર વાત તો એ છે કે રસૂલે ખુદા સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમથી લઈને ઇમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) સુધીના તમામ માઅસુમોએ અવાર નવાર મહદી અલયહીસ્સલામ વિશે - તેઓના શરીરના દેખાવથી માંડીને આંતરિક અને રૂહાની અઝમત અને હોદ્દા સુધીની બાબતોની તસ્વીર અને નિશાનીઓ એટલે સુધી કે તેઓ (અ.સ.) ના ઝહુર પહેલા અને ઝહુર પછીની બાબતો અને ઇલાહી હુકુમતની આછી ઝલક પણ પ્રસ્તુત કરી દીધી હતી. આજ કારણસર જ્યારે જ્યારે પણ જેટલા મહદીવીચયતના બનાવટી દાવેદારોએ મહદીવીચયતનો દાવો કર્યો, તેઓનો ભાંગો થોડા જ દિવસમાં ફૂટી ગયો, તેવા જુદાઓ હક પસંદ અને ઇમાનદારોની નજરોમાં ઝલીલ એ તીરસ્કૃત બની ગયા તેઓનો ભ્રમ એવો ખુદી ગયો કે પછી તેઓ હડધૂત થઈ ગયા. કારણ કે જ્યારે તેઓએ રસૂલે ખુદા સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ અને અઈમ્મએ માઅસુમની અલયહેમુસ્સલામની હદીસો દ્વારા ઇમામ મહદીની વિલાદતની ગુમ વાત, તેઓની ટેવો, તેમના ફઝાએલ તેઓ અને તેઓના સુચારિત્ર્ય સાથે મહદવીચયતનો દાવા કરનારની ટેવો, શક્લ, વિગેરેને સરખાવતા ખોટા દાવેદારો તુરતજ જુદા તરી આવ્યા જેના પરીણામે તેઓના જુદા દાવેદાર હોવાનું સરળતાથી સાબિત થઈ ગયું.

પ્રસ્તુત લેખમાં અમે ઇમામ મહદી અલયહીસ્સલામની ચેહરાની સુંદરતા અને દેખાવ હદીસોના પ્રકાશમાં રજુ કરીએ છીએ.

સદક રસૂલુલ્લાહે સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ

જગતના તમામ મુસ્લિમો રસૂલે ખુદા સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમના પવિત્ર મુખમાંથી નીકળેલા શબ્દો વિશે કોઈ શંકાકે સંદહ કરતા નથી. અને તેમન વાતને રદીયો પણ આપતા નથી કારણ કે તમામ મુસ્લિમો એ વાત જાણે છે કે પયગમ્બરે અકરમ

(સ.અ.વ.) જે કાંઈ બોલે છે તે અદ્વાહની વહી હોય છે. આપ (સ.અ.વ.) આપની પોતાની મેળે કો પણ વાત ઇરશાદ ફરમાવતા નથી. આ વાતની જામીનગીરી કુરઆને આ શબ્દોમાં લીધી છે !

વમા - યન્તેકો - અનિલ - હવા - ઈન - હોવા - વહયુન - યૂહા (સુરએ નજમ આયત ૩-૪)

“અને ન તો ખ્વાહીશાતે નફસથી મુખથી કોઈ વાત કાઢે છે (આપ સ.અ.વ. જે કાંઈ બયાન કરે છે તે) આ વહી છે જે તેઓ પર નાઝીલ થાય છે.”

પયગમ્બરે ઇસ્લામ (સ.અ.વ.) એ અપના જાનશીન વિશે ખૂબજ સ્પષ્ટ રીતે ફરમાવ્યું છે. આપ (સ.અ.વ.) હઝરત મહદી અલયહીસ્સલામના ચહેરાના સુંદરતા આપ (અ.સ.) ની દેખાવ અને સુરુપતા વિશે ઇરશાદ ફરમાવ્યું છે. :

ક્યાફહ - હઝરત - મહદી (અ.સ.) અનીર રસૂલ (સ.અ.વ.)

“અલય મહદીયો - મીન્ની અજલલ - જબહતે અકનલ અન્ફે.”

“મહદી મારાથી છે, તેઓ વિશાળ અને પ્રકાશિત પેશાની અને ઘાટીલા નાકવાળા હશે.”

ઉપરોક્ત હદીસને સાહેબે મુન્તખબુલ અસ્સે સોનને અબુ દાઉદ, પુસ્તક ૨, પાના નંબર ૨૦૮ ના સંદર્ભ થી નોંધેલ છે. આ કિતાબની ગણના સીહાહે સિત્તામાં થાય છે. હાકીમે નેશાપુરીએ પણ પોતાના ઉસ્તાદના હવાલાથી અલ મુસ્તદરક હૈદરાબાદથી પ્રકાશિત ૧૩૩૪ હીજરી પુસ્તક ૪ પાના નંબર ૫૫૭ ઉપર આ હદીસ નોંધી છે. આ હદીસ નોંધ્યા પછી તેઓએ આ પ્રમાણે લખ્યું છે. : “હાઝા હદીસુન સહીહુન” આ હદીસ સહી (સાચી, વિશ્વસનીય - આધારભૂત) છે.

ઇમામે મહદી કવકબે દુર્રી :

સાહેબે સવાએ કે મોહર્રેકા ઇબ્ને હજરે મક્કીએ તીબરાનીના હવાલાથી આ હદીસ નોંધી છે કે - અનીર રસૂલ (સ.અ.વ.)

અલ મહદીયયો - મિન અ વુલ્દી - વજહોહો વલ કવકબે દુરરીયયે (અલતાજુલ જામેઉલ ઉસૂલ ૩૬૪/૫)

રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું : “મહદી મારી અવલાદમાંથી હશે અને તેઓનો ચહેરો ચમકતા સિતારા જેવો હશે.”

આજ પ્રકારની હદીસ મવલાએ કાએનાત અમીરૂલ મોઅમેનીન અલયહીસ્સલામથી વારીદ થઈ છે. આપે ફરમાવ્યું : યખરોજો રજોલુન મિન વુલ્દી આખેરીઝઝમાને અબયઝો મુશ્રેબુન હુમ રહ

મારા સંતાનો પૈકી એક શપ્સ આખરી ઝમાનામાં ઝહુર કરશે તેમનો ચહેરો ચાંદ જેવો એક ફૂલ જેવો હશે.

ઈમામ બાકિર અલયહીસ્સલામે ફરમાવ્યું : વજહોહો કવકબુન દુરરીય્યુન મુશરબુન બેહુમ્તીન. (અઝઝામુનના સિબ ૨૧૪)

“તેઓનો ચહેરો લાલયોગ અને સિતારા જેવો ઝળહળતો હશે.”

હઝરત મહદી અલયહીસ્સલામની મુબારક સુરત વિશે ઈમામે સાદિક અલયહીસ્સલામ ફરમાવે છે કે : તેઓનો ચહેરો ખૂબસૂરત ઘઉં જેવા સોનેરી રંગનો અને ફૂલ જેવો હશે.

વૃદ્ધાવસ્થામાં યુવાન

ઈમામ મહદી અલયહીસ્સલામ ઝહુર ફરમાવશે ત્યારે આપની વય કોણ જાણે કેટલી હશે. પરંતુ તેઓની વિલાદતને અજો ૧૧૫૦ (અગિયારસો પચાસ) વર્ષનો સમય વીતી ચૂક્યો છે. અને એજ આજના હિસાબે ઘણી વય ગણાય. આટલી લાંબી વયના માણસ વૃદ્ધજ કહેવાય છે પરંતુ રિવાયતમાં હઝરત મહદી (અ.સ.) વિશે આનાથી ઉલટું જોવા મળે છે. ખાનદાને વહી અને નબુવ્વતના આઠમા સિતારા હઝરત ઈમામે રેઝા અલયહીસ્સલામ ફરમાવે છે કે : તેઓની નિશાનીએ છે કે વૃદ્ધાવસ્થામાં તેઓના ચહેરાની સુંદરતા અને દેખાવ યુવાન જેવો હશે. એટલે સુધી કે જોનાર વ્યક્તિ આપ (સ.અ.વ.) ને જોશે ત્યારે ચાલીસ વર્ષ કે તેથી પણ ઓછી સમજશે. અને તેઓની નિશાનીએ એ છે કે લાંબો વ્યક્ત તેઓ ઉપર અસર નહીં કરે અને મૌત આવતા સુધી તેઓ (ના શરીર) ઉપર વૃદ્ધાવસ્થાના કોઈ ચિહ્નો દેખાશે નહીં. (મુન્તખબુલ અસર ૨૨૧)

યાદ રહે : અંદાજે આ હદીસ અથવા આના જેવી હદીસોથી ફાયદો ઉઠાવીને લોકોને એ વાત સાબિત કરવાના પ્રયત્નો કર્યા છે કે મહદી અલયહીસ્સલામના ઝહુર વખતે આખપની વય લગભગ ચાલીસ વર્ષની હશે. એટલે કે તેઓની વિલાદત તેમના ઝહુરના ચાલીસ વર્ષ પહેલા થશે. આ દૃષ્ટિકોણ પાયા વગરનો અને રિવાયતોથી ઉંઘો (ખોટો) છે.

ઈમામ મહદી (અ.સ.) ની વૃદ્ધાવસ્થા મુસલમાનો માટ કસોટી

ઈમામ મહદી અલયહીસ્સલામ ફરમાવે છે કે ખુદાની આકરી કસોટીઓ પૈકીની એક કસોટી એ છે કે (તેઓ) સાહેબુઝઝમાન બિલકુલ નવયુવાનની જેમ જાહેર થશે, જ્યારે લોકો (તેઓની લાંબી વયના કારણે) તેઓની વૃદ્ધા હોવાની કલ્પના કરશે. (મુન્તખબુલ અસર ૨૫૮, અઅલામુલ વરા, ૪૦૭)

પુનમના ચાંદ જેવો ચહેરો અને વાંકડીયા વાળ

ઈમામ અમીરૂલ મોઅમેનીન (અ.સ.) ફરમાવે છે કે : મહદી (અ.સ.) ની આંખો કાળી, વાળ વાંકડીયા, ચહેરો ચાંદ જેવો, અને પેશાની વિશાળ અને ચળકતી હશે અને તેઓના જમાણા ગાલ ઉપર એક તલ હશે.

ઈતિહાસકારો લખે છે કે તમામ અઈમ્મએ માઅસુમીન

(અ.સ.) પૈકી ઈમામ અલી રઝા અલયહીસ્સલામ સૌથી વધારે ખુબસૂરત હતા. તેથી જ આપ (સ.અ.વ.) જ્યારે જનસમૂહમાં તશરીફ લઈ જતા ત્યારે મુખ ઉપર નકાબ નાખી નાકબ નાખી ચહેરો ઢાંકી દેતા. તેમ છતાં, નૂરે ઈમામત નકાબની બહાર છલકાઈને દેખાતું હતું. પરંતુ ઈમામ રઝા અલયહીસ્સલામ જ્યારે, તેઓના ચોથા અને પચગમ્બર (સ.અ.વ.) ના અંતિમ જાનશીન હઝરત મહદી અલયહીસ્સલામનું સ્વરૂપ અને તે હઝરતની શકલો સુરતનું વર્ણન ફરમાવે છે ત્યારે આ પ્રમાણે કહે છે કે, “તેઓ મારા અને મુસા અલયહીસ્સલામ સમાન (શબીહ) હશે તેઓ ઉપર નૂર (પ્રકાશ) નું એક વતૂળ ઘેરી વળેલું હશે અને તેઓના પવિત્ર ચહેરા ઉપરથી નૂરે ઈલાહી છલકાતું હશે અને તેઓના સમતોલ, મધ્યમસર સર્જન અને ઝળહળતા ચહેરા થકી ઓળખવામાં આવશે. તેઓના અખ્લાક રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.) જેવા હશે.” (મુન્તખબુલ અસર - ૪૨૨)

અત્રે બીજી એક વાત નોંધપાત્ર છે, અને તે એ કે આપ (સ.અ.વ.) મુસા બિન ઈમરાન (અ.સ.) ની શબીહ હશે. ઈતિહાસમાં છે કે હઝરત મુસા કદાવર શરીરવાળા ખૂરસુરત હતા.

પચગમ્બરે અકરમ સલાહો અલહે વ આલેહી વસલમ પણ એક હદીસમાં ઈરશાદ ફરમાવે છે : “મહદી મારા વંશમાંથી છે, તેઅવનો ચહેરો ચમકતા ચાંદ જેવો હશે. તેઓનો રંગ, રંગે - અરબી (ઘઉંવાણું) તેઓનું શરીર જીસ્મે ઈસ્રાઈલી (ઉંચું અને કદાવર) હશે.” (મુન્તખબુલ અસર ૧૮૫)

ઉપરોક્ત હદીસને થોડા ફેરફાર સાથે ઘણા આલીમોએ નીચે મુજબની કિતાબોમાં નોંધી છે.

(૧) નુરૂલ અખ્સાર ભાગ - ૨ પાના નંબર ૧૫૪

(૨) અસ્આફુર રાગેબીન ભાગ - ૨ પા. નંબર ૧૩૫

(૩) યનાબીઉલ મવદદત પાના નંબર ૪૬૮

(૪) અલ બુરહાન ફી અલામાતે મહદ આખેરૂઝઝમાન અને કશફુલ ગમ્મ વગેરે.

ઈમામ મહદી (અ.સ.) ની બયઅત કરનારાઓ

ઈમામ મહદી અલયહીસ્સલામના ગુણો અને દેખાવ ખાસ કીરને તેઓના સ્વરૂપ વિશેની જાણરી મળી ગયા પછી મોમિનોને તેઓને ઓળખવામાં કોઈ મુશ્કેલી રહેશે નહીં. અને તેઓ (અ.સ.) ને સરળતાથી ઓળખી લેશે અને તેઓ (અ.સ.) ની બયઅત પણ કરી લેશે. પ્રસ્તુત લેખના અંતમાં અમે ઈમામ ઝમાન (અ.સ.) ના મિત્રો અને જાનિસારોની એક ખાસ સિફતનું વર્ણન કરી રહ્યા છીએ અને તે સિફત એ છે કે ઈમામ (અ.સ.) ના શિયા અકે દિલ અને એક સરખી વિચારધારા ધરાવનારા હશે અને એકતા અને એકમતથી ઈમામ (અ.સ.) ની પ્રતિક્ષા કરનારા હશે.

મૌલાએ કાએનાત અમીરૂલ મોઅમેનીન હઝરત અલી અલયહીસ્સલામ એક ખુત્બામાં ઈમામ અસ્ર અલયહીસ્સલામના મદદગારોનો ઉલ્લેખ કરીને, મક્કાએ મોઝઝમામાં હઝરત મહદી

(અ.સ.) ના ઝુહુરનું એક દશ્ય પ્રસ્તુત કરતા ફરમાવે છે.

કઅત્રી - અન્ઝોરો - એલયહીમ અ વઝઝયયો - વાહેદુન - વલ કદદો - વાહેદુન - વલ જમાલો - વાહેદુન - વલ્લેબાસો - વાહેદુન ! કઅત્રમા અ યતલોબૂન - શયઅન અ ઝાઅ - મિનહુમ - ફહુમ અ મોતહયયેરૂન - ફી - અમરેહીમ. હતા યખરોજા - એલયહીમ - મીન - તહતે યસારીલ - કઅબતે - ફી - આખરેહા-રજોન - અશબહુન્નાસે - બે રસૂલિલાહે (સ.અ.વ.) ખલકન - વ ખુલકન વ હુસ્નન - વ જમાલન - ફયકૂલૂન - અન્તલ મહદીયયો ? ફયોજીબોહુમ વયકુલો : અનલ મહદીયયો બાયેઉ (રોઝગારરે હાઈ ૧/૪૧૬, અલ મલાહીમ વલ ફતન પાનાં નંબર ૧૨૨)

અનુવાદ : જાણે કે હું મારી આંખો વડે જોઈ રહ્યો છું. દરેકે દરેક એકજ રંગ અને એક જ કદના છે. તેઓનું સૌંદર્ય એક સરખું છે, જાણે કે બધાજ પોતાના કોઈ ખોવાયેલાને શોધી રહ્યા છે. બધા એક દિલ બનીને એક જ દીશા ભાણી કૂભ કરી રહ્યા છે. એ બધા સ્તબ્ધ અને પોતાના કામોમાં ઝડપી (દોડતા) નજરે પડે છે. કે એટલામાં એકાએક એક મર્દ (વીર) ખાનએ કાઅબાની દીવાલના છેલા ભાગ પાસેથી ખાનએ કાઅબાના ગીલાફમાંથી બહારની કળશે, જે સરત સુરતમાં ખીલકત અને અખ્લાકમાં પયગમ્બર (સ.અ.વ.) ને બેહદ મળતા અવાતા હશે. (આ લોકો) તેને પૂછશે કે : શું તમે મહદી છો ? તે કહેશે કે હા, હું મહદી છું, પછી તેઓ બધા મેમની બચત કરશે.

માનવંત આવચક મિત્રો, આપણા ઈમામ (અ.સ.) ના ઝુહુર વખતે એ વાત ઘણે ભાગે શક્ય છે કે, આપણી ગફલત, સુસ્તી અને આળને કારણે આપણે ઈમામને ઓળખી ન શકીએ આથી સાચી પ્રતિક્ષા કરનારાઓ (મુન્તઝીર) ની એ ફરજ છે તેઓ દરરોજ પોતાના ઈમામ પ્રત્યેની મોહુબ્બતને વ્યક્ત કરે અને તે વિશે પોતાના ઘણી જ તાકીદ કરવામાં આવી છે. આ વાયદા અને વચનને પાકો કરવા માટે દરરોજ નમાઝે - સુબહ પછી 'દુવાએ અહદ'

પડવી જોઈએ. જે મફાતિહુલ જીનાન પા. નંબર ૫૩૯ (ફારસી) અને પાના નંબર ૫૪૨ (ઉર્દૂ) પર આપવામાં આવેલ છે. જે દુવાના પ્રારંભના શબ્દો આ પ્રમાણે છે. અલ્લાહુમ્મ રબ્બન - નરીલ અઝીમ....

ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) ની વિલાદતે બા સઆદતના સાક્ષીઓ

પ્રસ્તુત લેખનો સારાંશ એ છે કે હઝરત મહદી અલયહીસ્સલામનો દેખાવ ધ્યાન આકર્ષક હશે અને તેઓનો ધ્યાનઆકર્ષક દેખાવ અરબી ભાષાનાં શબ્દોમાં વ્યક્ત કરવામાં આવ્યો છે. તેના શબ્દો અને મહાવરાનો પૂરે પૂરો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે જેમ કે : અજલલ જબહતે અકનલ અન્ફે, કલ્કબે - દુરી અબયઝો, મુશરેબનુ હુમરહ, વજહુલ અકમર, જબીનુલ અઝહર અને જલાબીબુન વગેરે. આ ઉપરાંત બીજી અગણિત બીજી હદીસોમાં શબ્દો અને મહાવરાનો ઉપયોગ થયો છે. લંબાણ થઈ જવાની શક્યા જોતા અહિં તેનું વિગતવાર વર્ણન કર્યું નથી.

હઝરત મહદી રૂહી વ અરવાહોનાલહુ ફીદાની વિલાદત વિશે ઘણી રીતે એઅતેરાઝ કરવામાં આવ્યા છે, પરંતુ અત્રે અમે લેખને સંક્ષિપ્ત કરવાના હેતુથી ફક્ત બે એઅતેરાઝનો ઉલ્લેખ કરીને તેનો જવાબ આપવાની કોશિશ કરીશું તેમજ એ પણ અપેક્ષા રાખીશું કે સમજુ અને અકલમંદ લોકોને આ બે એઅતેરાઝના જવાબથી બીજા એઅતેરાઝના જવાબ પણ મળી જશે.

સૌથી પહેલા પ્રકારના એઅતેરાઝમાં અમૂક લોકો કહે છે કે : જો હઝરત મહદ (અ.સ.) ની વિલાદત થઈ ચૂકી છે તો અમને સહીહ બુખારી અથવા 'મુસ્લિમ' (ગૈરે શિયા હઝરાતની હદીસો વગેરેની કિતાબોમાં આ બંને નામ છે.) માં બતાવી દો. તે પછ અમે માની લેશું. હકીકતમાં આ એઅતેરાઝનો પાયો ન તો અકલ અને સમજણ ઉપર છે અને ન તો શરીયત ઉપર છે બલકે વિલાદતનો ઇન્કાર કરીને ખુદા - એ - અઝઝ વ જલ્ ની કુદરતે કામેલા ઉપર શંકા થઈ રહી છે. આ ઉપરાંત આ એઅતેરાઝ કેટી બોદો અને અર્થહીન છે, કે જરા પણ દ્રષ્ટિ અને સમજ ધરાવનારી વ્યક્તિને આવો એઅતેરાઝ સાંભળીને હસવું આવી જાય. શું એ વાત વ્યાજબી છે કે દરેક વાત સાચી હોવાની કસોટી સહીહ બુખારી કે સહીહ મુસ્લીમી થી જ કરવામાં આવે ? એટલું સારું છે કે ઇમામ ઝમાનાની વિલાદતની ઐતિહાસિક સાબિતી કુરઆને મજહદમાં હોવાની સાબિતી માંગવામાં નથી આવી ! ઉપરના એઅતેરાઝના ઘણા જવાબ આપી શકાય તેમ છે. પરંતુ અમે માત્ર ત્રણ જવાબ આપીને સંતોષ માનીએ છીએ.

(૧) શું ઇતિહાસની કોઈ મહાન વ્યક્તિની વિલાદતની તારીખ વિગત - એટલે સુધી કે રસૂલે ખોલફાએ રાશેદીનની વિલાદતની તારીખ માટે સહીહ બુખારી અથવા તો સહીહ મુસ્લીમને માપદંડ ગણવામાં આવી છે ? જો આ પ્રશ્નનો જવાબ નકારમાં હોય તો પછી અમારી પાસે આ બાબતનો આગ્રહ શા માટે રાખવામાં આવે છે ?

(૨) સહીહ બુખારી અને મુસ્લીમ, હદીસોમાની કિતાબોની છે. ઇતિહાસની નથી. આ ઉપરાંત જ્યારે કે ઇમામ બુખારી ખુદનું અસ્તિત્વ હીજરી ૨૫૫ અથવા ૨૫૬ સુધી જોવા મળતું નથી અને

તેઓના જમાનામાં હઝરત (અ.સ.) ની વિલાદત થઈ ન હતી તો પછી તેઓ તેમની કિતાબમાં તેનો ઉલ્લેખ ક્યાંથી કરે ? અલબત સિહાહે સિતામાં તે લોકો એ રસૂલે કરેલી આગાહીઓન ઉલ્લેખ અવશ્ય કર્યો છે. જેમ કે મહદી અવલાદે ફાતેમા (સ.અ.) માંથી હશે. ઇમામે હુસૈન (અ.સ.) ના ફરઝંદમાંથી હશે અને જમીનને અદલો ઇન્સાફથી ભરી દશે તો પછી પ્રશ્ન એ ઉપસ્થિત થાય છેક તેમની વિલાદત વિશે કેવી રીતે અને ક્યાંથી ખાત્રી કરવી ? આ વિશે અમે લેખના ઉત્તરાર્ધમાં સાક્ષીઓ રજુ કરીશું.

(૩) આજના યુગમાં આપણે કોઈની જન્મ તારીખની ખાત્રી કરવા માંગતા હોઈએ તો તે માટેનો પુરાવો મ્યુનીસીપાલનું કોર્પોરેશનનું રજીસ્ટર હોઈ શકે અથવા જીલ્લા પંચાયત કે ગ્રામ પંચાયતનું જન્મ તારીખનું રજીસ્ટર આધાર પૂરાવો હોઈ શકે. આમ, હઝરત મહદી અલયહીસ્સલામ માટે પણ આપણે ઇતિહાસનું રજીસ્ટર અથવા તો બીજા શબ્દોમાં ઐતિહાસિક કિતાબોનો આધાર લેવો પડશે. આ બાબતમાં કોઈ પણ સદીના ઇસ્લામના પટસ્થ ઇતિહાસકાર પાસેથી જાણકારી મેળવી શકાય. જો આ વિષયના અનેક ઇતિહાસકારોના કથન વિધાનો વાંચવાની ઈચ્છા હોય તો “દાનીશમંદાને આમ્મા અ વ - મહદી - એ મવઉદ” નામની કિતાબમાં એકસો વીસ ઇતિહાસકારોના વિધાનો નોંધવામાં આવ્યા છે, જે વાંચીને યકીન કરી શકાય છે.

બીજો એઅતેરાઝ ઇસ્લામના દુશ્મનો અને ખાસ કરીને ઇમામે ઝમાના અલયહીસ્સલામના દુશ્મનો કરી રહ્યા છે અને તે એ કે : શિયા કિતાબોમાં હઝરત મહદી અલયહીસ્સલામની વિલાદતના સાક્ષી માત્ર બે રાવી છે. જે પૈકી એક બિયારી સ્ત્ર છે, જે ઇમામ મોહમ્મદ તકી અલયહીસ્સલામની નેક દુખ્તર જનાબે હકીમા ખાતુન અને એક ઇમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ખાદીમ ઓક્યદ. આ બંને સાક્ષીઓ અપૂરતા છે. કારણ કે પહેલા રાવી સ્ત્રી છે. ઇસ્લામમાં સ્ત્રીની ગવાહી અડધી ગણવામાં આવે છે. અને બીજા સાક્ષી તરીકે બીયારદ ખાદીમ છે. એવું બની શકે કે તેની કોઈ ગૈર સમજ થઈ ગઈ હોય.

ઉપરના એઅતેરાઝના જવાબ પ્રસ્તુત કરતા પહેલા અમે એહલેબયત (અ.સ.) ના દોસ્તદારો અને ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) ના ખાદીમોએ એ વાતનો બોધપાઠ લેવો જોઈએ કે : ઇમામે ઝમાના અલયહીસ્સલામ વિશે એઅતેરાઝ કરનારાદુશ્મનોએ આ એઅતેરાઝ કરતા પહેલા કેટલી શિયા કિતાબોનો અભ્યાસ કર્યો હશે ? અને હકીકત જાણી લીધા પછી હકીકત પ્રત્યે આંખ આડા કાન કીને આ એઅતેરાઝ કર્યો હશે ? આપણે બધાએ પણ ઇમામ અલયહીસ્સલામના ખાદીમ હોવાના સંબંધને કારણે વધુમાં વધુ

અભ્યાસ કરવો જોઈએ.

આ લેખ વધારે લાંબો ન થઈ જાય એ વાતને લક્ષમાં રાખીને અહીં ફક્ત બેહારુલ અન્વારની રિવાયતો પ્રસ્તુત કરીએ છીએ. ફક્ત બેહારની તેરમી જીલ્લ (જુની આવૃત્તિ) નો અભ્યાસ કરવામાં આવે તો ઈમામ (અ.સ.) ની વિલાદતની ખબર આપનાર ઓછામાં ઓછા ૧૮ (અઢાર) રાવીઓના નામ મળી આવે છે. જેમાંથી કેટલાકનો ઉલ્લેખ અત્રે કરી રહ્યા છીએ.

ફરઝંદની વિલાદત વિશે ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ની બે લેખિત ગવાહી

(૧) મોઅલ્લા ઈબ્ને મોહમ્મદનું બયાન છે કે ઈમામે હસન અસ્કરી (અ.સ.) ની આ વિષય પરની તૌકીઅ વારીદ થઈ. જેમાં લખ્યું હતું. “.... જ્યારે ઝબીરી કતલ થઈ ગયો, એ માણસને એ જ બદલો મળવો જોઈએ જે ખુદાના વલીઓ વિશે ખુદા પર તહોમત મૂકતો હતો. તે (ઝબીરી) એ ચાહતો હતો કે તે મને એવા સંજોગોમાં કતલ કરી નાખે કે મારો વંશ આગળ વધે નહીં પરંતુ જોયું કે ખુદાની કુદરત કઈ રીતે જાહેર થઈ. એટલે સુધી કે હુજ્જતની વિલાદત થઈ ચૂકી.” (બેહારુલ અન્વાર પુસ્તક ૧૩, પાના નંબર ૩ જુની આવૃત્તિ)

(૨) અહમદ બિન હસન કુમ્મીનું બયાન છે કે : “.... ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) નો પત્ર આવ્યો કે ફરઝંદની વિલાદત થઈ છે જે (વાતને) ગુમ અને છુપી રાખી અમે ફક્ત કેટલાક ખાસ લોકોને જ તેની જાણ કરી.”

પૌત્રની વિલાદત વિશે દાદાની ખુશ ખબર

(૩) તતિમ્મએ ખબર બુશર બિન સુલયમાન “અબુલ હસન ઈમામ અલીનકી અલયહીસ્સલામને તેઓના બહેન હકીમાને ફરમાવ્યું : અય બિન્તે રસુલિલ્લાહ તેમને (નરજીસને) તમારા ઘેર લઈ જાવ અને ત્યાં તેમને સુન્નત અને ફઝ બાબતોની તાલીમ આપો.”

“ફ ઈમ્મહા ઝવજતો - અબી મોહમ્મદ (સ.) વ ઉમ્મુલ કાએમ (અ.સ.)” કારણ કે તેણી ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ના પત્ની અને હઝરતે કાએમ (અ.સ.) ની માતા છે. ઈમામ (અ.સ.) પોતે જે વાત ઈરશાદ ફરમાવે તે બાત અનીવાર્ય પાણે બનતી હોય છે. આ ઉપરાંત ઉપરનું અરબી વાક્ય “ખબર આપનાર” છે. જે વાત અરબી વ્યાકરણની દ્રષ્ટિએ અનીવાર્ય પાણે (અચૂક) થનાર હોય તે વાત માટે વાપરવામાં આવે છે. તેથી આ વાક્ય પણ એ વાતની દલીલ છે કે જે બનાવની ખર આપવમાં આવી છે તે અવશ્ય બનશે.

આકાઝાદા (પુત્ર) વિશે કનીઝની ગવાહી

(૪) ઈમામ હસન અસ્કરી અલયહીસ્સલામની કનીઝ નસીમાએ ઈબ્રાહીમ બિન મોહમ્મદ સમક્ષ બયાન કર્યું કે : હઝરત હુજ્જત (અ.સ.) ની વિલાદતના બીજા દિવસે હું તેઓની સામે ગઈ. મને છીંક આવી ત્યારે આપે (ઈમામે ઝમાના અલયહીસ્સલામે) “યરહમોકલાહ” કહ્યું. (બેહાર પુસ્તક ૧૩, પાના નંબર ૩ અને

૧૧૪)

(૫) નસીમ અને મારીયા બંનેનું એકમતે બયાન છે કે : “જ્યારે ઈમામે ઝમાના (અ.સ.) ની વિલાદત થઈ (અને તેમની માતાના પેટમાંથી બહાર તશરી લાવ્યા) ત્યારે આપે (ઈમામે અ.સ.) જમીન ઉપર ઘૂંટણ ટેકવી દીધેલા હતા અને શહાદતની આંગળી (હાથની પહેલી આંગળી) આસમાન તરફ બુલંદ હતી પછી હઝરત અલયહીસ્સલામને છીંક આવી ત્યારે ફરમાવ્યું :” ‘અલ-હમ્દો-લિલ્લાહે રબ્બીલ આલમીન.’ (સંદર્ભ ઉપર મુજબનું પાનું - ૩)

ઈમામ (અ.સ.) ના ફરઝંદની વિલાદત વિશે ઘરના ગુલામોની સાક્ષી

(૬) ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ના ખાદીમ અબૂ ગાનીમ નું બયાન છે કે : અબુ મોહમ્મદ ઈમામ હસને અસ્કરી (અ.સ.) ને ત્યાં એક ફરઝંદ પૈદા થયા. તેમનું નામ ‘મીમ - હય - મીમ - દાલ’ રાખ્યું. આપ (અ.સ.) ત્રીજા દિવસે તે નવજાત શિશુને પોતાના અસ્હાબ સમક્ષ લઈ ગયા અને કહ્યું “હાઝા - સાહેબો - કુમ - મિન - બઅદી - વ - ખલીફતી અ અલયકુમ.” (મારા પછી આ તમારા માર્ગદર્શક અને મારા ખલીફા થશે.) આ એજ કાએમ છે જેમનો ઈન્તેઝાર કરવામાં આવશે. જ્યારે દુનિયા જુલ્મ અને અત્યાચારથી ભરપુર થઈ જશે ત્યારે તેઓ તેને અદલો ઈન્સાફથી પૂર્ણ કરશે. (બેહાર પુસ્તક ૩, પાના નંબર ૩)

(૭) ઈમામ હસન અસ્કરી અલયહીસ્સલામના ખાદીમે અબુ નસ્રનું બયાન છે કે હું ઈમામ ઝમાના (અ.સ.) ની ખિદમતમાં હાજર થયો. તેઓ લાલ સંદલ (ચંદન) મંગાવ્યું. મેં તે લાવી આપ્યું. મેં તે લાવી આપ્યું. ત્યારે આપે (અ.સ.) પૂછ્યું : શું તું મને ઓળખે છે ? ત્યારે મેં કહ્યું : આપ મારા આકા, અને અકાના ફરઝંદ છો. ફરમાવ્યું..... “હું ખાતેમુલ અવસીયા છું.” (બેહાર પુસ્તક ૧૩, પાના નંબર ૧૧૪)

ઈમામ (અ.સ.) ના ફરઝંદ વિશે અસ્હાબની ગવાહી

(૮) ઈમામ હસન અસ્કરી અલયહીસ્સલામના સહાબી ઈબ્રાહીમનું બયાન છે કે : હઝરતે ચાર ઘેટા મારી પાસે મોકલ્યા તેની સાથે એક લખાણ મોકલ્યું. (જેમાં લખ્યું હતું) બિસ્મિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

આ મારા ફરઝંદ મહદી તરફથી છે. તમે પણ ખાવ અને અમારા શિયાઓને પણ ખવરાવો.

(૯) અહમદ બિન ઈસ્હાકનું બયાન છે કે “.... પછી ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) પૂનમના ચાંદ જેવા લગભગ ત્રણ વર્ષના ફરઝંદને ખભા ઉપર લઈને, ધાર્યા, અને ફરમાવ્યું કે જો તને જાણ કરવા પાછળના કોઈ હેતુ ન હોત તો હરગીઝ હું તને (મારા ફરઝંદને) દેખાડત નહીં. આ મારો ફરઝંદ હમનામ અને હમ કુન્નીયતે રસુલાહ (રસૂલાહ સલ્લલ્લાહી અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ) (એટલે રસુલ (સ.અ.વ.) નું નામ અને એમની કુન્નીયત) છે.”

(બેહાર પુસ્તક ૧૩, પાના નંબર ૧૧૩)

બજારમાંથી ગોશત લાવી આપનારની ગવાહી

(૧૦) હમઝા નિ નસ્રે તેના પિતાથી રિવાયત કરી છે તેમનું બયાન છે કે : વિલાદતના પ્રસંગે ઘરવાળાઓએ ખુશી મનાવી. જ્યારે શાહઝાદાને શાણગારવામાં આવ્યા ત્યારે મને ગોશતની સાથે ગૂદેદાર (પાયની ઘી સાથેની) નળી ખરીદી લાવવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો. અને મને કહેવામાં આવ્યું કે આ અમારા નાના આકા માટે છે. (બેહાર પુસ્તક ૧૩ પાના નંબર ૮)

વિલાદતની મુબારક બાદી પાઠવનારની સાક્ષી

(૧૧) હુસયન બિન હસન અલવીને બયાન છે કે ‘હું સામરામાં ઇમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ની પાસે એમના ફરઝંદ કાએમની વિલાદતની મુબારકબાદી માટે હાજર થયો.’ (બેહાર, પુ. ૧૩ પાના નંબર ૬)

પિતાની બિમારી વખતે સારવાર

(૧૨) ઇસ્માઈલ બિન અલી નવબખ્તીનું બયાન છે. “.. ફરઝંદ મુસ્તગી (એક પ્રકારના ગુદરના નામ) નો અર્ક પિતાને પીવરાવ્યું પછી નમાઝ માટે વુઝુ કરાવ્યું. તે પછી બીમાર પિતાએ ફરમાવ્યું : બેટા મુબારક થાય, તમે સાહેબુઝઝમાન અને મહદી છો.” (બેહાર, પુસ્તક ૧૩, પાના નંબર ૧૧૦)

પિતાના જનાઝામાં પુત્રની હાજરી

(૧૩) અહમદ બિન અબ્દુલ્લાહ હાશમીનું બયાન છે. “..... હું ઇમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ની વાફત પછી તેમના ઘરે ગયો. હઝરતનો જનાઝો કાઢવામાં આવ્યો. અમે ૩૯ માણસો બેઠા બેઠા પ્રતિષ્ઠા કરી રહ્યા હતા. તેવામાં એક બાળક આવી પહોંચ્યો. અમે તેમના પ્રભાવથી હબતાઈ ગયા. અમે બધા તેઓની પાછળ નમાઝે જનાઝા પડ્યા.” (બેહાર પુસ્તક ૧૩, પાના નંબર ૧૦૭)

ઉપરની સાક્ષીઓ ઉપરાંત બીજી બેશુમાર બાબતો હઝરત હુજ્જત અલયહિસ્સલામની વિલાદતની સાબિતિ રુપે મૌજુદ છે, જે લંબાણ થવાના કારણે પ્રસ્તુત કરવામાં આવતી નથી. આ સંક્ષિપ્ત લેખના વાંચકોએ એ હકીકત જાણી લીધી હશે કે હઝરતની વિલાદતની સાબિતી ફક્ત હકીમાખાતુન અથવા ખાદીમ અકીદનું બયાન જ નથી, પરંતુ આ બંને ગાહ ન હોત તો પણ હઝરત (અ.સ.) ની વિલાદત સાબિત થઈ જતી હતી.

અંતમાં એક આલીમે દીનનું કથન પ્રસ્તુત કરીએ છીએ જે ઉપરના એઅતેરાઝનો એક વધુ જવાબ પણ થઈ શકે છે કે : ખાદીમથી વધુ આકાની નઝદીક બીજુ કોણ રહી શકે છે ? તેથી ખાદીમની ગવાહી તો વધારે ભરોસાપાત્ર ગણી શકાય. તેમાં ખાદીમની ગેર સમજ થવાનો કોઈ પ્રશ્ન જ રહેતો નથી. ખુદાવન્દે આલમ ગયબતના જમાનામાં અને ઝહુર પછ પણ બધાને હઝરત હુજ્જત અજ્જલલાહ તઆલા ફરજહુના અદના ગુલામોમાં શામીલ કરે.

હઝરતે હુજ્જત (અજ.) ની ગયબત ના કારણો

ખુદાવન્દે મુતઆલે ઇન્સાનને શ્રેષ્ઠતાનો ઉચ્ચ દરજ્જો આપ્યો અને વિશ્વની તમામ નેઅમતો સોંપીને બીજી વસતુઓ પર કાબુ અને ફઝીલત આપી. ખુદાવન્દે આલમે ફરમાવ્યું કે : મેં ઇન્સાને સૌથી સારા અવયવો સાથે પૈદા કર્યા છે. જમીન હોય કે પર્યાવરણ, સમુદ્ર હોય કે પહાડ, જંગલ હોય કે રણ આ બધી કુદરતી સંપત્તિઓ ઉપર માત્ર શ્રેષ્ઠતા જ નહીં પણ કબજો અને કાબુ આપી તેની ઉપર પ્રભુત્વ આપ્યું પરંતુ તેની સાથે એ પણ ઇરશાદ ફરમાવ્યું કે : જ્યારે મેં ઇન્સાનને પાછો ફેરવ્યો ત્યારે તેને સૈથી ઝલીલ અને હલકી મખ્લૂકમાંથી ગણ્યો. ઇન્સાનની ફઝીલત અને શ્રેષ્ઠતા વ્યક્ત થઈ શકે તે માટે તેને જે કાંઈ કરવું હોય તે કરવાની શક્તિ પણ આપવામાં આવી તેને બધી બાબતો કરવાની શક્તિ અને છૂટ આપવાની સાથે તેની હીદાયતનો સંપૂર્ણ પ્રબંધ પણ કરવામાં આવ્યો. અને તેની રીત અને પદ્ધતિ પણ નક્કીકરી દેવામાં આવી. જેથી તે પોતાના અધિકાર ખોઠો ઉપયોગ ન કરી બેસે અને શયાતાનની ચુંગલમાં ફસાઈ ન જાય. ઇન્સાને અકલ આપીને સારી અને ખરાબ વસ્તુઓ વચ્ચેનો ભેદ પારખવાની શક્તિ આપવામાં આવી તેમજ એક લાખ ચોવીસ હજાર અંબિયાનો એક ક્રમ નિશ્ચિત કરવામાં આવ્યો જે માનવવંશને બુરાઈથી બચવા માટે એક જીવનશૈલી આપે અંબિયાઓના માર્ગદર્શનનું એક કારણ માનવને તેના છુપા દુશ્મનથી ચેતવવાનું હતું. જેથી તેની રૂહાની પ્રગતિમાં દુનિયાની ભૌતિક અગવડો અને એશોઆરામ રૂકાવટ પૈદા ન કરી શકે. એ અંબિયા પૈકી અમૂકને સરેરાશ જેટલી (માધ્યમ દરની) વય મર્યાદા આપવામાં આવી, કેટલાકને લાંબી વય આપવામાં આવી, તો અમૂકને નાની ઉમરમાંજ ઉપાડી લેવામાં આવ્યા. કેટલાક અંબિયા એવા છે જેને પહેલા તો જાહેર કરવામાં આવ્યા, પરંતુ પછી તેમની ઉપર ગયબતનો પરદો નથી દેવામાં આવ્યો. કેટલાક નબી એવા હતા જેઓને ખાસ સાલેહ બંદાઓ માટે જાહેર કરવામાં આવ્યા પરંતુ જન સમાજ માટે ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યા. જેમ કે હઝરત ખિઝર હઝરત ઈદરીસ વગેરે તે (અલ્લાહ) કાદીરે મુત્લક અને આલમુલ ગોયુબ છે તે પોતાની અદાલતના કારણે વિશે પોતે જ વિશેષ જાણકારી ધરાવે છે. અલ્લાહ તઆલાએ જ પોતાની અદના મખ્લુક - ઇન્સાનને પોતાની અબુબીયતના ભદ અને રહસ્યોનું થોડું ઇલ્મ આપ્યું અને પોતાની સિફતોથી વાકેફ કર્યો.

જ્યારે નબીઓનો સીસીલો ખતમુલ મુરસલીન, અશરફુલ અંબિયા મોહમ્મદે મુસ્તુફા સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ ઉપર પૂરો થયો ત્યારે તેઓની સીરત, શરીયત અને કિતાબના રક્ષણ માટે આં હઝરત (સ.અ.વ.) ના અવસીયા (અઈમ્મએ માસુમીન અ.સ.) નો સલસીલો શરૂ થયો. જે સીલસીલો કયામતના પ્રભાત

સુધી ચાલુ રહેશે. અને તે સીલસીલો ચાલુ રાખવાની જવાબદારી ખુદ ઝાતે અહદીયત (ખુદાવન્દે કરીમ) ઉપર છે. અલબત વિલાયતનો હોદ્દો મન્સુસ મેનદ્લાહ (અલ્લાહ તરફથી નક્કી કરાએલો) છે. તેથી સુન્નતે ઇલાહીનો જે સીલસીલો અંબિયા માટે ચાલુ હતો તેજ સીલસીલો ઇમામતના હોદ્દાને પાત્ર લોકો માટે ચાલુ રહેશે. ઇસ્લામનો ઇતિહાસ એ વાતની સાક્ષી આપે છે કે અમૂક અંબિયાને લાંબી ઉમર આપવામાં આવી હતી. તો કેટલાક નબીઓની વય મર્યાદા ઓછી હતી. કેટલાક અંબિયા જાહેર (માં દેખાતા) હતા તો કેટલાક નબીઓ લોકોની નજરથી છુપાઉતા, અને આજે પણ લોકોની નજરથી છુપા છે. એક લાખ ચોવીસ હજાર પયગમ્બરો પૈકી જે પયગમ્બરોના નામોનો ઉલ્લેખ ઇતિહાસ અને આસમાની કિતાબોમાં જોવા મળે છે, તેની ટકાવારી કાઢવામાં આવે તો ગાયેબ પયગમ્મબરોની સંખ્યા ઘણી ઓછી છે. તેવી જ રીતે ખતમુલ મુસલીન (સ.અ.વ.) ના જાનશીનો પૈકી ગાયબની સંખ્યા મૌત્ર એક છે. પયગમ્બરે ઇસ્લામ (સ.અ.વ.) ન આગાહી મુજબ ૧૨ ની સંખ્યા પૈકી ૧૧ અઈમ્મએ માસુમીન (અ.સ.) દુનિયાના લોકોની સમક્ષ આવ્યા અને પોત - પોતાના યુગમાં રક્ષણ કરતા રહ્યા એટલે કે ઇમામતના હોદ્દાની ફરજ આગથી વધુ ગરમ, પ્રતિકૂળ અને કાતિલ વાતાવરણમાં બજાવતતા રહ્યા. અને એ ફરજ બજાવીને પોતાની પવિત્ર પ્રતિમા વડે નૂરના મિનારા સ્થાપિત કર્યા એ નૂરના મિનારા ઇતિહાસના અંધકારમાં હુકને કયામતના દિવસ સુધી ચમકાવતા રહશે. એ અઈમ્મએ માસુમીન (અ.સ.) માં પણ અગાઉના નબીઓની જેમ વય અને ઇમામતની મુદત વધારે કે ઓછી જોવા મળે છે. ઇમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ની વય ૨૮ વર્ષની હતી. તેઓનો ઇમામતનો યુગ હી. ૨૫૪ થી ૨૬૦ નો એટલે કે ૬ વર્ષ સુધી રહ્યો. આપના ફરઝદે અરજુમંદની વિલાદત હીજરી ૨૫૫ માં થઈ હતી. એટલે કે આખરી ઇમામતનો હોદ્દો શરૂ થયો હતો. તે વખતે આપ (સ.અ.વ.) ની વય પાંચ વર્ષની હતી અને આપની વય કેટલી લાંબી છે તે ખુદાવન્દે અઝઝ - વ - જલ સિવાય કોઈ જાણતું નથી. જ્યારે આપ ઝહુર ફરમાવશે ત્યારે દુનિયાને એવી રીતે અદલો ઇન્સાફથી ભરી દેશે, જે ઝુલ્મો - અત્યારચારથી ભરેલ હશે. આમ તો આજે પણ આપ (અ.સ.) ની હુકુમત છે અને આપણે બધા તેઓ (અ.સ.) ની સંપત્તિન ઉપયોગ કરી રહ્યા છીએ. અને તમેની સત્તાના પરિધમાં નિવાસ કરી રહ્યા છીએ. આ આંતરિક અને જાહેરી હુકુમતના યુગમાં નામ ગયબત અને ઝહુર છે.

અત્રે એકે વિસ્મયકારક વાત એ છે કે વિદ્વાનો અને દાનીશમંદો ચિંતનની તેજ ધારાઓમાં ઠોકર ખાઈ રહ્યા છે. તેઓમાં હેતો (આંતર) માનવ જાણે કે બોલી રહ્યો છે આ સમૂહને દરેક ઇન્સાન

જાણે છે કે : નિર્દોષ માણસો સાથે અન્યાય, તેઓ ઉપર કરવામાં આવતા અત્યાચાર, બેસહારા લોકોનું દુઃખ અને વકુળતા, વીરાન થએલા ઘર, પેટમાં ભડકી રહેલી ભૂખને આગના અંગારા, આંખોમાં છવાએલી સફેદી, માતાની છાતી સાથે વળગેલા નાદાર માસૂમ બાળકો, હાથોમાં ખાલી પ્યાલા, આ બધા લોક કોઈ અજાણ્યા માગૂ ઉપર ચાલી રહ્યા છે. તેઓ કોઈ મંઝીલની શોધ કરી રહ્યા છે. કોઈને કોઈ જગ્યાએ તો તેમની મંઝીલ હશે જ્યાં ન્યાય અને સમાનતા હોય, કુશળતા નજરે પડતી હોય, જ્યાં તેમનો અવાજ સાંભળનાર કોઈ હોય, જ્યાં નિરાંતનોદમ તેવી ઠંડી જગ્યા હોય. તમામ મઝહુબોની દીવારોની તીરાડમાંથી આ અવાજ આવી રહ્યો છે અને માનવતાના કાફલાની ગતિ તેમની મંઝીલ ભણી આગળ વધી રહી છે. એટલે એક મંઝીલ એવી અવશ્ય છે. જ્યાં એ છૂટકારો ન મેળવી શકાય તેવી - અસાધ્ય બલાઓ સુરક્ષિત રાખનાર તેઓને પોતાની તરફ બોલાવી રહ્યા છે. જેના રસ્તાઓ સ્પષ્ટ દેખાઈ રહ્યા છે. પરંતુ મંઝીલ નજરોથી ગયાબ છે. જો એમ ન હોત તો આ તન્મયતા, તત્પરતા, આ હીચાલ આ આગેકૂચ થંભી જતે અને જુલમ અને જૌર પૈદા કરનારની તાકત કમજોર થઈ જવાની આશાનો પણ અંત આવી જાત. (આ આશાની રૂહ ગયબતનું એક કારણ છે.) કેટલો અજબ જાત. (આ આશાની રૂહ ગયબતનું એક કારણ છે.) કેટલો અજબ તર્ક છે. ત્રણ પ્રકારના કાર્યો એવા છે જે ગયાબ છે તેની ઉપર ચકીન છે, જેમ કે :

(૧) માનવજાતમાં ખાસ કરીને મઝહુબોનું માર્ગદર્શન.

(૨) અંતિમ મંઝીલની આશા

(૩) નજાત (મુક્તિ) અપાવનારની કલ્પના. પરંતુ આ ત્રીજા તબક્કે પહોંચીને ચકીન ડગમગવા લાગે છે, જ્યારે નજાત અપાવનાર ના અસ્તિત્વનો સવાલ આવે છે. ત્યારે વિદ્વાન લોક કહે છે કે ન તો તેનું કોઈ અસ્તિત્વ છે અને ન તો તે કાળ અને સ્થળમાં જોવા મળે છે. અહીં ફક્ત ઈસ્લામ જ એક માત્ર એવા મઝહુબ છે. જેમાં સ્થળ અને કાળ સાથે મુક્તિ અપાવનારના અસ્તિત્વનો આદર્શ જોવા મળે છે. અને તેઓના વજુદને એવી રીતે પારખવામાં આવે છે જે રીતે વાદળાની સફેદ કીનારી જોઈને સૂરજ હોવાની કલ્પના કરવામાં આવે છે.

ઉમ્મતે ઈસ્લામના મહાન આલીમો સામાન્ય રીતે અને શિયા આલીમો વિશેષ રીતે આ પાણીદાર મોતીને તહકીક (ખાત્રી) કરી, સમજી પારખીને દલીલતેમજ ઈતિહાસ અને રિવાયતોના પ્રકાશમાં તપાસીને તેમના વજુદને સ્વીકારે છે. આ અકીદો એક એવી મજબૂત બુનીયાદ ઉપર રહેલો છે, જેને કોઈ જરા પણ હલાવી શકે તેમ નથી. આં હઝરત (અ.જ.) નું નૂર મ્સલેહતે પરવરદિગારના પરદામાંથી નીકળીને વિશ્વના અસ્તિત્વને હુંફ આપી રહ્યું છે.

એક પ્રશ્ન જે આપણી અને બીજાઓની વચ્ચે ઘણો મહત્વનો છે અને આ પ્રશ્ન ઘણા જ પૂર્વાગ્રહ સાથે ઉઠાવવામાં આવે છે, અને તે પ્રશ્ન એ છે કે એ કઈ હસ્તી છે જે અદ્લાહના પ્રતિનિધી છે, જે દુનિયાના મઝહુબો, બેકસો અને નબળા લોકોને જબરદસ્ત અને

જાલિમોના પંજામાંથી મુક્તિ અપાવનાર છે ? હકીકતમાં જો તે હસ્તી છે તો પછી બહાર (સામે) કેમ નથી આવતી ? ગયબતમાં શા માટે રહે છે ? અને ગયબતમાં છે તો ગયબતની આટલી લાંબી મુદત - જેને અનંત (અસીમ) કહી શકાય એટલી લાંબી કેમ છે ? આખરે આ બાબતોના કારણ શું છે ?

પહેલી વાત તો એ કે આગળ આ લેખની પ્રસ્તાવનામાં કહી ગયા તે પ્રમાણે, જે બાબતો અંબિયા માટે જરૂરી ગણવામાં આવી છે સતે જ બાબતો અવસીયા (વારસદારો) માટે પણ છે. નબીઓનો ઈતિહાસ એ વાતી સાક્ષીરૂપ છે કે, નબીઓ હીદાયતના રસ્તા ઉપર ચાલવાનું કહેતા કે તુરત જ તાગતી (શયતાની) શક્તિઓ જાલિમ સત્તાધીશો સાથે ભળી જતી અને બંને શક્તિઓ સાથે મળીને નબીના માર્ગમાં એટલા બધા અવરોધરૂપ બની જતા કે તેઓ તેમના કામમાં આગળ વધી ન શકે. પરંતુ નબીઓએ તેમના મીશન (કાર્યસિદ્ધ કરવાના લક્ષ) ને છોડી દીધું ન હતું. તેઓ તમુના લક્ષની પૂર્તિ માટે આગળ વધતા જ રહ્યા. તેઓની વિચારધારામાં ક્યારેય ઢીલ કે ઓછપ આવી ન હતી. એટલું જ નહીં તેઓનો વિચાર સુદ્ધા ક્યારેય પણ ચલિત થયો ન હતો. કોઈ અંબિયા વિશે ઈતિહાસમાં એવું જોવા મળતું નથી કે તેઓ લોકો, વિરોધીઓ હુકુમત, કે સત્તાધિશોથી ડર્યા હોય. અલબત્ત એવું બન્યું છે કે જ્યારે કોઈ કોમ ગુન્હામાં ગળાડૂબ થઈ ગઈ હોય તે (ગુન્હામાંથી બહાર નીકળવાજ ન માંગતી હોય એટલે કે ગુન્હા રૂપીસાગરના તળિયે પહોંચી ગઈ હોય) ત્યારે જે તે જમાનાના નબીએ બદદુવા કરી હોય અથવા મુસીબતો ઉઠાવીને ગમગીન હૈયે દુનિયાથી વિદાય લીધી હોય. અથવા તો ખુદાવન્દે આલમે તે નબીને ઉમ્મતની વચ્ચેથી છૂપાવી લીધી હોય એવું પણ બન્યું છે.

હઝરત મૂસા (અ.સ.) ના મીસ્રથી ચાલ્યા જવા અંગેના વાકેઆનો ઉલ્લેખ કુરઆનમાં પણ થયો છે. હઝરત ઈસા (અ.સ.) ને ચોથા આસમાન ઉપર બોલાવી લેવામાં આવ્યા. હઝરત ખીઝર (અ.સ.) અને હઝરત ઈલ્યાસ (અ.સ.) આ કાએનાતમાં મૌજૂદ છે પરંતુ તેઓ ક્યારથી ગાયેબ છે તેઓ ઉલ્લેખ ઈતિહાસમાં પણ નથી.

આવો, હવે જરા ઈતિહાસના પાનાઓ ઉથલાવીને જોઈએ કે ઈમામ મહદી અલયહિરસસલામની ગયબતની પૂર્વભૂમિકા શું હતી ? એ પૂર્વભૂમિકા જોતા એ વાત સ્પષ્ટ થઈ જશે કે આં હઝરત (અ.જ.) ની ગયબતના એતિહાસિક કારણો પણ અંબિયાની ગયબતના ઈતિહાસ જેવા જ નજરે પડે છે.

હીજરી સન ૨૨૦ માં સામર્રામાં બન અબ્બાસની હુકુમત સ્થાપિત હતી. હીજરી સન ૨૩૪ માં અબ્બાસી ખલીફા મુતવક્કીલે યહ્યા બિન હરસમાને મોકલીને હઝરત ઈમામ અલી નકી અલયહિરસસલામને મદીનાથી સામર્રા બોલાવ્યા. આપની સાથે ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) પણ હતા. તે સમયે આપ (અ.સ.) (ઈમામ હસન અસ્કરી અ.સ.) ની વય બે વર્ષની હતી હિજરી સન

૨૪૭ માં મુતવક્કીલ નશાની હાલતમાં હતો ત્યારે તેની હત્યા થઈ ગઈ. એ ચૌદ વર્ષનો યુગ જેમાં ઈમામ હસન અસ્કરી અલયહિસ્સલામે એમના પિદરે બુઝુર્ગવારની સાથે જે સખ્તીઓ અને મુસીબતો ઉઠાવી હતી તે મુસીબતો લખી ન શકાય તેટલી અસહ્ય હતી. તે જમાનામાં ઈમામે હુસૈન (અ.સ.) ની કબ્રની ઝિયારત કરવા ઉપર પ્રતિબંધ હતો, તેમજ તેમની કબ્રના નિશાન મીટાવી દેવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યા હતા, જે નિષ્ફળ નીવડ્યા હતા. ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) અને ઈમામ અલી નકી (અ.સ.) ને તેઓના ઘરમાં નજર કેદ રાખવામાં આવ્યા હતા. તેઓ ઉપર કડક ચકી પહેરો મૂકવામાં આવ્યો હતો. ક્યારેક મુતવક્કીલ તેઓને કૈદમાં નાખી દેતો, તો ક્યારેક દરબારમાં બોલાવતો ક્યારે આપ (અ.સ.) ને શરાબની મહેફીલમાં બોલાવતો અને શરાબ પીવાનું કહેતો ઈમામ જ્યારે પીવાનો ઈન્કાર કરતા ત્યારે મસ્તીની હાલતમાં પોતે રડવા લાગતો. ઈમામો માટે જાસુસોની જાળ બીછાવી રાખવામાં આવ હતી. મુતવક્કીલના કત્લાઅને મુન્તસીર અને તેના પદબ્રષ્ટ થવા પછી મુસ્તઈન ખીલાફતના હોદ્દા ઉપર આવ્યો. મુસ્તઈને ફરી બગદાદને પોતાના રાજધાની બનાવી. છેવટે મુસ્તઈને મોઅતઝીર બિદાહે, સમક્ષ બયઅત કરી લીધી અને ફરીથી સામર્રા રાજધાની બની ગઈ. બસરામાં “સ હહેબે ઝંજે” કત્લે આમ મચાવી દીધી હતી. ખુરાસાન અને અહવાઝમાં પણ બળવો થયો હતો, જે દબાવી દેવામાં આવ્યો હતો. એટલે કે કોઈ પણ જગ્યાએ જનતા માટે રાહત ન હતી. હીજરી સન ૨૫૪ માં ઈમામે હાદી (અ.સ.) ની શહાદત થઈ. હીજરી સન ૨૫૪ થી ૨૬૦ સુધી ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ની ઈમામતનો યુગ રહ્યો હીજરી સન ૨૫૫ માં વલીએ અસ્સ મહદી મવઉદ ઈમામ આખરૂઝમાની વિલાદત થઈ. ઈમામે હસન અસ્કરી (અ.સ.) ની શહાદત વખતે આપ (અ.સ.) ની વય ફક્ત પાંચ વર્ષની હતી.

ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) મોઅતમિદે અપાવેલ ઝેરથતી હિજરી સન ૨૬૦ ની ૮ મી રબીઉલ અવ્વલના શહીદ થયા. આપ (અ.સ.) ના છ વર્ષના ઈમામતના યુગમાં જાસૂસીની પરિસ્થિતિ એવી હતી કે દાયણો ઈમામ (અ.સ.) ના ઘરમાં પરવાનગી વગર પ્રવેશી જતી હતી અને ઈમામે હસન (અ.સ.) ના કુટુંબની સ્ત્રીઓમાંથી કોઈ સ્ત્રી સગર્ભા છે કે નહીં તે બાબતની ચકાસણી કરતી હતી. પરંતુ ખુદાવન્દે મુતઆલે જેવી રીતે હ. મૂસા (અ.સ.) ને તેમની પવિત્ર માતાની પેટમાં સુરક્ષિત રાખ્યા હતા. તેવી જ રીતે ખુદાએ ઈમામે અસ્સ (અ.જ.) ને જનાબે નરજીસના પેટમાં એવી રીતે સુરક્ષિત રાખ્યા કે તેમના સગર્ભાવસ્થાના ચિહ્નો જ પ્રગટ થયા નહીં. જાસુસોની જાળ ઈમામ (અ.સ.) ના ઘરથી લઈને કૈદખાના સુધી ફેલાએલી હતી. એક વાર ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) ને સાલેહ બિન વસીફ (તુર્ક) ના કૈદખાનામાં બંધ કરી દેવામાં આવ્યા. જ્યાં પહેલેથી જ આપની પહેલા આપના ખાસ વિશ્વાસુ માણસો જેમ કે અબુ હાશિમ જાફરી, દાઉદ બિન કાસિમ, હસન બિન મોહમ્મદ અકીદી, અને મહમ્મદ બિન ઈબ્રાહીમ અમરી કેદ હતા. તેમાં એક

જમઈ નામનો માણસ હતો. હઝરતે (અ.સ.) આપના અસ્હાબને ચેતવાણી આપી કે આ માણસથી સવાધાન રહેજો તે જાસુસ છે તેની તલાશી લેતા તેની પાસેથી રોજની દીનચર્ચાની નોંધનો કાગળ મળી આવ્યો. સારાંશ એ કે જાસુસોને (કૈદી સહીતના) દરેક વેશમાં મૂકવામાં આવતા હતા. હઝરત ઈમામ હસન અસ્કરી (અ.સ.) પહેલી રબીઉલ અવ્વલના બીમાર થયા અને ૮ મી રબીઉલઅવ્વલના તેમની શહાદત થઈ આ આઠ દિવસમાં ખલીફા અબ્બાસીએ હકીમોના એક સમૂહને દરેક અવાતા જતા લોકો ઉપર કડક ચોકી પહેરો રાખવા માટ રોક્યો હતો. ફરઝદે રસુલ સાથે અબ્બાસી ખલીફા દ્વારા આવો કડક જામો શા માટે રાખવામાં આવતો હતો ? રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) નો ઈરશાદ છે કે હ. મુસા (અ.સ.) ની ઉમ્મત ઉપર જે વીત્યું છે તે અમારી (ઉમ્મત) ઉપર પમ વીતશે. જે રીતે ફીરઝાન એ વાત જાણતો હતો કે હઝરત મૂસા તેની ખુદાઈના દાવને નેસ્તનાબુદ કરી દેશે. તેવી જ રીતે હદીસવેત્તા અને રિવાયત કર્તાઓ પણ અબ્બાસી ખલીફાને એ વાત યાદ દેવરાવતા રહેતા હતા કે : રસુલ ખુદા (સ.અ.વ.) ના બારામાં જાનીશાન કયામ કરશે. અને તેઓ આ જમીનને જુલ્મ અને અત્યાચાર ના અસ્તિત્વથી પાક કરી દેશે. સાહેબે વહી રસૂલ વહી રસૂલે ખુદા સલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમનો આ કૌલ છે જે અચૂક સાચો સાબિત થશે. (આ વાત યાદ દેવરાવામાં આવતા) તે યુગના ખલીફાઓને તેમની ખીલાફતની ગાદી આગની ભટ્ટી સમાન લાગવા માંડતી હતી. અને ગભરામણમાં તેઓ સાવચેતીના દરેક પ્રકારના હુકમો આપવા લાગતા.

એ ભયાનક દિવસોમાં જ્યારે ચારે બાજુ જોખમના વાદળાઓ ઘેરાએલા હતા તે વખતે હિજરીસન ૨૫૫ માં ઈમામ મહદી (અ.જ.) ની વિલાદત થઈ. (હ. મુસા અ.સ. ની વિલાદત પણ અવા કપરા સંજોગોમાં જ થઈ હતી.) ઈમામે હસન અસ્કરી અલયહિસ્સલામ ની ઈમામ તરીકે ની ફરજો પૈકીની એક ફજ એ પણ હતી કે હઝરત હુજ્જત (અ.જ.) ને દુશ્મનોના જોખમથી સુરક્ષિત રાખે અને તેઓનો પરિચય પોતાના વિશ્વસનીય અને ભરોસાપાત્ર અસ્હાબને કરાવે. જેથી તે લોકોને એ વાતની જાણકારી થાય કે મહદી - એ - મવઉદની વિલાદત થઈ ચૂકી છે. અને આપ (અ.સ.) (ઈમામે હસન અસ્કરી અ.સ.)ની શહાદત પછી પાંચ વર્ષમાં ઈમામતની ફરજ અદા કરશે. પરંતુ ખુદાવન્દે મુતઆલની મરજી એ હતી કે તેઓએ એ સમયની પરિસ્થિતિ જોતા લોકોની નજરોથી છુપા રાખે. લોકોમાં ભય અને આંતક, હુકુમતની કડક નજર, જાસૂસોનીફેલાએલી જાળ, ચારેબાજુ ફેલાએલો પ્રપંચ, રાજધાનીમાં આં હઝરતનું રહેણાંક, હુકુમતના સિપાહીઓની ચહલ, પહલ, ખાનવાદએ - રિસાલત ઉપર જુલ્મ, જબરદસ્તી, હઝરત (અ.સ.) ના મકાન ઉપર ચોકી પહેરો, આ બધી બાબતોને લક્ષમાં લઈને, જે રીતે આગાઉના નખીઓ માટે અદાહ તરફથી ગયબતનો હુકમ થયો હતો. તેવી જ રીતે હઝરતે હુજ્જત સાહેબે અસ્સ વઝઝમાન અરવાહના ફીદાહને પણ નિશ્ચિત સમય મર્યાદા સુધી

સુરક્ષિત રાખવા માટે અદ્વાહ તઆલા તરફથી ગયબત ઇખ્તેયાર કરવાનો હુકમ થયો હતો.

ગયબત એક ઇલાહી આયોજન

જો ઉંડાણથી વિચારવામાં આવે અને ઇમામ (અ.સ.) ની ગયબતના વિવિધ કારણો વિશે મનન કરવામાં આવે તો, ઇમામની ગયબતને એક ઇલાહી આયોજન કહેવામાં આવે તો કંઈ ખોટું નહીં કહેવાય. ઇમામ (અ.સ.) નો ઝુહુરએ તે આયોજનનો અંતિમ ભાગ ગણાશે. માસૂમ (અ.સ.) ઇરશાદ છે.

મા - મિન મોઅજઝ તિમ - મિન મોઅજેઝાતિલ - અંબિયાએ વલ - અવસેયાએ ઇલા - વ - યુઝહેરૂદ્દાહો - તબારક વ તઆલા મિસ્લહા - ફી - યદેહા એમેનાલે ઇત્મામિલ હુક્કતે અલલ આઅદાએ. (મિક્યાલુલ મકારીમ પાના નં.૮૫)

અનુવાદ : કોઈ અંબિયા કે અવસિયાને એવા મોજીઝા આપવામાં નથી આવ્યા જેવા મોજીઝા ખુદાવન્દે મુતઆલ અમારા કાએમ (અ.સ.) દ્વારા દુશ્મનો માટે ઇત્મામે હુક્કત (અર્થાર્થ કોઈને જે તે વિષયની હકીકત છેઠ્ઠી વખત સમજાવી ફરજ મુક્ત થઈ જવું) અને દુશ્મનોનીબહાના બાઝીઓને બંધ કરવા માટે નિર્દેશીત અને જાહેર કરશે.

જેમ જેમ યુગ વીતતો ગયો અને આદમના સંતાનોની વિચારધારા વિવિધ વિચાર શ્રેણીઓમાં વહેંચવા લાગી અને જ્ઞાનના વિવિધ ક્ષેત્ર (જ્ઞાનની સુક્ષ્મ દર્શીતા) માં ઝીણવટ ભરી આલોચનામાં વધારો થવાની સાથે રાજકીય અને હુકુમતોના જુલ્મો-અત્યાચારના પ્રકાર પણ બદલાવા લાગ્યા. જ્યારે અંતિમ નબીનો યુગ પણ પસાર થઈ ગયો અને એ યુગ આી ગયો જ્યારે હેતુ પ્રાપ્તી માટે આ ગયબતના વર્તુળમાં નવી નવી યોજનાઓ ઘડવા લાગી. એ તમામ વસ્તુઓ જે મકરૂહાતને અત્યંત સુંદર રીતે પ્રસ્તુત કરે છે, તે બધી વસ્તુઓ ને ભેગી કરવામાં આવે તો એ વાત જણાઈ આવશે કે તેની પૂર્વભૂમિકામાં (પદાં પાછળ) એવા સ્વાર્થ અને મતલબ પરસ્તીની નાની - મોટી અગણિત ચળવળોએ જન્મ લઈને તે ઓઠા હેઠળ ઇલાહી આયોજનની નકલ સમા અસલ અકીદાને વિકૃત બનાવવાના પ્રયાસો કરવામાં આવ્યા છે. એટલે કે બજારમાં અસલી સિક્કાની બદલે નકલી સિક્કાઓ આવવા લાગ્યા છે અને અવાી કહેવાતી બુદ્ધિમાન વ્યક્તિઓની એક બહુમતી આવા ખોટા સિક્કાઓના ખણખણાટથી બહેકી જવા લાગી. કેસાનીયહ, કાઝેમીયહ, ઇસ્માઈલીયહ, વહાબીયહ, બહાઈયહ, અને અહમદી - યહ ફીરકાઓ અને આવાતો ઘણાં નામોનું એક લાંબુ લીસ્ટ બને તેમ છે જે આના પ્રકાર છે. સામ્રાજ્યવાદી શક્તિઓને પીઠબળ આપીને જુલ્મ અને અત્યાચાર વરસાવવાની દાસ્તાનોથી ઇતિહાસના પાનાઓ કાળા કરી દેવામાં આવ્યા અને બાર બાર સદીઓ વીતી જવા છતાં આજે પણ એ શક્તિઓ કાર્યરત છે. છેવટે આ ખોટા (નકલી) સિતારાઓ દુનિયા સામે ખરી પડતા દૃષ્ટિ ગોચર થશે. દુનિયામાં કોઈને પણ તેમનો વિરોધ કરવાની હિંમત નહીં હોય

અને તેમની વિરૂદ્ધમાં ફરીયાદ કરવાની કોઈ ગુંજાઈશ બાકી નહીં રહી હોય.

ઇલાહી વાયદો

ગયબત ઉપર આધારિત આ આયોજન હેઠળ અદ્વાહ તઆલાનો ઘણી જગ્યાએ વાયદો આપવો, એ ગયબતે ઇમામનો સ્પષ્ટ પુરાવો આપી ગયબતના કારણોને સ્પષ્ટ કરી દે છે. વાયદો અને વાયદા પાલનની વચ્ચે ક્યારેક ઓછું અને ક્યારેક વધારે અંતર હોય છે. ક્યારેક પૂર્ણતા સુધી પહોંચવામાં વાયદો પૂરો કરવામાં કમ શરૂ થઈ જાય છે. અદ્વાહ તઆલાએ પોતાના મોજીઝારૂપ કિતાબ કુરઆને મજીદમાં જે વાયદો આપ્યો છે. તેના કેટલાક નમૂનાઓ અત્રે પ્રસ્તુત કરીએ છીએ.

(૧) અદ્વાહ તઆલાનો એ વાયદો છે કે : જે રીતે તેણે અગાઉ આ જમીન પર પોતાનો જાનશીન મુકરર ફરમાવ્યો હતો તેવી જ રીતે તમારામાંથી જેઓ ઇમાન લાવ્યા છે તેમને માટે પોતાના ખલીફા આ જમીન ઉપર નીમશે. (સુ. નુર આયત ૫૫)

(અદ્વાહે એવી વાયદો કર્યો છે કે તે તેમને અવશ્ય ભૂમિમાં વારસ બનાવશે જેમકે તેમની આગાઉના (લોકો) ના વારસ બનાવ્યા હતા...)

(૨) આ પહેલા ઝબરમાં પણ અદ્વાહ તઆલાએ એલાન ફરમાવ્યું છે કે તે આ જમીન ઉપર પોતાનો વારસદાર નિયુક્ત ફરમાવશે. (પૃથ્વીના વારસ બનશે.) (સુ. અંબિયા આયત ૧૦૫)

(૩) અય ઇમાનવાળાઓ, સાબિત કદમ રહો. ઘિરજ ઘરો, સંપર્ક કાયમ રાખો અને અદ્વાહથી ડરો, કદાચ તમે સફળતા પામો.

(૪) જ્યારે જમીન મુદ્દા થઈ જશે ત્યારે ખુદાવન્દે મુતઆલ પોતાની સંપૂર્ણ કુદરત વડે તેને નવજીવન આપશે.

ઉપરની આયતોથી એ વાત સાબિત થઈ જાય છે કે અદ્વાહ તઆલા આ જમીન પર પોતાના ખલફા, જાનીશન અને વારસને નીમશે અને તેમને અદલો ઇન્સફાની હુકુમત અર્પશે. તેઓ થકી આ દુનિયાને અદ્વાહ નવજીવન આપશે. તેમના શાસનકાળમાં બળવાન અને નીર્બળ વચ્ચે કોઈ ફેર નહીં રહે. એટલું જ નહીં તે યુગમાં કોઈ શક્તિશાળી નિર્બળને દબાવી નહીં શકે.

અદ્વાહ તઆલાને વાયદો ખરો છે અને તેના વાયદા પ્રમાણે અચૂક બનશે. પરંતુ હજુ ઝુહુર વખતે હુકુમતે ઇલાહીમાં જે પ્રમાણે બનવાનું છે તેના સંયોગ એકઠા થઈ રહ્યા છે, જે ઝુહુર વખતે સામે આવશે.

અદ્વાહ તઆલાએ પોતાની અંતિમ હુક્કતને ગયબની લાંબી મુદ્દત આપી છે, જેથી કરીને મોમિનોનું ઇમ્તહાન પણ લેવાઈ જાય અને સાથે સાથે દુનિયાના તમામ વિરોધીઓ ભેગા થઈને તેમનાથી બની શકે તેટલો વિરોધ કરીને વિરોધનું નાટક પણ કરી શકે.

આ એક સાફ હકીકત છે કે જુલ્મો અત્યાચારનો સમૂહ દુનિયાભરને પોતાની લપેટમાં લેવા માંડ્યો છે. આમ છતાં જુલ્મો સિતમના સમૂહમાં એટલું તોફાન કે ગતિ આવી શકી નથી કે તે

કિનારાના અવરોધોને સમગ્ર દુનિયા ઉપર ફેલાવી શકે. અથવા તો એ ઘટાટોપ અંધારા પોતાની સહીત જમીન ઉપર ઉતરવાના બાકી છે. જ્યારે તમામ બદીઓ તેની પરાકાષ્ટાએ પહોંચી જશે અને બુરાઈઓની કોઈ તમન્ના બાકી નહીં રહે ત્યારે આ ગયબતના રહસ્યનો સ્ફોટ થશે. (જરા કલ્પના તો કરો કે) ગયબત ન હોત તો શું થાત ? આ પ્રશ્નનો જવાબ સહેલો છે, કે જો હઝરત વલીએ અસ્લ (અજ.) જાહેર અને હાજર હોત તો બીજા અઈમ્મા (અ.મુ.સ.) ની જેમ તેઓને પણ શહીદ કરી નાખવામાં આવત. અઘ્લાહના નૂર ઇન્સાનના સ્વાંગમાં હતું. જાલીમો એ વાતની રાહ જોઈને બેઠા હતા, કે અંબિયા અને અવીયાની અંતિમ હુક્કત પણ આ દુનિયામાં બાકી રહેવા પામે નહીં. જેનું પરિણામ બે સ્વરૂપે આવતે (૧) કાં તો આ દુનિયા ફના થઈ જાત અથવા (૨) આવનારી પેઢી એવું તારણ કાઢતે કે તેનો (અઘ્લાહનો) વાયદો સંપૂર્ણ (સાબિત) થતો નથી.

આથી એકબાજુ તો ખુદાવન્દે મુતઆલે પોતાની અંતિમ હુક્કતને આ દુનિયામાં બાકી રહેવા માટે (તેમને) એક લાંબી ગયબતના પરદામાં સુરક્ષિત રાખી દીધા અને બીજી બાજુથી બળવાખો રોને ખુદ્દુ મેદાન (છુટો દોર) આપીને ઇત્મામે હુક્કત (છેલ્લી તક) માં કોઈ ગુંજાઈશ બાકી ન રાખી. તેમજ ઝુહુર વખતે વિરોધીઓની જીભોને બંધ રાખવાનું અને ઇલાહી ઉપાય (વચન પાલના ની શરતનું પાલન કરવાનું બાકી રાખ્યું.

એહલેબૈત (અ.મુ.સ.) ની રિવાયતોમાં ગયબતના કારણો પૈકીનું એક કારણ એ પણ દર્શાવવા આવ્યું છે કે : જો હઝરત હુક્કત જાહેરમાં હોત તો તેઓ (અ.સ.) ના બાપદાદાઓની જેમ, તેઓને પણ કોઈને કોઈ હુકમ દબાણમાં રહેવું પડત. હુકુમતના ટેકેદારો હંમેશા આપની ઉપર નજરો જમાવીને આપની ચોકી કરત. તે સંજોગોમાં અહકામે શરઈનો લોકો વચ્ચે પ્રચાર કરવો સરળ બની શકત નહીં. આ કારણસર ખુદાવન્દે આલમ હઝરત (અજ.) ના ઝુહુર માટે એવો સમય પસંદ કરશે જ્યારે તેઓ ઉપર હુકુમતનું દબાણ અને પ્રભાવ ન હોય તેમજ તેઓ (અજ.) ને એ કુદરત (શક્તિ) આપશે કે તેઓ દરેક જાલિમ અને અત્યાચારીને હરાવી દેશે. એટલે સુધી તેઓ દુનિયાના ખૂણે ખૂણામાંથી નાપાક ફરમાવશે ત્યારે તેમની આપની ઉપર કોઈ પણ હુકુમતમાં દબાણ નહીં હોય. સાદિકે આલે મોહમ્મદ (અ.સ.) ઇરશાદ ફરમાવે છે : સાહેબો હાઝલ અમ્રે તોઅમા વલાદતોહૂ અલા (હાઝાલ) ખલ્કે લે અઘ્લા યકૂન લે અહદીન ફી ઓનોકેહી બયઅતન એઝા ખરજ. એ ઇલાહી હુકુમતના માલિકની વિલાદત લોકોની નજરોથી ગુમ રાખવામાં આવી છે, કારણ કે જ્યારે તેઓ ઝુહુર ફરમાવે ત્યારે તેઓની ગરદન ઉપર કોઈ ઝાલિમનું દબાણ નહીં હોય. જ્યાં સુધી તેઓ (અજ.) ની હુકુમતના કામકાજનો સુવ્યવસ્થિત હોવાનો પ્રશ્ન છે તો ખુદાવન્દે આલમ એ હઝરત માટે એક રાતમાં જ તમામ કાર્યો ને સુવ્યવસ્થિત કરી નાખશે. કારણ કે હકીકતમાં તે ‘ઇલાહી હુકુમત’ હશે. હઝરત (અજ.) તો તે હુકુમતના પ્રતિનિધિ હશે.

રિવાયતો એહલેબૈત (અ.મુ.સ.) ના પ્રકાશમાં ગયબતના બીજા કારણોની સાથે એક કારણ એ પણ છે કે, આ હઝરત (અજ.) વિશે નબીઓની તમામ સુન્નત અને તરીકા સંપૂર્ણ ન થઈ જાય ત્યાં સુધી તેઓની ગયબતની મુદત ચાલુ રહેશે. સુદિરે ઇમામે સાદિક અલયહિરસલામથી રિવાયત કરી છે કે : આપે (અ.સ.) ફરમાવ્યું : અમારા કાયમ માટે એક લાંબી ગયબત છે સુરિદે અઝ કરી કે : અય ફરઝદે રસૂલ એવું શા માટે થશે ? આપે (અ.સ.) ફરમાવ્યું : ખુદાવન્દે આલમ એ વખતે સુધી ઝુહુરનો હુકમ નહીં આપે. જ્યાં સુધી એ તમામ અંબિયાની સુન્નતના હુકમો ઉપર અમલ ન થઈ જાય, જેની ઉપર અંબિયા (અ.સ.) ઓએ અમલ કર્યો હતો. ખુદાવન્દે અઝઝ વ જલ્લ ઇરશાદ ફરમાવે છે : લતરકબુન્ન તબકન અન તબક (ઇન્શેકાક : આ. ૧૯)

“એ તમામ સુન્નતો તો તમારી પહેલા હતી.” (“ખચિત જ તમે એક સ્થિતિ પછી બીજી સ્થિતિએ પહોંચશો”) એ ક્યારે પુરી થશે તે ખુદાવન્દે આલમ સિવાય બીજું કોણ જાણી શકે છે. તેથીજ તો ઇમામ (અજ.) ના ઝુહુરનો સમય નિશ્ચિત કરવો જાએઝ નથી (એટલે કે અમૂક ચોક્કસ દિવસે ઇમામ ઝહુર ફરમાવશે તે કહેવાની મનાઈ કરવામાં આવ છે.)

એહલેબૈત (અ.સ.) ની રિવાયતોમાં દ્વારા ગયબતના અમૂક કારણો તરફ ઇશારો કરવામાં આવ્યો છે, તેથી જાણી શકાય છે. પરંતુ તેનું વર્ણન કરવું અને તેના કારણોની ઉંડાણ વિશે ખાત્રી પૂર્વક કાંઈ કહેવું એ પોતાન જાત સાથે છેપરપીડી કરવા સિવાય બીજું કોઈ ન હોય શકે. ગયબતની પૂર્વભૂમિકામાં જે કાંઈ સ્પષ્ટ હીકમત રહેલી છે તે ખાલીકે હીકમત જાણે છે અથવા તો જે પવિત્ર ઝાતને તેનું ઇલ્મ આપવામાં આવ્યું છે તેને તેની ખબર છે. કારણ કે તેનો સંબંધ “ઇલાહી ભેદ” સાથે છે, અને અઈમ્મ-એ-માસૂમીન (અ.સ.) ને તે ઇલાહી ભેદ અને રહસ્યો પ્રકટ કરવાની રોકવામાં આવ્યા છે, આ હકીકતને સમજવા માટે હઝરત મૂસા અને હઝરત ખિઝર (અ.સ.) નો બનાવ લક્ષમાં રાખવો જોઈએ. હઝરતે ખિઝરે કશ્તીમાં કાણું પાડવા, છોકરાતે કતલ કરવા, અને દીવાલનું સમારકામ કરવાના કારણો હ. મુસા (અ.સ.) ને એ સયમ સુધી ન જણાવ્યા જ્યાં સુધી બંનેનો છૂટા પડવાનો સમય ન આવ્યો. એ પહેલા તેઓ એ કામ કરતા રહ્યા, ને હ. ખિઝર (અ.સ.) ત્રણેયકામના રહસ્ય જણાવીને હ. મુસા (અ.સ.) થી છૂટા પડી ગયા. આ વિષયની વિગતને અલ ફઝલુલ હાશમીની રિવાયતમાં પ્રસ્તુત કરવામાં આવી છે. અલ ફઝલુલ અલયહેમુસ્સલામને બયાન કરતા સાંભળ્યા કે : આપે ફરમાવ્યું : એ કામના મીલક માટે ગયબત ફરજિયાત છે જેના વિશે બાતિલ પસંદ વ્યક્તિઓ શંકા અને સંદેહમાં પડી જાય. મેં પ્રશ્ન કર્યો કે : આપની ઉપર કુરબાન થઈ જાઉં એવું શા માટે ? તેઓએ ફરમાવ્યું : તે હુકમના રહસ્યને જાહેર કરવાની અમોને પણ પરવાનગી આપવામાં આવી નથી. મેં પ્રશ્ન કર્યો કે : ગયબત પાછળ શું હકીકત છે ? આપે ફરમાવ્યું :

ગફબત પાછળ એજ હીકમત છે, જેનો ઉલ્લેખ ખુદાની અગાઉની હુક્કત (અંબિયા અ.સ.) ની ગયબત માટે કરવામાં આવ્યો છે. પરંતુ આ (ઇમામે ઝમાના અજ.ની) ગબયત પાછળ કઈ હીકમત રહેલી છે, તેનું રહસ્ય ઇમામ (અજ.) ના ઝુહુર પછી જાણવા મળશે. એટલે કે બિલકુલ એવી જ રીતે કે હું ખિઝર (અ.સ.) મેં હોડીમાં કાણું પાડવા, છોકરાને કતલ કરવા અને દીવાલનું સમારકામ કરવા પાછળના રહસ્ય હ. મુસા (અ.સ.) થી જુદા પડવાનો સમય ન આવ્યો ત્યાં સુધી કર્યા ન હતા. અય ફઝલના ફરઝંદ આ હુકમ અદ્દાહના હુકમ પૈકીનું એક રહસ્ય છે. અને અદ્દાહના ઇલ્મે ગૈબમાંથી છે. જ્યારે આપણે (ઉસુલે દીનની બાબતોની જાણીને) એ વાતની ખાત્રી કરી ચુક્યા કે : અદ્દાહ તઆલાની ઝાત હીકમતપૂર્ણ છે તો આપણે એ વાતનું સમર્થન કરવું પડશે કે તેના તમામ કાર્યો (હુકમો) અને કથન પણ હીકમત ઉપર આધારિત જ હોઈ શકે, ભલે પછી તેના કારણો અને રહસ્યો આપણે જાણતા હોઈએ કે ન જાણતા હોઈએ. રિવાયતોમાં ગયબતના વિવિધ કારણોને ઉલ્લેખ મળી આવે છે. તેમાંના એક કારણ ગયબતના ઝમાનામાં હુક્કતે ખુદા પર યકીન, ઇમાન અને તેઓની ઇતાઅતની જાંચ, પરખ કરવામાં આવી રહી છે - તે પણ છે. અંતઃ ઇમામે સાદિક (અ.સ.) ની એક લાંબી રિવાયતો છે, જેમાં આપે એ નિશાનીઓનું વર્ણન કર્યું છે જે ઝહુરની પહેલા જાહેર થશે. જે રિવાયતના અંતે આપ (અ.સ.) ફરમાવે છે વ ઝાલેક - બઅદ - ગયબતીન તવલતીન - લે યઅલમદ્દાહો અ મન અ યોતીઓહૂ - બિલ - ગયબે - વ - યઅમેનો બેહ. અને આ નિશાનીઓ એક લાંબી ગયબત પછી જાહેર થશે. જેથી ખુદાવન્દે તઆલા એ વાતી ચકાસણી કરી લે કે ગયબતના જમાનામાં તેની ઇતાઅત કરનારા કેટલા છે અને તેની ઉપર યકની અને ઇમાન કોણ રાખે છે ? (મુન્તખબુલ અસ્ર પ્રકરણ ૩૫, હદીસ ૧)

ગયબતના કારણો પૈકીનું એક કારણ આપણા દુષ્ટ કાર્યો અને બેદીનીનું વાતાવરણ પણ છે. આ વાતાવરણ એવું છે જેમાં દૂર સુદૂર સુધી સાચા ઇસ્લામી અને ઇમાની વાતાવરણનું નામો નિશાન પણ નજરે પડતું નથી. આપણો સમાજ પોતાની સ્વદંદી અને કાલ્પનીક વાતો (એવી વાતો જેનું શરીયતમાં કોઈ સ્થાન કે હુકમ નથી.) ઉપર અમલ કરીને તેની ઉપર ખુશ થાય છે અને (બિન ઇસ્લામી) વાતાવરણને ઇસ્લામી વાતાવરણ સમજે છે. આથી એ વાત સ્પષ્ટ છે કે આવા વાતાવરણમાં પયગમ્બર અથવા ઇમામની જાહેર થવાની ગુંજાઈશ ક્યાંથી હોઈ શકે ?

આ વાતાવરણની સરખામણી કુફા સાથે કરવામાં આવે તો અયોગ્ય નહીં ગણાય.

(એ જમાનામાં) મૌલાએ કાએનાત તમામ મુસલમાનોને અમીરે શામની વિરૂદ્ધમાં જંગ કરવા માટે આહવાન આપે છે. અને લોકો બાતિલની વિરૂદ્ધમાં બળવો પોકારે તેવું ઇચ્છે છે, પરંતુ મુસલમાનો એવા છે કે, સખત ઠંડી અને સખત ગરમીના બહાના

કરીને યોગ્ય ઋતુ આવવાની રાહ જોવાનું કહીને જંગથી પીઠ ફેરવી લે છે. જેનું પરિણામ એ આવે છેકે મૌલાએ મુત્તકેયાનને શહાદતનો જામ પીવો પડે છે. બીલકુલ તેવી જ હાલત આપણા સમાજની છે. તેથીજ તો ઇમામે બાકિર (અ.સ.) ગયબતનું કારણ આ શબ્દોમાં બયાન ફરમાવે છે : મરવાન અંબારીનું બયાન છે કે મને ઇમામ મોહમ્મદે બાકિર (અ.સ.) નો એક પત્ર મળ્યો જેમાં લખ્યું હતું કે : “જ્યારે ખુદાવન્દે આલમને અમારું લોકો સાથે રહેવું ના પસંદ બન્યું ત્યારે અમોને લોકોના સમૂહથી અળગા કરી દીધા.” (મહદી મવઉદ - બેહાર ૧૩ મું પુસ્તક)

ઉપરની રિવાયતથી એ વાત બિલકુલ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે ગયબતના કારણો અને રહસ્યો વિશે અટકળ કે તર્ક કરવો ન જોઈએ. અલબત્ત, તમારા ઇમામનો તકાઝો છે કે અઈમ્મએ માસૂમીન (અ.સ.) જે કાંઈ ફરમાવે તેને પુરતું ગણવું જોઈએ. કારણ કે આ વાત ખુદાના હુકમ અને કાર્ય પૈકીની છે, અને ખુદાની મસ્લેહત તેના સિવાય બીજું કોઈ જાણતું નથી.

એક વાત બહુ જ સ્પષ્ટ થાય છેકે ગૈબતના કારણો વિશે આપણી અટકળો અને ગુમાનને કોઈ અવકાશ નથી. અલબત્ત, માઅસુમો (અ.સ.) જે કાંઈ બયાન કરે છે તેના ઉપર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ રાખવો એ ઇમાનનો જ એક તકાઝો છે. કારણ કે આ વાત ખુદાના રાઝોમાંથી એક રાઝ છે. અને ખુદાની વાત ખુદાજ જાણે. ખુદા નથી ચાહતો કે ગૈબત વિશે સવાલ કરવામાં આવે. કારણ કે એ આપણજ હક્કમાં સાડૂ નથી. કેમ કે એ રાઝની વાત ખબર પડી જાય તો કદાચ આપણને ખરાબ લાગે, એ માટે, આ બાતની એક રિવાયત રજૂ કરીએ છીએ. નાહિયા - એ - મુકદ્દસાથી ઇમામ ઝમાન (અ.સ.) એ મોહમ્મદ બીન ઉસ્માન (આપના બીજા નાએબે ખાસ) મારફત લખી મોકલ્યું : જ્યાં સુધી ગૈબત થવા વિશેના કારણનો સવાલ છે, અદ્દાહ તઆલા ફરમાવે છે, “એ ઇમાન વાળઓ ! એ વસ્તુઓ વિશે ન પૂછો કે જેના વિશે તમે જાણી લો તો તમને ખરાબ લાગે અને તમે તેનાથી મુતઅરસીર થઈ જાવ (તમને તકલીફ પડોયે).” (માએદાહ : ૧૦૧) (મહદીએ મવઉદ, બેહાર પુસ્તક : ૧૩)

અલબત્ત, ગયબતના યુગને નેઅમત સમજીને ગનીમત જાણીને એહકામે ઇલાહી અને નબી (સ.અ.વ.) ના ઇરશાદાત અનુસાર અમલ કરતા રહીએ અને એક બા - અમલ શિયા બની રહીએ. જેથી જ્યારે ખુદાવન્દે તઆલાના હુકમથી હઝરત હુક્કત અજ્જલદ્દાહ તઆલા ફરજહ, ઝુહુર ફરમાવે ત્યારે આપણી મોહુબ્બતની લાગણી કામ આવે. અને જો વચ્ચે આપણા જીવનકાળ દરમ્યાન ઇમામ ઝુહુર ફરમાવે તો ઇમામ (અજ.) ની સાથે રહીને ઇસ્લામના દુશ્મનોનો મુકાબલો કરી શકીએ. તેમજ શોહદાએ કરબલાની શહાદતનો ભરપુર બદલો લઈ શકીએ. જે માટે આપણે ઇમામે હુસૈન (અ.સ.) ની શહાદતના પ્રારંભકાળથી લોહીના અશ્રુ વહાવી રહ્યા છીએ.

ઇમામે મહદી (અજ.) વિશેની માન્યતા
અને મદીના યુનિવર્સિટીના (ગૈર શિયા) વિદ્વાનો

મદીના મુનવ્વરહ યુનિવર્સિટી (અલ જામેઅતુલ ઇસ્લામીયહ બિલ મદીનતુલ મુનવ્વરહ) ના એજ્યુકેશન બોર્ડના સભ્ય અને પ્રોફેસર જનાબ શૈખ અબ્દુલ મોહસીન બિન હમદ અલ એબાદે યુનિવર્સિટીના એક મહત્વપૂર્ણ સેમિનારમાં જેમાં યુનિવર્સિટીના વાઇસ ચાન્સલેર નાબ શૈખ અબ્દુલ અઝીઝ બિન બાઝ પણ ઉપસ્થિત હતા, તે સેમિનારમાં એક અત્યંત મહત્વનો સંશોધનપૂર્ણ લેખ (નિબંધ) પ્રસ્તુત કર્યા. જેનો વિષય “અકીદતો અહલીસ - સુન્નેતે વલ અસર ફીલ મહદીથ્વીલ મુન્તઝર” હતો.

આ લેખ યુનિવર્સિટીના સામયીક “મુજલ્લતુલ જામેઅતુલ ઇસ્લામીયહ” વર્ષ પ્રથમ અંક નંબર ૩ ઝી-કઅદતુલ હુરામ હીજરી ૧૩૮૮ માં પ્રકાશિત થયો આ લેખ ઘણોજ વિદ્વાત પૂર્વક લખાયેલો અને સંશોધનપૂર્ણ સદરહુ લેખ પુસ્તકની સાઇઝ ૪૦ પૃષ્ઠ અને દસ ભાગ (પરિચ્છેદ) નો છે.

જેમાં મુખ્યત્વે નીચેની બાબતોનો સમાવેશ થયો છે.

(૧) એ અસ્હાબનો ઉલ્લેખ છે, જેઓએ હઝરત રસૂલે ખુદા સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ પાસેથી ઇમામ મહદી અલયહીસ્સલામ વિશે હદીસો નોંધી છે.

(૨) એ આલીમો અને મોહદેસીન (હદીસ વેત્તાઓ) નો ઉલ્લેખ છે, જેઓએ પોતાની કિતાબોમાં એ (નં. ૧ જણાવેલ) હદીસોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે.

(૩) એ આલીમોનો ઉલ્લેખ છે, કે જેઓએ આ વિષય પર કિતાબો લખી છે.

(૪) એ આલીમોનો ઉલ્લેખ છે, જેઓએ આ હદીસોને મુતવાતીર (નિરંતર સીલ - સીલાબધ્ધ એવી હદીસો જેનો મૂળ સ્ત્રોત રસૂલ કે ઇમામથી મળતો અને અધિકૃત હોય) ગણાવી છે.

(૫) ઇમામ મહદી અલયહીસ્સલામ વિશેની એ હદીસો જે સહીહૈન (અધિકૃત કિતાબો) માં નોંધવામાં આવી છે.

(૬) અમૂક એવી હદીસોનો પણ ઉલ્લેખ છે જે સહીહૈન સિવાયની બીજી મોઅતબર કિતાબોમાં નોંધવામાં આવી છે તેઓ ઉલ્લેખ થયો છે.

(૭) મજકુર સામયીક લેખમાં એવા આલીમોના નામોના ઉલ્લેખ છે. જેઓએ તે હદીસોથી દલીલ પ્રસ્તુત કરી છે. અને ઇમામ મહદી (અજ.) વિશેની માન્યતાને પોતાનો અકીદો ગણાવેલ છે.

(૮) એવા લોકનો ઉલ્લેખ છે જેમણે એ હદીસોનો ઇનકાર કર્યો છે. તેમની દલીલોનો ઇલ્મી જવાબ પણ પ્રસ્તુત કરવામાં આવ્યો છે.

(૯) એ વાતનો ઉલ્લેખ છે જે જાહેરી રીતે એ હદીસો સામે વિરોધાભાસ ઉભો કરે છે, તેના જવાબ સાથેનો ઉલ્લેખ.

(૧૦) સારાંશ (નિષ્કર્ષ)

જનાબ અબ્દુલ મોહસીનનો લેખ પૂર્ણ થતા શૈખ અબ્દુલ્લાહ બિન બાઝે આ લેખની પ્રશંસા કરી, તેનું સમર્થન કર્યું અને તેના અમૂક અર્થઘટનમાં વધારો પણ કર્યા.

અત્રે અમે ચોથા ભાગના અમૂક અવતરણ પ્રસ્તુત કરહી રહ્યા છીએ. જેનાથી એ વાત બિલ્કુલ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે ઇમામ મહદી (અજ.) વિશેનો અકીદો પુરતો મર્યાદીત નથી. પરંતુ એહલેસુન્નેત વલ જમાઅતને અનુસરનારાઓમાં પણ આ અકીદો મૌજુદ છે અને તેઓ માટે પણ આ અકીદામાં માનવું અત્યંત જરૂરી છે.

આ લેખના વિષયથી એ વાત સ્પષ્ટ છે કે એ લોકો પણ હઝરત ઇમામ મહદી અલયહીસ્સલામનો ઇન્તેઝાર કરી રહ્યા છે.

ઉપર જણાવ્યા મુજબના અવતરણ વાચકોની ખિદમતમાં પ્રસ્તુત કરીએ છીએ.

(૧) એ અસ્હાબનો ઉલ્લેખ છે, જેઓએ હઝરત રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.) પાસેથી ઇમામ મહદી (અ.સ.) વિશે હદીસો નોંધી છે.

(૨) એ આલીમો અને મોહદેસી (હદીસ વેત્તાઓ) નો ઉલ્લેખ છે, જેઓએ પોતાની કિતાબોમાં અને (નં. ૧ માં જણાવેલ) હદીસોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે.

(૩) એ આલીમોનો ઉલ્લેખ છે, કે જેઓએ આ વિષય પર કિતાબ લખી છે.

(૪) એ આલીમોનો ઉલ્લેખ છે, જેઓએ આ હદીસોને મુતવાતીર (નિરંતર સીલ-સીલાબધ્ધ એવી હદીસો જેનો મૂળ સ્ત્રોત રસૂલ કે ઇમામથી અને અધિકૃત હોય) ગણાવી છે.

(૫) ઇમામ મહદી અલયહીસ્સલામ વિશેની એ હદીસો જે સહીહૈન (અધિકૃત કિતાબો) માં નોંધવામાં આવી છે.

(૬) અમૂક એવી હદીસોને પણ ઉલ્લેખ છે જે સહીહૈન સિવાયની બીજી મોઅતબર કિતાબોમાં નોંધવામાં આવી છે તેનો ઉલ્લેખ થયો છે.

(૭) મજકુર સામયીક લેખમાં એવા આલીમોના નામોનો ઉલ્લેખ છે. જેઓએ તે હદીસોથી દલીલ પ્રસ્તુત કરી છે. અને ઇમામ મહદી (અજ.) વિશેની માન્યતાને પોતાનો અકીદો ગણાવેલ છે.

(૮) એવા લોકોના ઉલ્લેખ છે જેમણે એ હદીસોને ઇનકાર કર્યો છે, તેમની દલીલનો ઇલ્મી જવાબ પણ પ્રસ્તુત કરવામાં આવ્યો છે.

(૯) એ વાતનો ઉલ્લેખ છે જે જાહેરી રીતે એ હદીસો સામે વિરોધાભાસ ઉભો કરે છે, તેના જવાબ સાથેનો ઉલ્લેખ.

(૧૦) સારાંશ (નિષ્કર્ષ)

જનાબ અબ્દુલ મોહસીનનો લેખ પૂર્ણ થતા શૈખ અબ્દુલ્લાહ બિન બાઝે આ લેખની પ્રશંસા કરી, તેનું સમર્થન કર્યું અને તેના અમૂક અર્થઘટનમાં વધારો પણ કર્યો.

અત્રે અમે યોથા ભાગના અમૂક અવતરણ પ્રસ્તુત કરી રહ્યા છીએ. જેનાથી એ વાત બિલ્કુલ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે ઈમામ મહદી (અજ.) વિશેનો અકીદો શિયાઓ પુરતો મર્યાદીત નથી. પરંતુ એહલે સુન્નત વલ જમાઅતને અનુસરનારાઓમાં પણ આ અકીદો મૌજુદ છે અને તેઓ માટે પણ આ અકીદામાં માનવું અત્યંત જરૂરી છે.

આ લેખના વિષયથી એ વાત સ્પષ્ટ છે કે એ લોકો પણ હઝરત ઈમામ મહદી અલયહીસ્સલામનો ઇન્તેઝાર કરી રહ્યા છે.

ઉપર જણાવ્યા મુજબના અવતરણ વાચકોની ખિદમતમાં પ્રસ્તુત કરી છીએ.

(૧) હાફીઝ અબુલ હસન મોહમ્મદ બિન હુસયન અલ આખરી અલ સબહઝી (વફાત ૩૬૩) એ તેમની કિતાબ “મનાકેબુશાફઈ” માં લખ્યું છે કે, હઝરત રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.) થી નોંધવામાં આવી છે, તે મુતવાતીર (કડીબદ્દ) અને ફાયદામંદ છે. હઝરત મહદી અલયહીસ્સલામ એહલેબયતમાંથી હશે.

(૨) હાફીઝ મહમ્મદ બરઝન્જી (વફાત ૧૧૦૩) એ તેમની કિતાબ “અલ અશાઅહુલ અશરાત-સ્સાઅહ” ના ત્રીજા ભાગમાં લખે છે કે : હઝરત ઈમામ મહદી (અ.સ.) વિશેની રિવાયતો, વિવિધ રીતે એટલી વધારે સંખ્યામાં વારીદ થઈ છે કે, તેની ગણતરી થઈ શકતી નથી. જે પૈકીની મોટા ભાગની રિવાયતો સહીહ છે કે આપ જનાબે ફાતેમા ઝહેરા સલામુલ્લાહે અલયહીના વંશજ હશે. એ રિવાયતો એટલી બધી અધિકૃત સીલસીલા સાથેની છે, કે તેનો ઇન્કાર કરવાની કોઈ સંભાવના રહેતી નથી.

(૩) જનાબે શૈખ મોહમ્મદ અલ - સફારી (વફાત હી. ૧૧૮૩) તેમની કિતાબ “લવાએમુલ અન્વાર અલ બહીય્યાહ” માં લખે છે કે હઝરત મહદી અલયહીસ્સલામ વિશેની રિવાયતો પુષ્કળ પ્રમાણમાં છે, અને તે રિવાયતો આંતરિક કડીબદ્દતા હદ સુધી પહોંચેલી છે. આ રિવાયતો એહલે સુન્નત આલીમોમાં એટલી બધી વિખ્યાત છે કે તે રિવાયતોને તેઓના અકીદામાં ગણાય છે. આ રીતે ઈમામ મહદી (અજ.) ના ઝુહુર પર ઈમાન રાખવું વાજબ છે. આ બાબતે એહલે ઇલ્મ માટે નિશ્ચિત છે અને એજ એહલે સુન્નત વલ જમાઅતનો અકીદો છે.

(૪) જનાબ કાઝી મોહમ્મદ બિન અલી અશશવકાની (વફાત ૧૨૫૦) તેમની કિતાબ “અત્તવઝીહ ફી તવાતુર માજાઅ ફીલ મહદીયીલ મુન્તઝર વદ-દજાલ વલ મસીહ” માં લખે છે કે : ઈમામ મહદી અલયહીસ્સલામ વિશેની જે હદીસો મળી આવે છે, તેની સંખ્યા ૫૦ છે. આ હદીસો મતવાતીર હોવામાં શંકાને સ્થાન નથી. ઈમામ મહદી વિશે સહાબા તરફથી પણ ઘણી વાતો નોંધવામાં આવી છે. આ પ્રકારના સ્પષ્ટ વિષયમાં “ઈજતેહાદ” ની કોઈ ગુંજાઈશ

નથી.

(૫) જનાબ શૈખ સદીક હસનખાન કનોજી (વફાત હી. ૧૩૦૭) એ તેઓની કિતાબ “અલ એજાઅ લેમા કાન વ મા યકૂન બયન યદયઈસ્સાઅહ” માં લખે છે કે : ઈમામ મહદી (અજ.) વિશે વિવિધરીતે અનેક રિવાયતો નોંધવામાં આવી છે. જે હકીકતમાં ‘તવાતુરે મઅનવી’ ની હદ સુધી વિશ્વસનીય છે. આ વાતમાં શંકાને કોઈ સ્થાન નથી કે ઈમામ મહદી (અ.સ.) આખરી જમાનામાં જાહેર થશે. અબલત તેઓનું જાહેર થવાનું વર્ષ અને મહીનો નક્કી નથી. જે કોઈ આ વાતની વિરૂદ્ધ જાય તેની કોઈ પરવા નથી.

(૬) શૈખ મોહમ્મદ બિન જારફ અલકતાની (વફાત ૧૩૪૦) એ તેમની કિતાબ “નઝમુલ મુતનાસિર મિનલ હદીસીલ મુતવાતીર” માં લખે છે કે : ટૂંકમાં એ કે ઈમામ મહદી મુન્તઝર વિશે જે હદીસો વારીદ થઈ છે, તે મુતાવીર છે.

મજકુર લેખના અંતમાં અબ્દુલ મોહસીન કહે છે કે ઈમામ મહદી વિશેની હદીસોને ઇન્કાર કરવો અથવા તો તેમાં શંકા કરવી એ ખતરનાક બાબત છે.

અમે ખુદાવન્દે આલમ પાસે સલામતી, રક્ષણ અને હક પરસ્તીને દૃઢ રીતે વળગી રહેવાની દોઆ માંગીએ છીએ. આ લેખના ઉપસંહાર રૂપે યુનિવર્સિટીના વાઈસ ચાન્સલર શૈખ અબ્દુલ અઝીઝ બિન અબ્દુલ્લાહ બિન બાઝે જે પ્રવચન કર્યું તે કેસેટમાંથી નોંધીને તેઓની પરવાનગી સાથે આ અંકમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે. તેઓના પ્રવચનમાં તેમણે કહ્યું હતું કે : જનાબ શૈખ અબ્દુલહુસૈન અલ એબાદે જે વાતો બયાન કરી છે સાચી અને હક છે. ઈમામ મહદી વિશેની વાત આલીમો વચ્ચે મશહુર અને સ્વીકૃત છે આ વિશેની હદીસો ફાયદાકારક, ઉપયોગી અને મુતવાતીર છે. આખરી જમાનામાં ઈમામ મહદી અલયહીસ્સલામ ઇસ્લામી ઉમ્મત પર ખુદાવન્દે આલમની રહમત છે. તેઓ જાહેર થશે અને અદલો હક (ન્યાય અને સત્ય) કાયમ કરશે. જુલ્મ અને અત્યાચારને નાબૂદ કરશે (તેઓ મારફત ખુદાવન્દે આલમ ઉમ્મત ઉપર ભલાઈને ધવજ લહેરાવશે.) તેઓ દ્વારા જ લોકોની હીદાયત કરીને માર્ગદર્શન આપશે.

ઓગણીસમી સદીના મહદવીયતના દાવેદાર મહદી સુદાની

૧૮૪૮-૧૮૮૫

જો મહદવીયતના નકલી દાવેદારો ન હોત તો લોકો મહદવીયતના અકદાને એક ‘મનઘડત’ અને ગૈર-ઇસ્લામી અકીદો માની લેત. આ એક સ્પષ્ટ હકીકત છે. પરંતુ જેવી રીતે ઇસ્લામના પ્રારંભથી આજ સુધી નબુવ્વતના નકલી દાવેદારો ઠેકઠકાણે નજરે પડતા રહ્યા છે, તેવી જ રીતે મહદવીયતના પ્રારંભથી લઈને આ સુધી મહદવીયતના નકલી દાવેદારો ઉભા થતા રહ્યા છે. હદ તો એ વાતની છે કે ઓગણીસમી સદીમાં અમૂક માણસોએ પહેલા તો મહદી અલયહીસ્સલામના ખાસ નાએબ હોવાનો દાવો કર્યો, થોડા દિવસ સુધી આ બાબતની તબ્લીગ કરતા રહ્યા, જ્યારે જોયું કે આ પ્રકારની દુકાનદારીમાં કોઈ ફાયદો નથી થતો ત્યારે તેજ લોકો નબુવ્વતનો દાવો કરી બેઠા. થોડા દિવસો સુધી પોતાની દુકાનોમાં નબુવ્વતનો શાણગાર કરીને બેઠા પરંતુ નકલી નબુવ્વતનો દાવો અમૂક સ્વાર્થ પભરાયણ લોકો સિવાય બીજા કોઈને પ્રભાવિત કરી ન શક્યો ત્યારે છેવટે તે લોકોએ ખુદાઈનો દાવો કર્યો.

આ બધી વિગતો લખવાનો ભાવાર્થ માત્ર એ છે કે આ ખોટા અને નકલી દાવેદારોને ન્યાયપ્રિય અને તટસ્થ રીતે વિચારનારા લોકોના દૃષ્ટિકોણથી એ વાત સ્પષ્ટ થઈ ગઈ છે કે : મહદવીયતનો અકીદો એ કોઈ મનઘડત અને ચોક્કસ ઇસ્લામીફીરકાનો જ અકીદો નથી, પરંતુ મહદવીયતનો અકીદો એ શુદ્ધ ઇસ્લામી અકીદો છે. જેની બશારત પયગમ્બર અકરમ (સ.અ.વ.) એ પોતે, ક્યારેક પોતાના ઘરના સભ્યો વચ્ચે અને ક્યારેક સહાબાએ - કેરામના સમૂહ વચ્ચે સ્પષ્ટ રીતે આપી હતી.

પયગમ્બરે અકરમ (સ.અ.વ.) ની બશારતથી એ હકીકત સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે : મહદવીયતનો અકીદો એ ઇસ્લામનો એક બુનીયાદી અકીદો છે. આ વાતનો ઇન્કાર કરવાનો અર્થ એ થશે કે તે ઇન્કાર કરનાર મુસલમાન કુફ્રના વર્તુળમાં પ્રવેશી જશે. આ વિશે સાહેબે યનાબીઉલ મવદત સુલૈમાન કન્દુઝાઈનફીએ રિવાયત નોંધી છે કે રસૂલે અકરમ (સ.અ.વ.) નો ઇર્શાદ ગીરામી છે કે “મન અન્કર ખોરૂજલ મહદીયે કફર.” એટલે કે જેણે મહદી (અજ.) ના ઝુહુર અને ઇન્કેલાબનો ઇન્કાર કર્યો, નિશંક તાણે કુફ્ર ઇખ્તેયાર કર્યું. આ પ્રકારની અગણિત હદીસો અને રિવાયતો જોવા મળે છે.

આમ છતાં, કેટલાક વિચારશીલ વિદ્વાનો આલીમોએ, આ અકીદા વિશે કેટલીક બીન તાર્કિક અને વિચિત્ર વાતો કરવાની ઘૂષ્ટતા કરી છે તેવા લોકોએ સલફે સાલેહીન (સાલેહ પૂર્વજો) ની વિચારધારા અને કથનની પણ પરવા નથી કરી. જેમાં મીસ્રના એક મહાન લેખક અહમદ અમીન અને વિદ્વાન તફસીરકર્તા અહામા તન્તાવી જૌહરી મોખરે દૃષ્ટિમાન થાય છે. અતઃએ બઃને આલીમોનું બયાન છે કે : “ઇસ્લામી દુનિયામાં જેટલી ચળવળ અને કાંતી

મહદવીયતના દાવેદારોએ કરી અને તેના પરીણામે મુસલમાનો વધુને વધુ નબળા પડ્યા છે. આ ઉપરાંત મુસલમાનોમાં આંતરિક ખુરેજ, ફસાદ અને લડાઈ ઝગડા થયા તે બધા ફીત્નાનું મૂળ “મહદીના ઝુહુરનો અકીદો” છે. આ અકીદાના કારણે આપસમાં એવા મતભેદ ઉભા થયા કે જેના લીધે મીલ્લતમાં ભાગલા પડી ગયા.”

ઉપર જણાવેલ બન્ને વ્યક્તિઓ આ પ્રકારના નિવેદન કરીને મીલ્લતમાં ઝેર પ્રસરાવીને મુસલમાનોના એ અકીદાની વિચારધારા અને અકીદાથી હટવવાના પ્રયાસો કર્યા. હકીકતમાં મહદવીયતનો અકીદો ઇસ્લામી સમાજમાં ઝળહળતા ભવિષ્ય, આશાઓ, દૃઢતા, સ્થિરતા અને આત્માવિશ્વાસ પ્રગટાવવાની ખાત્રી આપે છે.

જો જનાબ અહમદ અમીન મિસ્રી તેમની સમજણ, અકલ અને દ્રષ્ટિની સાથે સાથે આંતરદ્રષ્ટિનો પણ ઉપયોગ કરતે તો તેઓ ઇતિહાસ અને સમાજને સ્પર્શતા પુસ્તકોમાંથી એ વાત જાણી લેત કે : હકની વાત હોય કે નેઅમતની, હક અને સુલેહ અદાલત હોય કે અમાનત અને સત્યતાની વાત હોય, આચાર સંસ્કૃતિ અને હોયકે દીન - મઝહબ, સ્વતંત્રતા હોયકે લોકશાહી. ટૂંકમાં, દરેક વાતમાં સ્વાર્થ પિપાસુ લોકો જેઓ સત્તા, હોદ્દા કે હુકુમત પાછળ પભાગલ થએલા હોય છે તેઓએ જીવનની આ મુલ્યવાન બાબતોના નામે ખોટા અને નાજાએઝ ફાયદો ઉઠાવ્યો હતો. ઉઠાવી રહ્યા છે અને ઉઠાવતા રહેશે. હદ તો એ વાતની છે કે એ સ્વાર્થી અને તકસાધુ લોકોએ ખુદાઈ અને નુબવ્વતને પણ છોડ્યો નથી. પછી ‘મહદવીયતનો અકીદો’ અર્થહીન અને ખોટો અકીદો સાબિત કરવા માટે એવી કમજોર દલીલો પ્રસ્તુત કરવામાં આવી જેનાથી તેઓની સમજણ અને બસીરતનો એટલી હદ સુધી ઘબ્બાઓથી ખરડાવી નાખી કે ઈલ્મી દૃષ્ટિએ તેઓ તે કક્ષાને પાત્ર ન હતા આમ છતાં, એટલો બધો વિરોધ હોવા છતાં, કમસેકમ તે લોકો ‘મહદવીયતના અકીદા’ ને એટલો મજબુત અકીદો ગણ્યો છે અને એ વાત સ્પષ્ટ છે કે જે બાબતની કોઈ ‘અસ્લ’ કે મૂળ હોય તે વાત જ મજબુત રીતે ટકી રહે છે. અને તેઓ પાયો કે મૂળ હોવું તેજ એ વાતની દલીલ છે કે આ એક ખરો ‘ઇસ્લામી અકીદો’ છે.

આથી શિયા અને સુન્ની બંને ફીરકાના અમૂક એવા તકસાધુ અને સત્તા ભુખ્યા લોકો હતા જેઓ મહદવીયતનો દાવો કરીને અને મનોકામના અને હવસભુખ્યા દાવેદારો પૈકી એક ‘મહદી સૂડાની’ પણ છે.

મહદી સૂડાનીનો જન્મ હીજરી સન ૧૮૪૮ માં સૂડાનના ગામ દૂલગલામાં થયો હતો. તે એક વહાણ બનાવનાર કુટુંબ સાથે સંબંધિત હતો. આ એ મહદી હતો જેણે યુરોપના દેશોમાં સૌથી

વધારે ખ્યાતિ મેળવી હતી. તેનું મૂળ નામ મહમ્મદ અહમદ હતું. તેણે પોતે ઈમામ મહદી હોવાનો દાવો કર્યો. તેણે પોતાના નામ સાથે “મહદી” નો લકબ લગાડી દીધો. બાવીસ વર્ષની વયથી ઝોહદ અને તકવાના દેખાવના કારણે બુઝુર્ગ વ્યક્તિત્વ ધારણ કરી લીધું. લોકો તેને બહુજ માન આપતા હતા. તે શ્રેષ્ઠ વક્તા હોવાને કારણે લોકોને મિસરીઓના જુલમ અને અત્યાચારથી વાકેફ કરવા લાગ્યો. તેમાંય ખાસી કરીને મહદીના ઝુહુરના વિષય ઉપર તેણે ખૂબજ ભાર આપ્યો.

મહદી સૂડાની રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) નો બનાવટી નાયબ, અને મુસલમાનોનો કૃત્રિમ રહનૂમા બની બેઠો હતો. તેણે સૂડાની મિસરીઓ અને અંગ્રેજોની મિશ્ર વક્તા હતો તેથી પેણેવક્તવ્યની ઝાકઝમાળ રચીને મિસરીઓના જુલમ અને અત્યાચારનું એવી રીતે વર્ણન કર્યું જેથી સૂડાનીઓના દિલમાં મિસરીઓ માટે નફરત પૈદા થતી થઈ. એટલે સુધી કે સૂડાનીઓના શરીરમાં મિસરીઓ માટે બગાવતી આગ ભડકી ગઈ. મહદી સૂડાની પોતાના જલદ પ્રવચનોમાં મહદીના ઝુહુરના વિષય ઉપર ખૂબ જ ભાર આપનો હતો. ધીમે ધીમે તો પોતાની જાતને મહદીની ઝાત સાથે સંબંધિત કરતો ગયો. જે દરેક બનાવટી મહદીના રાજકરણની પદ્ધતિ હોય છે. અને છેવટે પોતે જ મહદી હોવાનો દાવો કરી બેઠો. મહદી સુડાની પોતે નબીએ અકરમ (સ.અ.વ.) ના વંશમાંથી હોવાનો દાવો કરતો હતો, એ શિયા ફીરકા પ્રમાણે પોતાને બારમા ઈમામ અને ઈમામ હસન અસ્કરી અલયહીસ્સલામનો ફરઝંદ કહેવડાવતો હતો. દીની તાલમી પ્રાપ્ત કર્યા પછી તે સનૂસીયહ સૂફી સીલસીલમાં પ્રવેશી ગયો અને સફેદ નીલના (નાઈલ નદીના) દ્વીપ (ટાપુ) “આબ્બા” માં જઈને પોતાનો બધો જ સમય ઈબાદતમાં ગાળવા લાગ્યો. મહદી સૂડાનીના “મહદી” હોવાનું સમર્થન પહેલી વખત “આબ્બા” દ્વીપમાં થયું જે વિસ્તાર ખરતૂમથી ૧૫૦ માઈલના અંતરે દક્ષિણમાં આવેલો છે. ત્યાંના લોકોના એક સમૂહે તેના હાથ પર બચ્ચત કરી અને તેણે ત્યાંજ ગુમ રીતે પોતે મહદી હોવાની જાહેરાત કરી.

કેટલીક ઈતિહાસકારોનું કહેવું છે કે : સનૂસીયહ સંપ્રદાય અપનાવ્યા પછી કોઈ કારણસર, કોઈ પ્રશ્ને તેને તેના ઉસ્તાદ સાથે મતભેદ થવાને કારણે. તેણે પોતે પોતાના શાગીદોને ભેગા કરવાનું (એટલે કે નવી મંડળી રચવાનું) શરૂ કર્યું. અને એ વખતે જ તે પોતે મહદી હોવાનો દાવો કરી બેઠો એટલું જ નહીં, તેણે પોતાને અંતિમ ઈમામ કહેવારાવવાનું પણ શરૂ કરી દીધું. તેને પ્રારંભમાં જ અબ્દુલ્લાહ અત્તાયેશા (ખલીફા) નું સમર્થન પ્રાપ્ત થઈ ગયું હતું અબ્દુલ્લાહે તેને એવી જગ્યાએ ચાલ્યા જવાની પ્રેરણા કરી શકાય તેવા કબીલાનો વસવાટ હતો. ઈસ્વીસન ૧૮૮૧ ના મે મહિનામાં મિસરની હુકુમતે તેને ખરતૂમમાં હાજર થઈને સ્પષ્ટતા કરવાનો હુકમ આપ્યો. પરંતુ મહમ્મદ અહમદ અલ મઅરફ મહદી સૂડાની, તે હુકમની અવગણના કરીને (બળવો પોકારીને) સત્તાના સુત્રો સંભાળી લીધા. અને ગૈર મુસ્લીમો અને સ્વતંત્ર વિચારધારાવાળા મુસ્લીમોની વિરુદ્ધ જેહાદનું એલાન કર્યું.

મિસરની હુકુમતે તેની આ બગાવતને દબાવી દેવા રઉફે પાશાની સરદારી હેઠળ બરસો સૈનિકોનું લશ્કર મોકલીને મહદી અને તેના લશ્કરને તેની સાન ઠેકાણે લાવવાનો હુકમ આપ્યો.

અગિયારમી ઓગસ્ટે મિસરના લશ્કરે જઝીરહે “આબ્બા” પહોંચીને મહદી અને તેના સાથીઓ પર હુમલો કર્યો જવલનશીલ અને આધુનીકલ શસ્ત્રો ન હોવાથી મહદી અને તેના સાથીદારો રાત થવા સુધી છુપભાઈ રહ્યા. રાત પડતા તેમણે મિસર લશ્કર ઉપર ચારેબાજુથી હુકલો કરી દીધો અને લશ્કરની સફાઈ કરી નાખી. એ જંગમાં વિજય મેળવ્યા પછી મહદી સૂડાની એક નિર્જન વિસ્તારમાં ચાલ્યો ગયો. જ્યાં વળતો હુમલો થવાની શક્યતા ઓછી હતી. માર્ગમાં કેટલાક સ્થાનિક નેતાઓ સાથે તેની મુલાકાત થઈ. તે લોકો પાસેથી તેને, એ વાત જાણવા મળી કે કે મિસરી હુકુમતને કારણે આખા દેશમાં વ્યાકૂળતા વ્યાપી રહી છે અને લોકો હુકુમત પ્રત્યે સંતોષની લાગણી દાખવતા નથી. ગુલામોના વેપારીઓનો વેપાર બંધ થતોજાય છે અને તેના કારણે સરકારને આર્થિકસહકારનો પણ અંત આવતો જાય છે.

મહદી સૂડાનીની યુસુફ પાશાના માણસો સાથે જબલે ગદીર (ગદીરના પહાડ) માં અથડામણ થઈ. જેના કારણે તેને પાછું ફરવું પડ્યું. યુસુફ પાશા ફશૂદહ (ફૂકમ) ના પ્રતિનિધિ હતા. મે ૧૮૮૨માં મિસરી હુકુમતે મહદી સૂડાની પર હુમલો કરવા માટે યુસુફ પાશાની સરદારીમાં છ હજારનું લશ્કર મોકલ્યું.

અત્યંત સાવધાની રાખવા છતાં યુસુફ પાશાના લશ્કર ઉપર મહદી સૂડાનીના લશ્કરે રાત્રીના અંધકારનો લાભ લઈને હુમલો કર્યો અને તેના તમામ સૈનિકોને મારી નાખ્યા. આ સફળતા પછી મહદી સૂડાનીની તાકતમાં ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ થવા લાગી. અને માલ ગનીમતની લાલચમાં ઘણા તેની સાથે ભળી ગયા. ૧૮૮૨ના નવેમ્બર મહિનાની શરૂઆતમાં મહદીએ પોતાની તાકતનો અંદાજો લગાડી નક્કી કર્યું કે તે મીસરીઓનો મજબૂત કિલ્લો અલ - અબીદ પર કબ્જો કરી શકે છે. એ પ્રમાણે તેણે અલ - અબીદ પર ચઢાઈ કરીને ત્યાંથી જ હુકુમત કરવા લાગ્યો. મહદ સૂડાની સદી કફની અને સુતરાઉ પાટલૂન પહેરતો હતો. તેના અનુયાયીઓ પણ સાદા કપડા પહેરીને તેનું અનુસરણ કરતા હતા જાહેરી રીતે તો તે બહુ સાદાઈભર્યું જીવન વીતાવતો અને લોકો સાથે ગંભીરતા અને (કુશાદાપેશાની - ખુશ મિજાજ) હસતા મુખ સાથે હળતો મળતો પરંતુ તેનું ખાનગી જીવન ખૂબ જ અેશો આરામભર્યું હતું. સ્ત્રીઓ મોહમ્મદ અહમદની મોટી નબળાઈ હતી. તે રીસાલતના યુગની નકલ કરીને તેની ઠેકડી ઉડાડતો હતો. તે પોતાની પત્નીને ‘ઉમ્મુલ મોઅમેનીન આયશા’ કહીને સંબોધન કરતો હતો. તેણે પોતાના ખાસ સાથીઓને સહાબાએ નબીએ અકરમ (સ.અ.વ.) ના લકબ આપ્યા હતા. જેમ કે અબૂબકર, ઉમર, હસ્સાન બિન સાબિત અને ખાલિદ બિન વલીદ વગેરે. તેણે પોતાના સામાન્ય સાથીદારોના નામ “અન્સાર” રાખ્યા હતા. મોહમ્મદ અહમદ અને તેના સાથીદારો પોતાને “દરવેશ”ના નામથી ઓળખાવતા હતા. જાહેરી

રીતે તો તે ઈસ્લામના પ્રારંભકાળનું વાતાવરણ અને સમાજ અસ્તિત્વમાં લાગવા માંગતો હતો. પરંતુ હકીકત એવી ન હતી. જો અંગ્રેજો અને મિસરીઓએ સુડાનની જનતા ઉપર જુલમ અને અત્યાચારનો કોરડો વીંઝ્યો ન હોત અને ત્યાંના અર્થતંત્રને ભાંગી ન નાખ્યું હોત તો કદાચ કોઈ નકલી મહદી સૂડાની ઊભો ન થાત. પરંતુ જુલમો સિતમથી તંગ આવી ગએલી સુડાનની જનતાએ અંગ્રેજો અને મિસરીઓની વિરુદ્ધમાં મોહમ્મદ અહમદને બળવો પોકારતા જોયો કે તરતજ તેઓને એવો ભ્રમ થયો કે આ માણસ જ આપણો સાચો મુક્તિદાતા છે. અને તે કારણસરજ સૂડાની કબીલાવાળા તેને ઘેરી વળ્યા.

જ્યારે મહદી સૂડાની પહેલી વખત “આબ્બા” ટાપુથી ‘નોબા’ પહાડીઓમાં આવેલી ‘મસત’ નામની જગ્યાએ પહોંચ્યો ત્યારે તેણે પોતાની એ સફરને ‘હીજરત’ નું નામ આપ્યું હતું. તેણે પોતાના ચાર ખલીફા અને જાનશીન નીયુક્ત કર્યા હતા. પહેલા ખલીફા તરીકે અબ્દુલ્લાહ અત્તાઈશહને નીયુક્ત કર્યા, તેને ‘અબુ બકર’ નો લકબ આપ્યો.

મોહમ્મદ અહમદ તેના માનવા અને કહેવા મુજબ કુરઆને કરીમને બુનીયાદ ઉપર હુકુમત ચલાવતો હતો. પરંતુ વાસતવામાં લોકો પોતાની પ્રત્યે આકર્ષવાની આ તેની ચાલબાજી હતી. તે ઝકાત અને ખુસ બંને ઉઘરાવતો હતો. પરંતુ તેની વહેંચણી પોતાને મન ફાવે તે રતે કરતો હતો. તેણે ઇલ્મે દીને અને ફીકહને અભ્યાસ ઉપર પ્રતિબંધ મૂકી દીધો હતો, મહદી સૂડાની ફક્ત કુરઆનની તિલાવત કરવાનો આગ્રહ રાખતો હતો. અલબત્ત, તેણે કુરઆન વિશે ચર્ચા વિચારમણા કરવાની સખ્ત મનાઈ ફરમાવી હતી. લઝઝતોછોડી દેા અને ઝોહદના હેતુસર તેણે વહાબીઓની જેમ તંબાકુના ઉપયોગને હરામ ગણાવ્યો હતો. તે તંબાકુના ઉપયોગને શરાબના ઉપયોગ કરતા પણ વધારે ખરાબ ગણાવતો હતો. તે નાનામાં નાના અને મામુલી ગુનાહોને પણ માફ કરતો નહીં.

સૂડાન ઉપર મિસર અને અંગ્રેજોના કબ્જાના કારણે તે દેશ ખૂબ જ નાજુક પરિસ્થિતિમાંથ પસાર થઈ રહ્યો હતો. અંગ્રેજોએ મહદી ઉપર હુમલો કરવાના ઇરાદાથી વીલીયમ હેકની આગેવાની હેકળ દસ હજાર મિસરીઓનું લશ્કર રવાના કર્યું. ત્રીજી નવેમ્બરે મહદી મિસરીઓના લશ્કર સાથે મુકાબલો કરવા કશગલ પહોંચ્યો અને તેઓને શરમનાક હાર આપી અને વખતે લગભગ સમગ્ર સુડાન ઉપર મહદી સૂડાનીનો કબ્જો હતો.

ડીસેમ્બર ૧૮૮૪ માં સલામતીન પાશા આસુરીયા (..... બાકી.....) નો માજી સૈન્ય અધિકારી હતો. તે વર્ષ ભરન લડાઈ પછી મહદીના હાથે પરાજય પામ્યો અને અંગ્રેજો સૂડાનથી નાસી છુટવાની તૈયારી કરવા લાગ્યા. અંત:યુરોપના લોકોને સૂડાનથી નીકળી જવામાં મદદ કરવા માટે જનરલ ચાર્લ્સ જ્યોર્જ ગોર્ડનને રવાના કરવામાં આવ્યો. જનરલ ગોર્ડન તે પૂર્વે સૂડાનનો ગવરનર જનરલ રહી ચુક્યો હતો. અને સ્થાનિક લોકોમાં વિખ્યાત હતો. આ ઉપરાંત મોહમ્મદ અહમદ જે હવે કહેવાતો

‘મહદી’ બની સુડાનની તમામ નાનથી મોટી જનતાનો માલિક બની ગયો હતો. જનરલ તેની સાથે તમામ પ્રકારની વાટાઘાટ કરવાની ક્ષમતા ધરાવતો હતો. ખરતુમ પહોંચીને ૧૮ મી ફેબ્રુઆરી ૧૮૮૪ ના તેણે એક જાહેરાત કરી કે : જો મહદી બધા કેદીઓને છોડી મૂકે તો તે મહદીને સૂડાનના સત્તાધિશ તરીકે સ્વીકારી લેશે એન ગુલામોના વેપારની પણ પરવાનગી આપશે.

મહદી સૂડાની તે શરત માન્ય રાખવાને બદલે ૨૨ મી (બાવીસમી) ઓગસ્ટે ખરતુમ પર હુમલો કરવા માટે લશ્કર મોકલ્યું અને ઓકટોબરમાં શહેરને ઘેરી લીધું. ઘણા દિવસો ધી તે વાતનું કોઈ પરિણામ આવ્યું નહીં. જો કે મહદી સૂડાનીનું લશ્કર યુરોપના આધુનિક જવલનશીલ શસ્ત્રોનો લાંબા સમય સુધી મુકાબલો કરી શકે તેમ ન હતું. પરંતુ શહેરને ઘેરી લેવામાં આવ્યું હોવાથી શહેરમાં જીવન જરૂરી વસ્તુઓની સખ્ત તંગી થઈ ગઈ. લોકો ખૂબ જ ચિંતિત અને વ્યાકૂળ થઈ ગયા હતા. પરિસ્થિતિને અનુકૂળ જાણીને મહદી સૂડાનીના લશ્કરે તા. ૨૫ - ૨૬ જાન્યુઆરી ૧૮૮૫ની રાતે શહેર ઉપર હુમલો કરીને શહેરમાં કત્લે આમ ચલાવી દીધી. જનરલ ગોર્ડનને તેના મહેલની બહાર ખત્મ કરી દેવામાં આવ્યો.

સૂડાન અંગ્રેજોના હાથમાંથી બિલ્કુલ સરકી ગયું. મહદી સુડાની પોતાના સાથીદારોને મુસીબતથી સુરક્ષિત રાખવા ખરતુમને પોતાની રાજધાની બનાવી લીધી, જેથી એ કોઈ બીજી મુસીબતમાં ન ફસાય. સુડાન ઉપર પુરેપુરો કબ્જો મેળવી લીધા પછી મહદી સુડાનીએ પ્રદેશની સરહદો ચારેબાજુથી બંધ કરાવી દીધી. એટલું જ નહીં, હજ માટે જવા ઉપર પણ પ્રતિબંધ મૂકી દીધો.

૨૨ જૂન ૧૮૮૫ ના દિવસે મુદતીયા (ટાયફોડ) થી તાવની બીમારીમાં ઉમદરમાનમાં આ કહેવાતા ‘મહદી સૂડાની’ એ દુનિયાથી વિદાય લીધી. મરતા પહેલા મોહમ્મદ એહમદે પોતાના પહેલા ખલીફા અબ્દુલ્લાહ અત્તાયશીને પોતાની જગ્યા આપી દીધી હતી. પરંતુ નબળી નિર્ણય શક્તિ અને બુઝદિલીના કારણે અંગ્રેજ કર્નલ કિયનરના હાથે તાણે પરાજયનો સામનો કરાવો પડ્યો અને ફરીથી સૂડાન ઉપર અંગ્રેજોએ કબ્જો જમાવી દીધો. સૂડાન પર કબ્જો જમાવી દીધા પછી મોહમ્મદ અહમદ સાથેના દ્વેશ અને ઘમંડના કારણે તેની કબ્ર ખોદાવીને તેનું માથુ વાઢી લઈને લાંડન મોકલી દીધું. અમૂક લોકોનું માનવું છે કે મોહમ્મદ અહમદનું માથું આજે પણ બ્રિટીશ મ્યુઝીયમમાં મૌજુદ છે.

ખુદાવન્દે આલમ આપણે બધાને આવા સત્તાભૂખ્યા અને લોકોને પોતાની ચુંગાલમાં ફસાવનાર બનાવટી મહદીઓથી સુરક્ષિત રાખે. (આમીન)

અહીં સુધી તો એ મહદી સુડાનીનો ઝીક કરવામાં આવ્યો જેણે સુડાનમાં “મહદવીયત” નો દાવો કર્યો હતો. જેનું મૂળનામ મહમ્મદ અહમદ હતું. તેના જીવનનો સંક્ષિપ્ત પરિચય આ લેખમાં કરવામાં આવ્યો. અમે અગાઉ જણાવી ગયા છીએ તે મુજબ ઈસ્લામના પ્રારંભથી જ મહદવીયતનો દાવો થતો રહ્યો છે. (અને

ભવિષ્યમાં પણ આવા દાવા થતા રહેશે.) અને નાવ (બનાવટી મહદીના) દાવાનું ભલા ભોળા અથવા તો સ્વાર્થ સાધુ લોકો કબૂલ કરતા રહ્યા. જેમાંથી અમૂકની મહદવીયતનો સીલસીલો આજ સુધી વંશ પરંપરાગત રીતે ચાલુ રહ્યો છે. એ દાવાની બુનીયાદ રસુલે અકરમ (સ.અ.વ.) ની એ આગાહી છે. જેમાં આં હઝરત (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું છે કે : અમારા એહલેબૈતમાંથી મહદી જાહેર થશે જે દુનિયાને અદલો ઇન્સાફથી એવી રીતે ભરી દેશે જે રીતે તે જુલમ અને અત્યાચારથી ભરેલી હશે. મહદવીયતના જુઠા દાવેદારો આ હદીસમાંથી ફક્ત અમૂક ભાગને જ અપનાવ્યો છે જે તેમના સ્વાર્થને અનુકૂળ હતો. ખરેખર અમાનતદારીની વાત એ છે કે રિવાયતના એ ભાગ ઉપર પણ એ લોકોની નજર પડવી જોઈતી હતી જે ભાગથી સાચા (હકીકી - વાસ્તવિક) મહદીને ઓળખાય છે. ચાલો, થોડીવાર માટે કલ્પના કરીને માની લઈએ કે મહદવીયતના દાવેદારોએ પોતાના સ્વાર્થ અને માલે દુનિયા પ્રાપ્ત કરવાના હેતુસર હદીસના પોતાના સ્વાર્થ પુરતા ભાગને અપનાવીને મહદી હોવાનો દાવો કર્યો, તો તે વખતે એ વિચારકો/બુદ્ધિશાળી લોકોને શું થઈ ગયું હતું કે અથવા તો થઈ ગયું છે જે લોકો પોતાની અકલમંદી અને સચ્ચાઈનો ડંકો બજાવી રહ્યા છે અને જેઓ તે (બનાવટી) મહદવીયતના દાવેદારોની તબ્લીગ, પ્રચાર અને પ્રસારમાં આગળની હરોળમાં દ્રષ્ટિગોચરમાં થઈ રહ્યા છે. તેમજ તેઓ અકલ અને દીમાગ, દ્રષ્ટિ, લખાણ અને વચન ને ચુકે ચાં કર્યા વગર લોકોના હવાલે કરી દીધા છે. જેઓ પોતે પણ પોતાના દાવાની હકીકતને સારી રીતે જાણે અને સમજે છે. જ્યારે તેઓના દાવાને અકલ અને તર્કની કસોટીએ ચડાવવાની વાત આવે છે ત્યારે કહેવાતી તાવીલ (સ્પષ્ટીકરણ અને તશરીહ (વિવરણ) દ્વારા મૂળ સમસ્યાને એક બાજુ રાખીને આગળ વધી જવાના પ્રયાસ કરે છે.

અત્રે અમે અમારા માનવંતા વાચકોને તેમની અકલ અને બસીરતા સોગંદ આપીને તેમની સામે સરકારે રિસાલત હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તુફા સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમની એ હદીસો પ્રસ્તુત કરીએ છીએ જેમાં ફક્ત “મહદી અ.સ.” નો જ ઉલ્લેખ કરવામાં નથી આવ્યો, પરંતુ તેની સાથો સાથે મહદી અલયહીસ્સલામના ગુણોનું વર્ણન પણ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં કોઈ પ્રકારની “તાવીલ” (સ્પષ્ટી કરણ) ની કોઈ ગુંજાઈશ રહેતી નથી. મહદવીયતના દાવેદારોએ એ હદીસોની બુનીયાદ ઉપર ઝુલુરે મહદીનો હવાલો તો આપ્યો. પરંતુ મહદીના જે ગુણોનું વર્ણન થયું હતું તેનો ઉલ્લેખ કરવાનું આણ્દેખ્યુ કરી નાખ્યું.

આપ માનવંતા વાચકો એ હદીસોના અભ્યાસ કરો, જેમાં મહદી (અજ.) ના જે ગુણ વર્ણવવામાં આવ્યા છે તેના પ્રકાશમાં અત્કયાર સુધી ઇસ્લામના ઇતિહાસમાં પૈદા થયેલા (કહેવાતા) મહદીઓને નીહાળો, કે જેઓ સમાજના મોટી સંખ્યાના લોકોને અવળે માર્ગે દોરીને દુનિયાથી રૂખ્સત થઈ ગયા.

અત્રે અમે નમૂનારૂપ એ હદીસો પ્રસ્તુત કરીએ છીએ

(૧) અન અબ્દુલ્લાહ કાલ : કાલ રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ લા તનકઝેયલ અથ્યામો વલા તઝહબુલ હદરો હતા યમ્લેકલ અરબો રજોલુન મિન અહલે બત્તી યોવાતી ઇસ્મોહુ ઇસ્મી. (મુસ્નદ અહમદ બિન હમ્બલ મિસરમાં પ્રકાશિત હીજરી ૧૩૧૩ ભાગ - ૧, પાના નં. ૩૭૬)

અર્થાત : જ્યાં સુધી અરબ (પ્રદેશ) પર એક એવા શખ્સની હુકુમત કાયમ નહીં થઈ જાય, જેનું નામ મારા નામથી (મોહમ્મદ) હશે, ત્યાં સુધી દુનિયાના દિવસો પુરા નહીં થાય અને ન તો કાળ સમાપ્ત થશે.

આ હદીસના પ્રકાશમાં એ વાતી ચકાસણી કરો કે શું મહદવીયતના દાવેદારો પૈકી કોઈ આ ખાસીયત ધરાવે છે ખરા? જો એહલેબત્તે રસુલમાં સાદાતનો સમાવેશ કરી લેવામાં આવે તો પણ અત્યાર સુધીમાં મહદવીયતના દાવેદારોમાં બેજ શખ્સ સાદાતમાંથી છે. એક ‘અજમ’ માં પૈદા થયા છે. એટલે કે એક સૈયદ બાબ છે. બીજા સૈયદ મોહમ્મદ જોનપુરી છે, જેનો સંબંધ હિન્દુસ્તાનથી છે. મજાની વાત તો એ છે કે અરબની વાત જવા દઈએ તો પણ એ બન્ને પ્રદેશોમાં કે જ્યાં તેઓ (તેમની માન્યતા બાજુએ રહી બિચારા દેશન કોઈ એક ભાગના તેહસીલદાર (મામલતદાર) પણ બની શક્યા નથી. આ હકીકત જોતા તેમનો મહદવીયતનો દાવો કેટલો સાચો છે ? તેનો ન્યાય તોળવાનું વાચકોને સોંપીએ છીએ.

(૨) અન અબી તુફ્ફયલ અન અલી રઝેયલ્લાહો તઆલા અન્હો અન નબી સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વસલ્લમ કાલ : લવ લમ યબ્ક મેનદ દહર ઇલા યવ્મુન લબઅસલ્લાહો રજોલન મિન અહલે બત્તી યમલઅ હા અદલન કમા મોલેઅત જવરા (સહીહ અબી દાવુદ મિસરથી પ્રકાશિત નવી આવૃત્તિ, ભાગ - ૨, પાના નં. ૨૦૭)

અર્થાત : જો યુગ (કાળ) ની સમાપ્તિમાં માત્ર એક દિવસ પણાણ બાકી રહી જશે તો (પણ) નિશંક ખુદાવન્દે આલમ એક શખ્સ જે મારી એહલેબૈતમાંથી હશે તેને મોકલશે, જે આખી દુનિયાને એવી રીતે ઇન્સાફથી ભરી દેશે જેવી રીતે તે જુલમ અને અત્યાચારથી ભરેલી હશે.

આપ જોઈ શકશો કે ઇસ્લામના પ્રારંભથી અત્યાર સુધીમાં મહદવીયતના ઘણા દાવેદારો પૈદા થયા અને બધાએ બહુ જ જોરશોરથી પોતે મહદી હોવાનો દાવો પણ કર્યો. પરંતુ શું કોઈ દુનિયાને અદલો ઇન્સાફથી પૂર્ણ કરી શક્યા ખરા ? હરગીઝ નહીં. અલબત્ત એમ થયું કે નવા ફીતનાની જુના ફીતના પણ પુનઃ જાગૃત થતા ગયા. અને અદલો ઇન્સાફની બદલે જુલમ અને અત્યાચારને હવા મળી. શાંતિ અને સલામતીનું વાતાવરણ સર્જવાના બદલે જંગ લડાઈ કત્લેઆમ અને આતંદવાદમાં વધારો થયો, અને ભયનું સામ્રાજ્ય ઉત્તરોત્તર વધી રહ્યું છે.

વધારે દૂર ભૂતકાળમાં જવાની આવશ્યકતા નથી. આપણા હિન્દુસ્તાનમાંજ ઓગાણીસમી સદીમાં હઝરત મિરઝા ગુલામ

અહમદ કાદીયાની સાહેબે (મહદવીયતનો) દાવો કર્યો હતો, અને તે પણ પંજાબ પ્રદેશમાંથી. હકીકતમાં એવું થવું જોઈતું હતું એ સમગ્ર દુનિયામાંથી નહીં પણ કમસે કમ હિન્દુસ્તાનમાં તો અદલો ઇન્સાફ, શાંતિ અને સલામતી ધજા લહેરાઈ જવી જોઈતી હતી. પરંતુ આપણે બધાએ જોયું છે તેમ પહેલા તો અંગ્રેજોએ કત્લેઆમ મચાવી દીધી અને એ મોહતરમ જનાબની નજરોની સામે એ બધું બનતું રહ્યું તે વખતે તેઓએ ઇન્સાફની વાત કરવી જોઈતી હતી, તેના બદલે તેઓ પોતે પણ અંગ્રેજની પૈરવી અને સમર્થન કરતા રહ્યા. અખંડ હિન્દુસ્તાનમાં (અદલો - ઇન્સાફને કારણે) પરસ્પર ભાઈચારાની ભાવના વધવી જોઈએ, તેને બદલે મૂળ અસલ અખંડ હિન્દુસ્તાનના ભાગલા પડી ગયા. પંજાબમાંથી તેઓ (કહેવાતી) મહદવીયતની ચળવળ શરૂ કરી હતી અને તેજ પંજાબ એવી રીતે વહેંચાઈ ગયું કે પંજાબ (પાંચ પાણી) ની બદલો “દો આબ” (પાણી) અને ‘સેહ આબ’ (ત્રણ પાણી) બની ગયું. એટલું જ નહીં એ પંજાબમાં આજ સુધી (દુનિયામાં) બીજા ભાગોની જેમ કત્લેઆમ અને જુલ્મો સિતમના બજારમાં તેજ ચાલુ છે. રસૂલે અકરમ (સ.અ.વ.) ની હદીસોના પ્રકાશમાં આ બધી બાબતો એ (અસલ) મહદીની શાન નથી, જેને ખુદાવન્દે આલમ દુનિયામાં અમ્નો અમાન, અદલો ઇન્સાફ ફેલાવવા માટે મોકલનાર છે.

આજ વાત હઝરત બાબ અને જનાબે અલી મોહમ્મદ શિરાઝી સાહેબ માટે કહી શકાય છે. અને આ લેખના નાયક મહદી સુડાનીને પણ આજ માપદંડથી માપવા જોઈ અને માપવામાં આવશે. આ ટૂંકા લેખમાં વધારે વિગતનું વિવરણ પ્રસ્તુત કરવું શક્ય નથી, તેથી માત્ર ઇશારો કરીને વાચકોનું આ વિષય પરત્વે ધ્યાન ખેંચવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

દોઆએ નુદબાહના પ્રકાશમાં ઈમામે ઝમાના
અલયહિસ્સલામ

દોઆનો અર્થ થાય છે પોકારવું, અથવા મદદ માંગવી અને ‘નુદબાહ’ નો અર્થ થાય છે રડવું અથવા મોટા અવાજે વિલાપ કરવો. શિયા હદીસની કિતાબોમાં દોઆઓ વિશે ઘણી જ તાકીદ કરવામાં આવી છે, દોઆ મોમિનોનું શસ્ત્ર છે, ઈમાનનો આત્મા છે તથા ખલાકે કાએનાત અને બંદાઓ વચ્ચેની એક મહત્વની કડી છે. દોઆઓના ખજાનાનું એક આણમોલ મોતી ‘દોઆ-એ-નુદબાહ’જે એક મુસતતદ (અધિકૃત) અને મહત્વની દોઆ છે. આ દોઆના શબ્દો એટલા અર્થપૂર્ણ છે કે દિલના ઉંડાણમાં ઉતરી જાય છે. આ એ વાતની દલીલ છે કે તેના શબ્દો અને વાક્યો એ કોઈ મામુલી માણસના નથી, પરંતુ એક એવી હસ્તીના કલામ છે જેનો સંબંધ ઈલાહી વિશ્વ સાથે છે. આ દોઆને અદ્દામા મજલીસી અલયહિસ્સલામએ ‘ઝાદુલ મઆદ’માં, ઈમામ જાફરે સાદિક અલયહિસ્સલામથી ઈમામે અસ્ર અલયહિસ્સલામ વિશે નકલ કરી છે. તેમજ મોહમ્મદ બિન અબી કરરહ એ મોહમ્મદ બિન હુસૈન બિન સુફ્યાન બઝુફરીની કિતાબથી આ દોઆ ઈમામ અસ્ર અલયહિસ્સલામ વિશે નોંધી છે. આ ઉપરાંત મહાન શિયા આલીમો જેવા કે સૈયદ રઝીઉદ્દીન બિન તાઉસે તેમની કિતાબ ‘ઈકબાલ’ માં (પાના નં. ૨૮૫-૨૮૯) મોહમ્મદ બીન જાફર મશહદી હાએરીએ “અલ મઝાર” (દોઆ નં. ૧૦૭) માં, કુત્બે રાવંદીએ પણ અલ મઝારમાં અદ્દામા મજલીસીએ “બેહાર” માં અને ઝાદુલ મઆબમાં, શૈખ અબ્બાસે કુમ્મીએ મફાતિહુલ જીનાનમાં આ દોઆને નકલ કરી છે. આવો, હવે જોઈએ કે આ દોઆમાં ઈમામ અલયહિસ્સલામે ઈમામે અસ્ર અલયહિસ્સલામના ઉચ્ચ વ્યક્તિત્વનો પરિચય કઈ રીતે કરાવ્યો છે.

(૧) ઐન બકીયતુલ્લતી લા તખ્લુ મેનલ ઈતરતીલ હાદેયતે. એટલે, ક્યાં છે પરવરદિગારે દો આલમની આખરી હુક્કત ? જે એહલેબયતે અત્હાર ઈત્રતે તાહેરા રિસાલતના હાદીયોની એક કડી છે, જેના અસ્તિત્વથી આ સિલસિલો ક્યારેય ખાલી નથી રહી શકતો.

અહીં “બકીયતુલ્લાહ” શબ્દનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. આ શબ્દ કુરઆને મજ્હદની આયતે શરીફમાં લેવામાં આવ્યો છે. જે આયત આ પ્રમાણે છે. “બકીયતુલ્લાહે ખયરૂલ લકુમ ઈન કુન્તુમ મુઅમેનીન.” (સુરએ હદ આયત નં. ૮૬)

અનુવાદ : “જો તમે મોઅમિન હો તો બીકચે ખુદા (હ. ઈમામ મહદી અ.સ.) તમારા માટે બહેતર હશે.”

સ્પષ્ટ છે કે જમની હુક્કતે ખુદાથી ખાલી હોઈ શકતી નથી. આજે રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) ની આલમાંથી કોઈ આ જમીન ઉપર બાકી છે તો તે માત્ર અને માત્ર આપણા ઈમામ હઝરત મહદી

અજ્જલલાહો તઆલા ફરજહુશરીફ છે હદીસમાં છે.

લવલલ હુક્કતો લસાખતીલ અરઝો બે અહલેહા.

“જો હુક્કતે ઈલાહીનું વજુદ ન હોય તો જમીન ધસી જાય.” આજે જમીનનું અસ્તિત્વ છે. તે હુક્કતે ઈલાહીના વજુદની દલીલ છે.

(૨) અયનલ મોઅદદો લે કતએ દાબેરીઝ ઝલમતે.

“ક્યાં છે એ જે ઝુલ્મની પૈરવી કરનારાઓને મીટાવી દેશે ?” આ વાક્યથી લઈને પ્રસ્તુત લેખના અંત સુધી ઈમામ અજ.) વિશેની એ તમામ ભવિષ્યવાણી (આગાહી) નો ઉલ્લેખ છે. અહીં એ વાત નોંધપાત્ર છે કે ઈમામ (અ.સ.) ઝુલ્મને હરગીઝ સહન નહીં કરે. ભલે પછી તે ઝુલ્મ જે તે મુસ્લીમ દ્વારા પોતાના ગુનાહો દ્વારા પોતાના નફસ ઉપર કરતો હો અથવા કોઈના હક અથવા માલ ઉપર ઝુલ્મ કરતો હોય કારણ કે ખુદાએ અઝઝ વ જલ્લના અંતિમ પ્રતિનિધિ જાહેર થઈ. (ઝુહુર ફરમાવી) ને જ્યારે ઈન્સાફનું ત્રાજવું તોળશે. (ન્યાયની બોલ બાલા કરશે) ત્યારે પોતે પણ સંપૂર્ણ ઈન્સાફ (ચાહનારા) હશે.

હુસૈન બિન ખાલિદ કહે છે કે : કોઈએ અલી બિન મૂસા અરરેઝા (અ.સ.) ને પુછ્યું : યબ્ન રસૂલિલાહે વ મેનલ કાએમો મિનકુમ અહલલ બયતે ? કાલ : અરરાબેઓ મિન વુલ્દી ઈબ્નો સય્યેદતીલ એમાએ યોતહહેરૂલાહો બેહીલ અરઝ મિન કુલ્લે જવરીન વયોકદેરો હા મિન કુલ્લે ઝુલ્મીન ફ એઝા ખરજ અશરાકતિલ અરજો બેનુરેહી વોઝેઅ મીઝાનુલ અદલે બયનનાસે ફલા યુઝલેમો અહફુન અહદા..... (કમાલુદ્દીન, શૈખ સદુક, પાના નં. ૩૭૧.)

અય ફરઝદે રસૂલ, આપ એહલેબયત અત્હાર પૈકી “કાએમ” કોણ છે ? આપે (અ.સ.) જવાબમાં ફરમાવ્યું : કાએમ મારી નસ્લમાંથી ચોથા હશે. ખુદાની ખાસ કનીઝોની સરદાર (જનાબે નરજીસ) ના ફરઝદ હશે. ખુદાવંદે આલમ તેઓની મારફત જમીનને તમામ ઝુલ્મથી પાક કરશે, જ્યારે ઝુહુર ફરમાવશે ત્યારે જમીન આપના નૂરથી ઝળહળી ઉઠશે. તેઓ (અજ.) લોકો વચ્ચે અદલનું ત્રાજવું પ્રસ્થાપિત કરશે, તે વખતે કોઈ પણ ઉપર ઝુલ્મ નહીં કરે.

(૩) અયનલ મુન્તઝરો લે એકામતિલ અમ્તે વલ એવજે.

એ પવિત્ર ઝાત ક્યાં છે, જેનો દરેક પ્રકારની વક્તા અને દરેક પ્રકારના નિરર્થક કાર્યોને દૂર કરવા માટે ઈન્તઝાર થઈ રહ્યો છે. આજે બીજા બધા સંપ્રદાય અને અકીદાવને લક્ષમાં ન લઈને તો પણ આપણે શિયાને આલે મોહમ્મદ (અ.સ.) ના અકીદાની કમઝોરી અને ઈલ્મથી દિવસે દિવસે દૂર થતા રહેવાને કારણે, આપણા વક દ્રષ્ટિકોણના કારણે મઝહબનું મૂળ સ્વરૂપ બદલાવીને વ્યક્તિગત

અકીદતે (માન્યતાઓ) ને આકાએકનું રૂપ આપવી રહ્યું છે. અને આપણે (એવા) છીએ કે તેવી બાબતોને અકલની કસોટીથી પારખ્યા વગર તેના સમર્થનમાં માથું ઘુણાવીને તેવી બાબતોને કબુલ કરી લઈએ છીએ. દરે આલિમો દમ વ ખુદ (મૌન) મરજઅ ચૂપ, દાનીશમંદો હૈરાન, અય અલાહ આ શું થઈ રહ્યું છે ? મહે મોમિન ઝલીલ (તિરસ્કૃત) થઈ રહ્યા છે અને આપણે મજા માણીએ છીએ. બદ કીરદાર દૌલતમંદ લોકો મઝહબ અને અકીદતની વાતોમાં અનાધિકૃત રીતે દબલગીરી કરી રહ્યા છે, અને આપણે તેનું સમર્થન કરવા હાથ જોડીને ઉભા રહેવા તૈયાર છીએ. આલે મોહમ્મદ (અ.સ.) નો મઝહબ/મસ્લક આ નિરર્થક કાર્યોની પકડમાં છે અને આપણે ગફલતની નીંદ્રામાં પોઢી રહ્યા છીએ. આનાથી વધારે આપણી વક્તા - અવળાઈ અને હકથી મુખ ફેરવીને ભાગવું બીજું શું હોઈ શકે ? આપણી આ બદબખ્તીભરી પ્રવૃત્તિ જોઈને ઈમામ (અજ.) ની માઅરેફત ધરાવનાર મહે મોમિન તડપી તડપીને કરગરી કરગરીને ખુદાની બારગાહમાં ફરિયાદ કરીને કહે છે : પરવરદિગાર તારા એ અંતિમ પ્રતિનિધિ ક્યાં છે. જેમની તે બશારત આપી છે અને જેઓના ઈન્તેજારને તે શ્રેષ્ઠ ઈબાદત ગણાવી છે. તેઓને તું જલ્દી અમારી વચ્ચે મોકલ જેથી આ અત્યાચાર અને અવળાઈને ઈન્સાની અને મજહબી સમાજમાંથી નાબૂદ કરી દે, જે ઈમાન ધરાવનારઓ અને ઈન્સાની સમાજની તબાહી અને બરબાદીનું કારણ છે.

(૪) અયનલ મુરતજા લે એઝાલતિલ જત્રે વલ ઉદવાને.

ક્યાં છે એ આશાનું સ્થાન, જે જુલ્મો સિતમ અને અન્યાયનો અંત લાવી દેનાર છે ?

ઉપરના વાક્યામાં “મુરતજા” શબ્દ “રજા” શબ્દથી બન્યો છે. એટલે કે જેની પાસેથી ઉમ્મીદ (આશા) રાખવામાં આવે તે. જ્યારે લોકો તમામ હુકુમતોથી નિરાશ થશે અને તેઓને એ વાતની અનુભૂતિ થઈ જશે કે હવે કોઈ એક વિશ્વસુધારક આ દુન્યાના દુરાચાર ફીત્ના ફસાદથી આપણને મુક્તિ અપાવી શકે તેમ નથી. અંતઃ દુનિયાના તમામ લોકોના બધી જ આશાઓ એકજ કેન્દ્ર, આપણા તરફ મીટ માંડશે અને તે કેન્દ્ર એટલે કે ઈમામતનું કેદ્ર, આપણા ઈમામે ઝમાના અલયહિસ્સલામની પવિત્ર ઝાત (ઝાતે વાલા સિકાત).

(૫) અયનલ મુદદખરો લે તજદીદીલ ફરાએજે વરસોનને.

ક્યાં છે એ ઝખીરએ ઈલાહી, (અલાહ દ્વારા સુરક્ષિત રખાયેલ) જે વાજબાત અને મુસ્તહબ્બાતને નવું જીવન અર્પનાર છે ?

હા, ઈમામે અરર (અ.સ.) એ સુરક્ષિત રખાએલા હસ્તી છે, જેને બહાકે કાએનાતે એ માટે સુરક્ષિત રાખ્યા છે કે જ્યારે વાજબાત અને મુસ્તહબ્બાતના મૂળ રૂપને એઅતેરાઝ અને શંકા અ સદેહના જંતુઓ બદલી નાખશે. તેમજ બે દીની ઈલ્મીથી વાજબા અને મુસ્તહબ્બાતને મુદા કરી નાખશે ત્યારે ઈમામે ઝમાના (અ.સ.) તશરીફ લાવશે અને તને નવું જીવન બક્ષશે. ત્યાર પછી વાજબ અને મુસ્તહબ (સુન્નત) કાર્યો તેના મૂળ સ્વરૂપમાં ખુલુસ સાથે (નીર્ભજ

સ્વરૂપે, દેખાવ કે દંભ વગર) અદા થશે. ઈમાનનો યુગએવી રીતે પલટાઈ જશે કે વાજબાત અને મુસ્તહબ્બાત છોડવાની કોઈ હિંમત પણ નહીં કરે.

(૬) અયન મોત ખયયરો લે એઆદતીલ મીલ્લતે વશશરીઅતે.

એ ક્યાં છે ? જેઓને મિલ્લતે ઈસ્લામીયહને નવું જીવન આપવા અને શીયતે મુસ્તુફા (સ.અ.વ.) ને પુન : જીવિત કરવા માટે પસંદ કરવામાં આવ્યા છે.

ઈમામ (અજ.) ના ઝુહુરથી મિલ્લતે ઈસ્લામીયહમાં એક નવી રૂહ પ્રવેશી જશે. પવિત્ર શરીયતની પૈરવી સાચી રીતે થશે. લોકોમાં કોઈ ફાટ-ફૂટ કે વિખવાદ ઉભા નહીં થાય.

કુરઆને મજહબની આયત :

વઅતસેમૂ બે હબલીલાહે જમીઅન વલા તફરફૂ. (સુ. આલે ઈમરાન આયત. ૧૦૩)

અર્થાત : બધા જ અલાહની રરસી મજહૂતી પૂર્વક પકડી રાખો અને એક બીજાથી અલગ અલગ ન થઈ જાવ. આ આયતને અમલી સ્વરૂપ આપવામાં આવશે.

(૭) અયનલ મોઅમ્મલો લે એહ્યા ઈલ કેતાબે વ હોદૂદેહી.

ક્યાં છે એ કે જેની જાતથી કુરઆન અને તેના કાનૂનોની પુનઃ જાગૃત થવાની ઉમ્મીદ છે ?

હા, જ્યારે ઈમામે ઝમાના (અ.સ.) કુરઆનની મોહકમ અને સ્પષ્ટ અર્થોવાળી આયતોના પ્રકાશમાં મુતશાબેહ (જેનો અર્થ સ્પષ્ટ ન હોય તેવી) આયતોનો અર્થ બયાન ફરમાવશે તે વખતે ઈસ્લામના માનનારાઓને એ વાતનો અંદાજ આવશે કે તેઓની હસ્તી કેટલી ઉચ્ચ છે, જેઓને રાસેખૂન ફીલ ઈલમ કહેવામાં આવ્યા છે. લારતબીન વલા યાબેસીન એટલે સૂકી અને ભીની વસ્તુઓના ઈલમના માલિક કોણ છે ? તે વખતે દુનિયા આ નુરે મોબીન પાસેથી કિતાબે મોબીનની વાસ્તવીક તફસીર સાંભળશે અને દિલોજાનથી એ મુફરસીરે ઈલાહી (અલાહ તરફથી નિશ્ચિત કરાએલા તફસીરકતા) ની વાતોને કબુલ કરશે.

(૮) અયન મુહ્લી મઆલેમીદદીને વ અહલેહી

ક્યાં છે એ, જે દિની તાલીમાત અને તેના માલીક (આલીમો) ને જીવંત કરનાર છે ?

આખર જમાનામાં ઈલમ અને આલીમોને હલકી દ્રષ્ટિએ જોવામાં આવે છે (એટલે કે ઈલમે દીન અને આલીમે દીનને સમાજમાં કોઈ મહત્વ જ આવતું નથી.) સંપતિ, માલ મિલકત, હોદ્દો, સત્તા, હુકુમત અને સલ્તનતની બોલબાલા છે. આવા પુર આશોબ (આપતિ ભરેલી ઘટાઓ) બીહામણા અને ગંદા વાતાવરણમાં અલી બીન અબી તાલિબ (અ.સ.) ના વારિસ ઈમામે ઝમાના (અ.જ.) “અના મદીનતુલ ઈલમે, વ અલીયુન બાબોહા” હદીસનો અર્થ સ્પષ્ટ કરશે.

(૯) અયન કાસેમો શવકતીલ મોઅતદીન.

ક્યાં છે એ જે બળવાખોરો (દ્રોહીઓ) ની, શક્તિ,

શાનોશૌકત અને મહાનતા અને રોબને માટીમાં મેળવી દેશે ?

(૧૦) અયન હોદેમો અબનેયતીશશીરકે વત્રેફાક.

ક્યાં છે એ જે શીર્ક અને નીફાક (દંભ) ના પાયાને ખેરવીને જમીન દોસ્ત કરી દેશે ?

આજે તૌહીદના વિશ્વ (મુસલમાનો) ઉપર શંકા અને સંદેહના હુમલાઓ થઈ રહ્યા છે. શીર્ક અને નીફાકના ટેકેદારો ઇસ્લામનું નામ બદનામ કરીને તનું નામો નિશાન મીટાવી દેવા માંગે છે. તેમજ લોકો ઇસ્લામના નામ માત્રથી દૂર રહે તેવું ઇચ્છે છે. પરંતુ ઇલાહી વાયદાની સામે તમામ શયતાની શક્તિઓના પેંતરાઓ નિષ્ફળ થઈ જશે. એ ઇલાહી વાયદો આ પ્રમાણે છે.

“હોવલ્લઝી અરસલ રસુલહુ બિલ હોદા વ દીની હક્કે યુઝહેરહુ અલદ દીને કુહ્લેહી વલવ કરેહુલ મુશરેફુન” (સુ. સફ. આ.૯)

અર્થાત : તે (અલ્લાહ) એજ તો છે જેણે પોતાના રસુલને હીદાયત અને સાચા દીન (સત્યધર્મ-ઇસ્લામ) સાથે મોકલ્યો જેથી તે તે (દીન) ને તમામ ધર્મો ઉપર પ્રબળ કરી દે. પછી ભલેને તે મુશ્રીકોને (મૂર્તિપૂજકોને) નાપસંદ (કમ ન) લાગે. અને આ દુનિયાઉપર ફક્ત ને ફક્ત મઅબૂદે હકીકીની ઇબાદત થશે. આપણા ઇમામ લોકોના દિલોની કેફીયત અને નીચ્યત પ્રમાણે તેઓ માટે નિર્ણય કરશે. જો કોઈ મુનાફીક એમ સમજતો હોય કે હું ઇસ્લામની પહેલી સદીમાં જીવી રહ્યો છું તો તેણે ઘણીજ નામોશીનો સામનો કરવો પડશે.

(૧૧) અયન મોબીદો અહલીલ ફોસૂકે વલ ઇસ્યાને વત્તુગયાને

ક્યાં છે એ જે દુરાચાર અને બીદી આચરનારાઓ ગુનાહોમાં રહેલા લોકો અને ઇલાહી હુકમની વિરૂદ્ધમાં બંડ પોકરનારાને નેસ્તનાબૂદ કરનાર છે ?

(૧૨) અયન તામેસો ફોરૂઇલ ગય્યે વશશેકાકે.

ક્યાં છે એ જે ગુમરાહી અને નિષ્કુરતાની ડાળીઓને કાપી નાખનાર છે.

(૧૩) અયન તામેસો આસારીઝ ઝયગે વલ અહવાએ.

ક્યાં છે એ જે અંતરની અવળાઈ અને દિલોના રોગ તેમજ ખ્વાહીશાતે નફસાનીના તમામ ચિહ્નોનું નામો નિશાન મીટાવી દેનાશ છે ?

ઇમામ (અ.સ.) ની હુકુમતનું કોઈપણ ઇન્સાન પોતાના દિલમાં બુઝ, દ્વેષ વગેરે જેવી રૂહાની બીમારીઓ લઈને ફરી શકવાનો નથી. અને પોતાની નફાસની ખ્વાહીશોની પૈરવી પણ કરી શકવાનો નથી. ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) એવા તમામ લોકોની સુધારણા ફરમાવશે. અલબત્ત જે કોઈ સુધરવાને પાત્ર નહીં હોય તેને દુનિયાથી વિદાય કરી દેશે.

(૧૪) અયન કાતેઓ હબાએલીલ કીઝબે વલ ઇફતેરાએ.

ક્યાં છે એ જે જૂઠ અને તોહમતની દોરીઓના ટુકડે ટુકડા કરી નાખનાર છે ?

હઝરત મહુદી અલયહીસ્સલામની હુકુમતમાં જૂઠ, મક્કારી અને ફરેબને કોઈ સ્થાન નહીં હોય. તે એવી હુકુમતમાં હશે જેનો પાયો મૌલાએ કાએનાત અમીરૂલ મોઅમેનીન અલી બિન અબી તાલીબ અલયહીસ્સલામે નાખેલ છે. અને ઇમામે અસ્ર અલયહીસ્સલામ તે જ સિદ્ધાંતો ઉપર હુકુમત કરશે. તફાવત એ હશે કે આપ (અ.સ.) ની હુકુમતમાં ‘તલ્હા’ અને ‘ઝુબેર’ જેવાનું કોઈ સ્થાન નહીં હોય.

(૧૫) અયન મોબીદુલ ઓતાતે વલ મરદ તે.

ક્યાં છે એ જે બદકારો અને નાફરમાનોને નેસ્તનાબુદ કરી દેશે ? ઝુહુર ફરમાવ્યા પછી આપના હુકમની અવગણના કરનારાઓ, બગાવત, બંડ કરનાર લોકોને તલવાર નીચે નાખી દેશે. કારણ કે આપની હુકુમતના જમાનામાં ફક્ત અને ફક્ત કુરઆન અને ખુદાના કાનૂનનેજ અમલમાં મુકાશે. અને તેની ઉપર જ સમગ્ર સૃષ્ટિના લોકોને અમલ કરવો પડશે. જેમાં જરા પણ ચુંકે યાં કરવાની કોઈ માટે ગુંજાઈશ નહીં હોય.

(૧૬) અયન મુસ્તઅસેલો અહલીલ વત્તઝલીલ વલ ઇલ્હદે.

એ ક્યાં છે જે (અરબાબે ઇમાન સાથે) દ્વેષ અને ઇર્ષા રાખનારા ગુમરાહો અને વિધર્મીઓ (નાસ્તિકો)નો ખાતેમો કરનાર છે ?

(૧૭) અયન મોઈઝઝુલ અવલીયાએ મોઝીલુલ અઅદાએ.

ક્યાં છે એ જે મોહીબ્બો અને દોસ્તોને ઇઝઝત બક્ષનાર અને દુશ્મનોને દીનને ઝલીલ અને રૂસ્વા કરનાર છે ?

ઉપરના અરબી વાક્યમાં “અવલીયા” શબ્દ “મવલા” શબ્દમાંથી કાઢવામાં આવ્યો છે. એટલે કે જો કોઈ ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) ની ગુલામી સ્વીકારે, તો ઇમામ (અ.સ.) તેને ઇઝઝત આપશે. અને જો કોઈ સરકશી (ઉદંડતા) કરશે તો તેને ઝીલ્લત અને રૂસ્વાઈનો સામનો કરવો પડશે.

(૧૮) અયનલ જામેઉલ કલેમતે અલત્તકવા.

ક્યાં છે એ જે કલમાત (સાલેહ બંદાઓ) ને તકવાની બુનિયાદ પર એકઠા કરશે ?

‘કલેમત’ શબ્દ કુરઆને કરીમમાં ઇન્સાનો માટે પણ વાપરવામાં આવ્યો છે. જેમ કે હઝરત ઇસા (અ.સ.) ને “કલેમહુ” ના નામથી યાદ કરવામાં આવ્યા છે બીજા શબ્દોમાં એમ કહી શકાય કે ઇમામે અસ્ર (અ.સ.) ના અસ્હાબ અને અન્સાર માત્ર મુત્તકી અને પરહેઝગાર લોકો જ હશે. બદકાર અને ગુનેહગાર લોકો નહીં હોય. આ વાતનું ઐલાન તો ખુદ કુરઆને પણ કર્યું છે. વલ આકેબમતો લીલ મુત્તકીન.

આકેબત અને કાર્યોનો બદલો તો માત્ર પરહેઝગારો માટે જ છે.

(૧૯) અયન બાબુલ્લાહુલ્લઝી મીન્હો યુઅતા.

ક્યાં છે તે અલ્લાહના દ્વારા જેમાંથી લોકો પ્રવેશ મેળવશે ?

ઉપરના વાક્યોનો અર્થ એ છે કે : જો કોઈ ઇલ્મ અને ઇમાનની દુનિયામાં પ્રવેશવા માંગતું હોય તો તે માત્ર એહલેબત્તે અત્હાર (અ.મુ.) ના દરવાજામાંથી દાખલ થઈ શકે છે. જો તેણે તે સિવાય બીજો કોઈ માર્ગ અપનાવ્યો તો તેનું પરિણામ ગુમરાહી સિવાય બીજું કંઈ નહીં આવે.

(૨૦) અયન વજહુદ્દાહીદ્દાહી એલયહે યતવજ્જહુલ અવલેયાઓ.

ક્યાં છે એ વજહુદ્દાહી (સિફાતે ઇલાહીના અરીસા સમાન) જેની તરફ અવલિયા પણ મીટ માડે છે ?

અઈમ્મમએ એહલેબત્તે અત્હારની દરેક વ્યક્તિ સિફાતે ઇલાહીયાના પ્રતિબીબ સમાન છે અને વજહુદ્દાહી છે. વજહુદ્દાહીનો અર્થ અદ્દાહની સુરત થાય છે. એ વાત સ્પષ્ટ છે કે અદ્દાહની કોઈ શકલો સુરત હોતી નથી. પરંતુ અહીં 'વજહુ' નો અર્થ એ છે કે લોકો અગર અદ્દાહ તરફ એકાગ્ર થવા માંગે અને તેનો વસીલો મેળવવા યાહે તો હુજ્જતે ખુદા સિવાય બીજું કોઈ માધ્યમ કામ લાગશે નહીં. ગયબતના યુગમાં ઇમાનની તરફ એકાગ્ર થવું અને તેમની ઉપર ઇમાન રાખવું એ હકીકતમાં એક મહત્વની વાત છે. આ મુદ્દાના અનુસંધાને રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) ની એક રિવાયત નોંધવામાં આવી છે. જેમાં આપે ફરમાવ્યું :

યા અલીય્યો અઅજબુત્રાસે ઇમાનન વ અઅઝમોહુમ યકીનન ક્તમુન યકૂનૂન ફી આખેરીઝઝમાને લમ યલહુકુત્તબીય વ હજબ અનહોમુલ હુજ્જતો ફઆમનૂ બે સવાદીન અલા બે યાઝીન (મન લા યહુઝરહુલ ફકીહ)

અય અલી, આખરી ઝમાનામાં એક કૌમ હશે જે ઇમાનમાં સૌથી વધારે હૈરત, અંગેઝ, અને યકીનમાં સૌથી વધારે ઉચ્ચ હશે. આ એવા લોકો હશે કે જેઓ નબીએ કરીમ (સ.અ.વ.) નો યુગ પામી નહીં શકે અને હુજ્જતે ખુદા (એટલે કે ઇમામે ઝમાના અ.સ.) તેમનાથી ગયાબ રહેશે. તેઓના ઇમાનનો આધાર માત્ર કેટલાક લખાણ (કિતાબો) પર હશે.

(૨૧) અયન રસબબુલ મુત્તસેલો બયનલ અરઝે વરસમાએ.

ક્યાં છે એ જે જમીન અને આસમાનની વચ્ચે કડી અને સંપર્કનું કારણ (સબબ) છે ?

જો આ સૃષ્ટિ હુજ્જતે ખુદાથી ખાલી થઈ જાય તો તે જ વખતે તબાહ થઈ જશે કારણ કે હુજ્જતે ખુદા કાએનાતનું કેન્દ્ર બિંદુ છે. તેઓ એ ઇન્સાને કામિલ છે, જેના તુફેલમાં આલમે ઇમકાન (સમગ્ર સૃષ્ટિ) ખુદાવન્દે આલમથી ફાયદો મેળવી રહી છે.

(૨૨) અયન સાહેબો ય્મીલ ફત્હે વનાશેરો રાયતિલ હોદા.

ક્યાં છે એ જે રોઝે ફત્હના માલિક અને હિદાયતના ધ્વજ લહેરાવનાર છે ?

દોઆનું આ વાક્ય પડનાર એક અજબ અફસોસ વક્ત કરતા ગમમાં વ્યાકૂળ થઈ જાય છે કે તેને ગયબતના જમાનાની આ ઝીલ્લતોને ક્યાં સુધી સહન કરવી પડશે. તે એ વાતની પ્રતિક્ષા કરી

રહ્યો છે કે તેની ઝીલ્લતોનો અંત ક્યારે આવશે અને હક્કાનીયતનો ધ્વજ ક્યારે લહેરાશે ?

(૨૩) અયન મોઅલ્લેફી શમ્લીરસલાહે વરરેઝા.

એ ક્યાં છે જે સાહેબાને ખૈર અને મરઝીએ ઇલાહી પ્રમાણે અમલ કરનારાઓને એકઠા કરશે ?

(૨૪) અયનત તાલેબો બેઝોહુલીલ અંબિયાએ વ અબનાઈલ અંબિયાએ. અયનત-તાલેબો બે દમીલ મક્તૂલે બેકરબલાએ.

એ ક્યાં છે જે અંબિયા અને અવલાદે અંબિયાના ખૂનનો બદલો લેશે ? ક્યાં છે એ જે શોહદાએ કરબલાના ખૂનનો બદલો લેનાર છે ? હા, નિશંક આ વાક્ય સુધી પહોંચીને ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) ખૂબજ રૂદન ફરમાવતા હશે. બની ઇસરાઈલના જલ્દો એકજ રાતમાં સિત્તેર પયગંબરોને કતલ કરતા હતા, પરંતુ પરવરદિગારે આલમે તેની રસ્સી લાંબી રાખી હતી. પરાકાષ્ટા તો વાકએ - કરબલામાં આવી ગઈ, જ્યારે યઝીદે મલઉને એવી બરબરીયત દેખાડી જેનું ઉદાહરણ માનવતાના ઇતિહાસમાં ક્યાંય જોવા મળતું નથી. આપણે ગૈર માઅસુમના મુખેથી મસાએબે કરબલાનું વર્ણન સાંભળીને ગીર્યારૂદન અને વિલાપ કરીએ છીએ. જ્યારે આપણા મઝલુમ ઇમામે (અ.સ.) પોતે તો કરબલાની કરૂણ ઘટનાને પોતાની અશ્રુભરી આંખે જોઈ રહ્યા છે. જેમ કે આપ પોતે ઝિયારતે નાહીયામાં ફરમાવે છે. : **ફલ અનદોબન્ન અલચક સાબહુન વમસાઅન વલ અબકયન્ન અલચક બદલદ દોમૂએ દમા.**

જદે મઝલૂમ બેશક હું આપની ઉપર સવાર સાંજ રૂદન કરતો રહું છું અને અશ્રુની બદલે ખૂનના આંસુ વહાવું છું. બેશક ખૂને હુરૈન (અ.સ.) નો બદલો લેવો અને ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) ના કાર્યોના અગ્રતાકમમાં સૌથી પહેલું કાર્ય છે.

(૨૫) અયનલ મન્સૂરો અલા મનેઅતદા અયહેવફ તરા.

ક્યાં છે એ જે દરેક ઝુલ્મ અને અત્યાચાર કરનાર અને જૂઠ અને અન્યાય કરનાર પર, ખુદાવન્દે આલમના સમર્થનથી વિજય અને પ્રભુત્વ મેળવનાર છે ?

(૨૬) અયનલ મુઝતરહો અલ્લઝી યોજાબો એઝાદઆ.

ક્યાં છે એ જે હતાશ અને પરેશાન દોઆ કરે છે ત્યારે તેની દોઆ કબુલ થાય છે ?

ઉપરના વાક્યથી એ વાત સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે કુરઆની આયત 'અમ્મંય યોજુબુલ મુઝતરર એઝા દઆહો વ યકશે ફેસ્સુઅ'

આ મુઝતર, આપણા મુસીબતઝદા ઇમામ છે, જે આપણા માટે પરવરદિગાર પાસે દોઆ કરે છે. અને તેઓ (અ.સ.) ની દોઆ કબુલ થાય છે. જો અત્યારે ઇસ્લામ અને મુસલમાનોની પડતી જોઈને દર્દમંદ અને મુખ્લીસ (નિર્મળભાવતાવાળા) મુસલમાનો, કે જેમને બધી બાબતની જાણકારી નથી. અને જેઓ દિલની વાતો (રહસ્યો) જાણતા નથી, તેઓ પરેશાન થઈ જાય છે, તો પછી ઇમામે વક્ત કેટલા બધા મુઝતર અને પરેશાન થતા હશે ? જેઓ

(અજ.) ની નજરોમાં તમામ વાકેઆત છે અને જેઓ જાહેર એન બાતિન બંનેની જાણકારી ધરાવે છે.

(૨૭) અયન સદરુલ ખલાએકે ઝુલ બીરેરે વત્તકવા.

એ ક્યાં છે જે તમામ મખ્લુકાત (સજીવ સૃષ્ટી) નેક કાર્યો કરનારા અને સાહેબાને તકવાના સૈયદો સરદાર છે ?

(૨૮) અયનબ્નો નબીય્વીલ મુસ્તુફા વબ્નો અલીય્વીલ મુરતજા વબ્નો ખદીજતુલ ગરરા વબ્નો ફાતેમતલ કુબ્રા

ક્યાં છે, રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) ના ફરજંદ, અલી એ મુરતુઝા (અ.સ.) ના દિલબંદ, ખદીજએ રોશનજબીના દિલબર, ફાતેમાએ કુબરાના લખ્તેજીગર ? આ વાક્યમાં ઇમામ (અ.સ.) પોતાની ઓળખ, પોતાના હસબ-નસબથી કરાવી રહ્યા છે.

પ્રસ્તુત લેખમાં અમે માત્ર એવા વાક્યોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે જે ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) ના વ્યક્તિત્વ ઉપર પ્રકાશ પાથરે છે. આ વાક્યોથી અમૂક બાબતો સ્પષ્ટ થાય છે તે એ છે : જો આપણે એમ ઈચ્છતા હોઈએ કે ઇમામ અલયહિસ્સલામ જલ્દી ઝુહુર ફરમાવે તો આપણે દરેક જુમ્આ (શુક્રવાર) ના દિવસે આ દોઆ (દોઆએ નુદબહ) પઢવી જોઈએ. પરંતુ આ દોઆ માત્ર રિવાજ (રસમ) જોઈ કે આપણા કોઈ અઝીઝ આપણી નજરોથી ઓઝલ (ઘૂપા) છે અને આપણે તેના વિરહમાં ઝુરી રહ્યા છીએ. આ ઉપરાંત આ દોઆ પડવામાં ખુલુસ નિચ્યત હોવી જોઈએ. અને સતત નેક કાર્યો પણ કરતા રહેવું જોઈએ. ઇમામ અલયહિસ્સલામનો ઝુહુર ફક્ત તમન્ના અને આરઝુ કરવાથી નહીં થઈ જાય. પરંતુ તે માટ પણ ખુલુસ અને નેક અમલ આવશ્યક છે.

બીજી મહત્વની એ વાત છે કે : જ્યારે ઇમામે ઝમાના (અ.સ.) તશરીફ લાવશે ત્યારે (તેઓ) ઝુલ્મ, અત્યાચાર, અન્યાય, ગુનાહ, બદકારી, બેશર્મી અને બીજા શયાતાનીકાર્યોનો અંત લાવી દેશે. દુનિયાને અદલો ઇન્સાફથી ભરી દેશે. જો આપણામાં કોઈ પણ આ પ્રકારના દુર્ગુણો દેખાતા હોય, આપણે કોઈ પ્રકારના બિન ઇસ્લામી કાર્યો કરતા હોઈએ તો આપણે તુરતજ આપણી સુધારણા કરવી જોઈએ કારણ કે ઇમામ અલયહિસ્સલામ કાનૂને ઇલાહીના અમલમાં કોઈને પણ કોઈ પ્રકારની છુટછાટ આપશે નહીં.

ત્રીજી વાત એ છે કે : ઇમામ અલયહીસ્સલામના અસ્હાબ માત્ર એ લોકો જ બની શકે છે કે જેઓ પરહેઝગાર, નમાઝી, હામિલે કુરઆન (સંપૂર્ણ કુરઆનવાળા) અને અલ્લાહની ઇતાઅત (અલ્લાહના તમામ હુકમોનું સંપૂર્ણ પણે પાલન) અને ફરમાંબરદારી કરતા હોય. જો આપણે દીનના હુકમને અનુસરતા ન હોઈએ તો આપણા માટે ઇમામ અલયહિસ્સલામના ખયમા (નિવાસ્થાન) માં કોઈ સ્થાન નથી.

આવો, આપણે બધાં અહદ કરીએ કે ઇમામે ઝમાના અલયહિસ્સલામના ઝુહુર માટે દોઆ કરીશું વઅને એવા દરેક કાર્યો કરશું જે કાર્યો આપણને આપણા આકા અને મૌલાથી દૂર કરે, તેવા

દરેક કાર્યોથી આપણે દૂર રહીશું. કારણ કે જો આપણે ગંભરીતાપભૂવક વિચારીએ તો એ વાત સ્પષ્ટ થશે કે આપણા માટે આ દુનિયામાં એ કરીમ ઇમામ સિવાય બીજું કોઈજ નથી, ક્યાંક એવું ન બને કે આપણા દૂરાચાર અને ખરાબ કાર્યોને લીધે આપણ ઇમામ આપણાથી વિમુખ (નારાજ) થઈ જાય. ખુદાના ખાસ્તા, જો આપણા ઇમામ આપણથી મુખ ફેરવી લેશે તો આપણે ક્યાંયના નહીં રહીએ.

વ આખેરો દઅવાના અનીલ હમ્દો લિલ્લાહે રબ્બીલ આલમીન.

ઇમામે ઝમાના (અલયહીસ્સલામ)

મજબૂત આશ્રય સ્થાન

વ બેકુમ યોનફકેસુલ હમ્મ વ યકશેફૂઝ ઝરરા

“આપના થકી જ અમને ગમથી મુક્તિ મળે છે અને અમારી પરેશાનીઓ દૂર થાય છે.” (ઝિયારતે જામેઆ)

“વલવ લા ઝોક લનઝલ બે કોમુલ - અઅવાઓ વ સતલમકોમુલ અઅદાઓ.”

જો અમે તમારી હીફાઝત ન કરતે તો કેટલીય બલાઓ તમને ઘેરી વળત અને દુશ્મનો તમને નિસ્ત નાબૂદ કરી દેત. (તૌકીએ હઝત હુક્કત, એહતેજાજે તબરસી ૨/૪૯૭)

ઇન્સાન વિરોધભાસી ગુણોનો મીલીક છે. ક્યારેક ઇન્સાન એટલો બધો નીડર અને બહાદૂર હોય છે કે મોટા મોટા યુદ્ધમાં વિજય મેળવી લે છે. જંગલો અને રણમાંથી એકલો જ પસાર થઈ જાય છે. સમુદ્રોના ઉંડાણ અને અવકાશમાંના અત્યંત ઉચ્ચ વાતાવરણમાં પ્રયાસ પણ કરે છે. તો તેજ ઇન્સાન ક્યારેક એટલો બધો ડરપોક અને ભયભીત થઈ જાય છે કે અંધકાર ને પોતાના જ પડછાયાથી ડરવા લાગે છે. મુશ્કેલીઓ દૂર થવામાં વિલંબ થાય, ત્યારે વહેમ અને (નકામી) નિરર્થક વાતો નો શિકાર બની જાય છે. મુશ્કેલીઓ એવી હોય છે જે મોટા મોટા વીરલાઓને પણ પીગળાવી દે છે. જ્યારે મુશ્કેલીઓ તો હોય પણ કોઈ મુશ્કેલી કુશા (મુશ્કેલીઓનો નીવડો લાવનાર) ન હોય તેવા સંજોગોમાં મુશ્કેલીમાં ફસાએલા ઇન્સાનની હાલત જોવા જેવી થતી હોય છે. જો મુશ્કેલી કુશા મૌજુદ હોય તો મોટામાં મોટી મુશ્કેલીઓ પણ આસાન થઈ જતી હોય છે. અને અસાધ્ય રોગોનો પણ ઇલાજ થઈ જાય છે. દિલ સ્વસ્થ રહે છે, ઈરાદા દ્રઢ રહે છે. વિચાર અને હોશી હવાસ કાબુમાં રહે છે.

ખુદાવન્દે આલમે આપણને અનેક પ્રકારની નેઅમતો આપી છે તેની સાથે એક અત્યંત મહત્વની નેઅમત પણ અતા કરી છે, અને તે છે મુસીબતો, પરેશાનીઓ, દુઃખ, દર્દ તકલીફ..... વગેરેમાં એહલેબયત અલયહેમુસ્સલામનો વસીલો અને વાસ્તો. આ એક એવી અઝીમ નેઅમત છે જેના લીધે મોહીબ્બે એહલેબયત અલયહેમુસ્સલામ ક્યારેય કોઈ પણ મુશ્કેલીમાં ગભરાતો નથી. જેમ જેમ તેન મુશ્કેલીઓ અને દુઃખોમાં વધારો થતો જાય છે, તેમ તેમજ એહલેબયત અલયહેમુસ્સલામથી તવસ્સુલ (નિમિત્ત મધ્યસ્થતા) અને નીકટતામાં વધારો થતો જાય છે. હઝરત વલીએ અસ્ર અરવાહોના ફીદાહના લકબો પૈકીનો એક લકબ ‘અલ ગવ્સ’, ‘ગવ્સુલ ફોકરા’ છે. જેનો અર્થ “ફરિયાદમાં મદદે પહોંચનાર” “ગરીબો અને ફકીરોની ફરિયાદમાં તેમની મદદ કરનાર” થાય છે.

આ એક સ્પષ્ટ હકીકત છે કે આપણા અઈમ્મા અલયહેમુસ્સલામ તમામ સિફાતે કમાલ (બધીજ શ્રેષ્ઠ સિફતો) ના માલિક છે, કોઈ એક (માઅસુમ) માં કોઈ એક સિફતે કમાલ ઓછી

નથી. અમૂક અઈમ્મા સાથે અમૂક સિફાતો એ માટે ખાસ જોડવામાં આવી છે કે તેઓમાં એ સિફાત વધારે જાહેર (વ્યક્ત) થઈ છે. દાખલા તરીકે હઝરત ઇમામ મુસા બિન જઅફર અલયહીસ્સલામને “અલ કાઝિમ” એ માટે કહેવામાં આવે છે કે : ‘કાઝિમ’ ની (ગુસ્સાને કાબુમાં રાખવાની) એ સિફત આપના જીવનનમાં વધારે પ્રમાણમાં વ્યક્ત થતી હતી. હકીકતમાં દરેક ઇમામ “કાઝેમુલ ગયઝ” છે. હઝરત ઇમામે ઝમાના અલયહીસ્સલામ, (આપણી જાન તેઓ ઉપર કુરબાન થઈ જાય) ની પવિત્ર ઝાત સાથે “અલ ગવ્સ” થાવ “ગવ્સુલ ફોકરા” નો લકબ જોડાએલ છે જે એ વાતન સ્પષ્ટ કરે છે કે ફરિયાદ કરનારને મદદ કરવાની સિફત આપનામાં વધારે છે આ સિફતથી એ વાત સ્પષ્ટ થાય છે કે આપણા અઈમ્માએ માસુમની અલયહેમુસ્સલામ સિફાતને કમાલે ઈલાહી (અલ્લાહની સિફાતો કમાલાતા) ના કેન્દ્ર અને અરીસા સમાન છે.

“અલ ગવ્સ” શબ્દમાં કોઈ શરત કે પ્રતિબિંબ નથી. જેનાથી એ જાણવા મળે છે કે આપ દરેકની ફરિયાદમાં મદદ કરનાર છે. દુનિયાના કોઈ પણ ખૂણામાંથી કોઈપણ વ્યક્તિ, કોઈપણ સમયે, કોઈપણ મુશ્કેલીમાં મદદ કરવા માટે પોકારે તો આપ (અજ.) તેની મુશ્કેલીને પોકારે છે એવું નથી બનતું બલકે સૈકંડો, હજારો, લાખો લોકો દુનિયાના ખૂણેખૂણામાંથ પોત-પોતાની ભાષામાં આપ (અજ.) ને પુકારે અરે, અમૂ લોકો તો એવા હોય છે જેઓ તેમની જીભથી ફરિયાદ પણ કરતા નથી પણ તેઓ ખુદ પોતેજ “ફરિયાદની શકલ” હોય છે. જેનો ભાવાર્થ નીચેના મુદ્દાઓમાં તારવવામાં આવ્યો છે, જે અત્રે રજુ કરવામાં આવે છે.

(૧) એક અવાજ (એકનું પોકારવું) બીજા અવાજમાં અવરોધરૂપ બનતું નથી. દરેક ઇન્સાનની એ મર્યાદા હોય છે કે તે એક વખતમાં માત્ર એક જમાણસનો અવાજ સાંભળી શકે છે અને એકજ માણસને જવાબ આપી શકે છે. જો કોઈ માણસને એક સાથે રુણા બધા લોકો બોલાવવા માંડે તો તે બધાને જવાબ આપી શકતો નથી. એટલુંજ નહીં, તે એ પણ નક્કી કરી શકતો કે ખરેખર તેને કોણ બોલાવી રહ્યું છે !

ઇમામ અલયહીસ્સલામ દરેક ફરિયાદ કરનારની મદદ કરે છે એ દશાવિ છે કે આપ (અજ.) એક જ વખતે બધાને અવાજ સાંભળે છે દરેકનો અવાજ ઓળખે છે. અને દરેકની મુશ્કેલીઓને દૂર પણ કરે છે.

(૨) લોકો માત્ર એક જ ભાષામાં તો ઇમામ (અ.સ.) ને બોલાવતા નથી ? બલકે પોતપોતાની ભાષામાં અને લહેજામાં સંબોધન કરે છે. જેનાથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ઇમામ અલયહીસ્સલામ દુનિયાની બધી જ ભાષાઓ અને લહેજાઓથી વાકેફ છે. સમગ્ર

કાએનાતના ઇમામ હોવાની આ ખાસીયત છે. એ લોકો ઉમ્મતની ઇમામત ક્યાંથી કરી શકવાના કે જેઓ બધા લોકોની ભાષા અને બયાનથી પણ વાકેફ નથી ?

(૨) લોકો માત્ર એકજ ભાષામાં તો ઇમામ (અ.સ.) ને બોલાવતા નથી ? બલકે દરેક પોતપોતાની ભાષામાં અને લહેજામાં સંબોધન કરે છે. જેનથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ઇમામ અલયહિસ્સલામ દુનિયાની બધી ભાષાઓ અને લહેજાઓથી વાકેફ છે. સમગ્ર કાએનાતના ઇમામ હોવાની આ ખાસીયત છે. એ લોકો ઉમ્મતની ઇમામત ક્યાંથી કરી શકવાના કે જેઓ બધા લોકોની ભાષા અને બયાનથી પણ વાકેફ નથી ?

(૩) ઇમામને પોકારવા (મદદ માંગવા) માટેનો કોઈ ખાસ સમય નક્કી હોતો નથી પરંતુ ફરિયાદ કરનાર તો હંમેશા ફરિયાદ કતા હોય છે. કારણ કે મુશકેલી (આવવા) નો પણ કોઈ સમય નક્કી હોતો નથી ક્યારે કોની ઉપર કઈ મુશકેલી આવી પડે તેની કોઈને ખબર હોતી નથી. તેથી (મદદ માંગનારની) ફરિયાદનો સમય નક્કી હોતો નથી. ઇમામ (અ.સ.) હંમેશા દરેકની ફરિયાદ દૂર કરતા હોય છે. જેમાં તેઓનું ઉંઘ (સ્વપ્ન) કે જાગૃતિની હાલત અવરોધરૂપ બનતી નથી. આથી એ વાત સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે જે ઇમામ (અ.સ.) ની શક્તિમર્યાદા એટલી વિશાળ હોય કે તેઓની ગયબત (હોવી કે) જાહેર હોવું એ બન્ને વચ્ચે કોઈ પ્રશ્ન રહેતો નથી. તેઓ (અ.જ.) ગયબતમાં પણ એવી જ રીતે ફરિયાદને દૂર કરે છે. જેવી રીતે જાહેર હોય ત્યારે ફરિયાદ દૂર કરશે. કારણ કે ઇમામ (અ.જ.) હાજર હોય તો પણ તેઓ કોઈ એકજ જગ્યાએ હાજર હોવાની બાકીની જગના લોકોની નજરથી ગાયબ જ રહેવાના. આથી એ વાત સાબિત થાય છે કે ગયબત એ ફરિયાદ કરનારની મદદ કરવા માટે અવરોધ બનતી નથી.

(૪) ઇમામની મદદ કોઈ ખાસ ફરિયાદ પુરતી મર્યાદીત નથી. બલકે કોઈ પણ મુશકેલીઓમાં ઇમામ (અ.જ.) મદદ કરેજ છે. જેમ કે ગરીબાઈ, ભુખમરો, બીમારી રોગ, ઘર, મકાન, અવલાદ, તાલીમ અને તરબીયત, આર્થિક સામાજિક પ્રશ્નો રાજકીય કે સુરક્ષાની મુશકેલી, ઝીલ્લત, ઇઝ્ઝત, તૌફીકાત, દુનિયા, બરઝખ, આખેરત વગેરે..... વગેરે..... કોઈ પણ અને ગમે તેવી સખ્ત મુશકેલીમાંથી ઇમામ (અ.જ.) મુક્તિ અપાવે છે. જેનાથી ઇમામ અલયહિસ્સલામ અત્યંત (અમર્યાદિત) શક્તિમાન હોવાનું જાણવા મળે છે. જમીન, આસમાન, વનસ્પતિ, પ્રાણીઓ, પશુઓ, ઇન્સાનો જીવ, ફરિશ્તા દરેક પર આપ (અ.જ.) નો કાબુ છે અને દરેક આપ (અ.જ.) ના ફરમાંબરદાર છે.

નોંધપાત્ર વાત તો એ છે કે જ્યારે તેઓ (અ.જ.)મ કોઈ મુશકેલીને દૂર કરવા ચાહે છે ત્યારે તેઓ માધ્યમ અને સાધન પણ પોતે જ શોધી લે છે. એટલે કે કોઈ બિમારને સાજો કરવા માટે ડોક્ટર કે તબીબને સયમ અને દવાનો સહારો લેવો પડતો હોય છે. પરંતુ જ્યારે ઇમામ (અ.જ.) શફા (પુન:તંદુરસ્તી) આપવા ઇચ્છે છે ત્યારે

આંખના પલકારામાં જરૂર પડે છે કે ન તો દવાની જરૂર પડે છે. તેઓ જ્યારે વૃક્ષને ફળદાર કરવા ચાહે છે ત્યારે જમીનમાં બીજ વાવતા જ ફળદાર વૃક્ષ તૈયાર થઈ જાય છે.

ઉપરની કેટલીક બાબતો ઉપર વિચાર કરવાથી સમજાય છે કે ઇમામને ઝમાના અલયહિસ્સલામ ખુદાવન્દે આલમની સિફત 'ગયાસલ મુસ્તગીસીન' ના સંપૂર્ણ કેન્દ્ર અને સંપૂર્ણ દર્પણ (સમાન) છે. જેવી રીતે તેઓ દરેકનો અવાજ સાંભળે છે અને દરેકની ભાષા જાણે છે. હંમેશા દરેકની ફરિયાદ સાંભળે છે અને દરેકની મુશકેલીઓને દૂર કરે છે. આમાં ફર્ક માત્ર એટલો છે કે આ સિફત ખુદાવન્દે આલમની ઝાતી સિફત છે. અને તેણે જે ઇમામ (અ.સ.) ને આ સિફત અતા ફરમાવી છે તે (અહ્લાહ) ખાલીક છે અને આ (ઇમામ અ.જ.) મખ્લુક છે તે વાજીબ છે અને આ મુમ્મકીન છે.

આ ચર્ચાને વધુ ન લંબાવતા અમે કેટલીક દોઆઓ અને ઇસ્તગાસાનો ઉલ્લેખ કરીશું જેથી મુશકેલીઓમાં આપણા ઇમામ અલયહિસ્સલામને એ દોઆના શબ્દોથી યાદ કરી શકાય. પરંતુ તેની સાથો સાથે દોઆ કરવાના અમૂક આદાબનો ઉલ્લેખ પણ કરીશું કેમ કે જેને મદદ માટે બોલાવવા છે તેને બોલાવવા (દોઆ કરવા) ના આદાબથી વાકેફ થવું ખાસ જરૂરી છે.

- (૧) બા વઝુ હોવું. શરીર ઉપર પાકીઝા કપડા પહેરવા.
- (૨) ઇસ્તગફાર કરવો (ગુનાહોની માફી માંગવી)
- (૩) મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) અને આલે મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) ઉપર દુરૂદ અને સલામ મોકલવી.
- (૪) ઇમામ અલયહિસ્સલામને હાઝીર નાઝીર જાણવા (હાજર અને નજરની સામે હોય તેમ માનવું) જાણે કે હઝરત તેને (દોઆ કરનારને) જોઈ રહ્યા છે. અને તે પોતે હઝરત (અ.જ.) ની સામે ઉભો છે. (જાણે કે) હઝરત તેની વાતોને સાંભળી રહ્યા છે, કેમ કે હઝરત તેની દરેક મુશકેલીઓને હલ કરવાની શક્તિ ધરાવે છે. ખુદાવન્દે આલમ રફથી જે કોઈની પણ ઉપર ફૈઝ અને બરકત નાઝીલ થાય છે તે બધા એ હઝરત (અ.જ.) ના વસીલાથી જ નાઝીલ થાય છે. શબે કદ્રમાં બધાજ કાર્યો સાહેબલ અમ્મ (અ.જ.) ની ખિદમતમાં આવે છે.

(૫) એ વાત નિશ્ચિતપણે માનવી કે ઇમામ (અ.સ.) શિયાઓ અને તેઓના દોસ્તોને તેઓના વાલેદૈન અને સગાસંબંધીઓ કરતા પણ વધારે માનવંતા (દોસ્ત) ગણે છે. એક રિવાયતમાં છે કે અમે અમારા શિયાઓને એટલા બધા માનવંતા (દોસ્તી) રાખીએ છીએ કે જ્યારે તેમને તાવ આવે છે ત્યારે તેની ગરમી અમે મેહસુસ કરીએ છીએ. આની અસર એ છે કે જેની સામે આપણે આપણા પ્રશ્ન (મસાએલ) રજુ કરીએ છીએ તે આપણા વાલેદૈન કરતા પણ આપણી ઉપર વધારે શફીક અને મહેરબાન છે. તેથી આપણી મુશકેલીઓને તેઓ અવશ્ય અને અનીવાર્યપણે હલ કરી આપશે.

(૬) ખુદાવન્દે આલમની બારગાહમાં આપણા તમામ ગુનાહોની વાસ્તવિક તૌબા કરવી. જેથી હૃદયના ઉંડાણપૂર્વક ઇમામે અસ્ર અલયહિસ્સલામથી નઝદીક થઈ શકાય. (જુએ તે આંતરિક ગુનાહ હોય અથવા બાહ્ય ગુનાહ હોય.)

(૭) જે કોઈ બિરાદરે મોમીનને સતાવયો હોય અથવા તેનું દિલ દુભાવ્યું તો તેને (પોતાનાથી) રાજી કરી લેવો જોઈએ. જો આપણ દિલ સાફ નહીં હોય તો આપણે ઇમામે અસ્ર અલયહિસ્સલામની ખિદમતમાં દ્રષપૂર્ણ દિલ લઈને કેવી રીતે જઈશું ? કેમ કે, ભાઈઓના દિલ દુખાવવા ખુદા, રસૂલ અને ઇમામને પસંદ નથી.

(૮) ત્યાર પછી દોઆ (કરવી-માંગવી) શરૂ કરે અને તેના કબુલ થવાની ખાત્રી રાખે.

ઉપર જણાવ્યા મુજબની કેટલીક દુઆઓ અને ઇસ્તગાસાની વિગત અત્રે પ્રસ્તુત કરીએ છીએ.

(૧) યા મોહમ્મદો, યા અલીય્યો, યા ફાતેમતો, યા સાહેબઝઝમાને અદરીકની વલા તોહલીકની.

(૨) રણમાં અથવા કોઈ વિશાળ અને એકાંત જગ્યામાં માથું ખુલ્લુ રાખીને આ શબ્દોમાં ફરિયાદ કરે.

યા અલ કાસિમ અગીરની યા અબા સાલેહ અલ મહદી અદરીકની અદરીકની વલા તદઅની ફઈન્ની ઝલીલુન આજેઝુન.

અનુવાદ : અય અબુલ કાસિમ (આ ઇમામની કુન્નિયત છે.) મારી ફરિયાદ પહોંચો, અય અબા સાલેહ અલ મહદી (આ પણ ઇમામે ઝમાના અ.સ. ની કુન્નિયત અને લકબ છે.) મારી મદદ ફરમાવો, મને એકલો અટુલો ન છોડી દો હું ઝલીલ છું, બીચારી છું, મજબુર-નિરાધાર છું.

(૩) એક દોઆ આ પ્રમાણે છે.

અલ્લાહુમ્મ ઇન્ની અસઅલોક બેહકે વલીય્યકે વ હુક્કતેક સાહેબઝઝમાન ઇલ્લા અઅનતની હી અલા જમીએ ઓમૂરેઈ વ કફ્ફયતની બેહી મઓનત કુલ્લે મૂઝીન વ તાગીન વ બાગીન વ અઅનતની બેહી ફકદ બલગ મજહુદી વ કફ્ફયતની કુલ્લ હોદુવવીન વ હમ્મીન વગ ગમ્મીન વ દયનીન વ વલદી વ જમીએ અહલી વ ઇખ્વાની વ મન યોઅનેની અમ્રોહુ વ આસ્સતી આમીન રબ્બલ આલમીન.

(બેહારુલ અન્વાર ભાગ ૮૪, પાના નં. ૩૫)

પરવરદિગાર હું તારા વલી, તારી હુક્કત (હુક્કતે આખિર) સાહેબઝઝમાનના હકના માધ્યમ દ્વારા તને સવાલ કરી રહ્યો છું. મારી મુશ્કેલીઓ સમસ્યાઓ માં મારી મદદ ફરમાવ. દરેક મૂઝી ત્રાસદાયક બગાવત કરનાર સરકશથી બુરાઈથી માંડે રક્ષણ કર. હઝરત (અજ.) દ્વારા મારી મદદ કર. મારા પ્રયત્નો પરાકાષ્ટાએ પહોંચી ગયા છે. મારા પરથી અને મારી અવલાદ, મારા તમામ કુટુંબીજનો, મારા ભાઈઓ, અને દરેક એવી વ્યક્તિઓ જેની જવાબદારી મારી ઉપર છે તે બધા ઉપરથી દરેક પ્રકારના દુશ્મનો,

ગમ, મુસીબતો અને કર્ઝ (દેવા) ને દૂર રાખ. મારી નજદિકના તમામ લોકોને નજાત અતા કર. આમીન અય તમામ દુનિયાઓના પરવરદિગાર.

(૪) અબુલ હસન મહમદ બિન અહમદ બિન અબીલ લયસ (રહ.) ને એ જમાનાના બાદશાહ તરફથી કતલ થઈ જાવાનો ભય હતો. એ જોખમના કારણે તેમણે શહેર છોડી દીધું અને કબ્રસ્તાનમાં શરણ લીધું હઝરત ઇમામે ઝમાના અલયહિસ્સલામે તેઓને નીચે મુજબની દોઆની તાલીમ આપી, જે પઢવાની બકતથી અબુ હસનને કતલ થવાથી મુક્તિ મળી અને તેનો જીવ બચી ગયો. તે દોઆ નીચે પ્રમાણે છે.

અલ્લાહુમ્મ અઝોમો બલા વ બરેહલ ખફાઅ વન કતઅર રજાઅ વન કશફલ ગેતાઓ વ ઝાકતિલ અરઝો વ મોનેઅતીરસમાઓ વ એલચક યા રબ્બે અલ મુશતકા વ અલચકલ મોઅવ્વલો ફીશશીદતે વર ખાએ અલ્લાહુમ્મ સલ્લે અલા મોહમ્મદીવ વ આલે મોહમ્મદીન ઉલીલ અમ્મીલ લઝીન ફરઝત અલચના તાઅતહુમ વ અરરફતના બેઝાલેક મન્ઝેલતહુમ ફફરીજ અન્ના બે હકેહીમ ફરજન આજેલન કરીબન કલમહીલ બસરે અવ હોવ અકરબો યા મોહમ્મદો યા અલીય્યો યા અલીય્યો યા મોહમ્મદો, ઇકફેયાની ફ ઇન્કોમા કાફેયાય, વન સોરાની ફ ઇન્કોમા નાસેરાય, યા મલ્લાય યા સાહેબઝઝમાન, અલ ગવ્સ, અલ ગવ્સ, અલ ગવ્સ, અદરીકની અદરીકની, અદરીકની

(૫) મિરઝા મોહમ્મદ સઈદના પગમાં દર્દ શરૂ થયું ધીરે ધીરે બંને પગ ઉપર સોજા ચડી ગયા. તે દર્દ એટલું વધી ગયું હતું કે તેઓ સીધા ચાલી શક્તા ન હતા, તેથી લંગડાઈને ચાલતા હતા. તેઓએ ડોક્ટરો પાસે ઇલાજ કરાવ્યો પણ થોડા સમય પૂરતો ફાયદો થયો. થોડા દિવસ પછી પાછો દુખાવો શરૂ થઈ ગયો એટલું જ નહીં બંને પગમાં રસી થઈ ગઈ. તેમજ તેન અસર આખા શરીરમાં થઈ થઈ. શરીરમાં જગ્યા જગ્યાએથી રસી નીકળતી હતી. તેને કોઈ પણ દવાથી કોઈ ફાયદો થત ન હતો. તેના દર્દમાં દિવસે દિવસે વધારો થતો હતો છેવટે તેન હાલત એવી થઈ ગઈ કે તે જમીન પર પગ માંડી શક્તો ન હતો. તેના શરીરમાં એટલું બધું લોહી વહી ચૂક્યું હતું કે શરીર ઉપર માત્ર ચામડ અને હાડકા બાકી રહ્યા હતા. તને સતત દર્દ થતું હોવાને કારણે તેનો સ્વભાવ ચીડીયો થઈ ગયો હતો. તેની આ બીમારીને લીધે કુટુંબના બધાજ સભ્યો પરેશાન થઈ ગયા હતા. તેનું આખુ શરીર એટલું બધું સડી ચૂક્યું હતું કે કોઈ તેના શરીરના એક ભાગમાંથી રસી બહાર આવી જતી હતી. યોગાનુયોગ એવો થયો કે એ દિવસોમાં “નાઈન” શહેરમાં “વબા” (પ્લેગ) ની બીમારી ફાટી નીકળી હતી. તેથી પ્લેગાન ડરથી તે લોકો બીજે ગામ ચાલ્યા ગતા. ત્યાં આકા યુસુફ નામના એક નિષ્ણાંત તબિબ હતા. તેમને મિરઝા મોહમ્મદની તબિયત દેખાડવામાં આવી, લાંબા સમય સુધી જોયા પછી તેણે દર્દીના માસા અબ્દુલ વહાબને ખુણામાં લઈ જઈને કાંઈ કહ્યું જેનાથી એમ જણાઈ આવતું હતું કે આ

જાણકાર અને નિષ્ણાંત તબિત પણ તેના ઉપચાર કરવા માટે લાચાર છે. તે પીછ તો તેના ઘરના સભ્યોની નિરાશામાં વૃદ્ધિ થઈ ગઈ. તેઓ વધુ હતાશ થઈ ગયા. એવામાં એવી જાણકારી મળી કે એક ગામમાં મિરઝા અબૂ તાલીબ નામનો એક માણસ ખૂબજ મુત્તકી અને પરહેઝગાર છે. તેની પાસે હઝરત ઈમામ અસ્સ અલયહિસ્સલામની ખિદમતમાં પ્રસ્તુત કરવા માટે એક અરીઝા અને એક 'ઇસ્તેગાસા' છે. જે અરીઝા ખૂબજ અસરકારક અને અકસીર છે. બીમાર માણસની માતા મિરઝા અબુ તાલીબની પાસે પહોંચી. તેણે પોતાના બીમાર ફરજંદની શફા માટે અરીઝા લખવાની વિનંતી કરી. જુમ્આના દિવસે તેઓએ એક અરીઝા લખી આપી. બીમાર માણસની માતા તે અરીઝા લઈને એક કુવા પાસે અરીઝા નાખવા માટે ગઈ. જ્યારે તેણીએ તે અરીઝા નાખી દીધી તો તે અરીઝા અઘવચ્ચે જ રહી ગઈ. આ જોઈને તે સ્ત્રી ખૂબજ રડવા લાગી. બીમારના ભાઈએ રાતના એક સ્વપ્ન જોયું કે : ઈમામે અસ્સ અલયહિસ્સલામ તશરીફ લાવ્યા છે. તેઓના હાથ મુબારકમાં એક નેઝો છે. જે નેઝાને તેઓ (અજ.) એ મારા ભાઈના પડખા પરા રાખ્યો અને ફરમાવ્યું : ઉઠો અને તમારા (ખાલુ) માસાનું સ્વાગત કરો. (તેના માસરા ઘણા સમયથી પ્રવાસમાં ગયા હતા, તેના વિશેના કોઈ સમાચાર ન હતા તેથી તેમના વિશે પણ કટુંબીજનો ચિંતિત હતા.) મારો ભાઈ ઉઠ્યો અને ઉભો થઈને દરવાજા સુધી માસાના સ્વાગત માટે ગયો. આ સ્વપ્ન જોયા પછી બીમારના ભાઈની આંખો ખુલી ગઈ. સવારનો સમય છે, ઘરના બધા લોકો સુતા છે, તે તુરતજ પોતાના બીમાર ભાઈની પાસે આવ્યો. તેને જગાડ્યો અને કહ્યું : ભાઈ ઉઠો, તમને ઈમામે અસ્સ અલયહિસ્સલામે શફા આપી છે. આમ કહેતા તેના હાથ પકડીને તેને ઉઠાડ્યો. જે બીમાર ભાઈ રાત સુધી જમીન ઉપર પગ પણ મૂકી શકતો ન હતો, તે ખૂબજ સારી રીતે ઘરમાં ચાલી રહ્યો હતો. તેના આખા શરીરમાં રોગનું કોઈ નામો નિશાન નહોતું. તે અરીઝા અને ઈસ્તેગાસા નીચે મુજબ છે.

બિસ્મિલ્લાહીર રહમાનીર રહીમ તવસ્સલ્તો - એલચક યા અબલ કાસિમ મોહમ્મદીબ્ની હસનીબ્ને અલીય્થીબ્ને મોહમ્મદીબ્ને અલીય્થીબ્ન મુસબ્ને જઅફરીબ્ને મોહમ્મદીબ્ને અલીય્થીબ્નીલ હુસયનીબ્ને અલીય્થીબ્ને અબી તાલેબન્નબા ઈલ અઝીમે વસ્સેરાતિલ મુસ્તકીમે વ ઈસ્મતીલ અજ્ફીન બેઉમ્મેદ સચ્યદતે નેસાઈલ આલમીન વ બે આબાએકત્તાહેરીન વ બે ઉમ્મહાતેકત્તાહેરાતે બે યાસીન વલ કુરઆનિલ હકીમ વલ જમબરૂતીલ અઝીમ વ હકીકતીલ ઈમાન વ નૂરીઝૂર વ કેતાબી મસ્તુરીન અન તકૂન સફીરી એલલાહે તઆલા ફીલ હાજતે લે ફૂલાં અવહલાક ફૂલા બિન ફૂલા (ફૂલાં ની જગ્યાએ પોતાની હાજત બયાન કરવી.)

ઉપર મુજબની અરીઝા લખીને વહેતા પાણીમાં અથવા કૂવામાં નાખી દેવી અને તે વખતે નીચે મુજબ કહેવું, ઉસ્માન બિન સઈદ અને મોહમ્મદ બિન ઉસ્માન (આ બંને બુઝુર્ગ મરતબાવાળા હઝરત

ઈમામે અસ્સ અલયહિસ્સલામના પહેલા અને બીજા નાએબ ખાસ છે. જેઓ લોકોના મસાએલને હઝરત વલીએ અસ્સ અલયહિસ્સલામની ખિદમતમાં રજૂ કરે છે.)

યા ઉસ્માન બિન સઈદ વ યા મોહમ્મદ બિન ઉસ્માન અવસેલા કિસ્સત એલા સાહેબીઝઝમાન સલવાતુલ્લાહ અલયહ.

ખુદાવન્દા, અમને બધાને હઝરત બકીય્યતુલ્લાહ, વલીએ અસ્સ ઈમામે ઝમાના, હઝરત હુજ્જતીબ્નીલ હસન અલ અસ્કરી અરવાહના ફીહાદની વધુને વધુ નીકટ ફરમાવ. તેઓ સાથે તવસ્સુલ (વસીલો માધ્યમ) અને ઈસ્તેગાસા કરવાની (મદદ માટે પોકારવાની) તૌફીકાત ઈનાયત ફરમાવ. તેઓની ચરણરજમાં અમને દુનિયાના ફીત્ના ફસાદ, અખ્લાકની તબાહી, દીનની બરબાદી, દિલના અયબો, બે તૌફીકી, બે અમલી વગેરે બૂરાઈઓથી મુક્તિ આપ.

પરવરદિગાર અમારી બધાની અન્સારે હુસૈન અલયહિસ્સલામના સદકામાં ઈમામે ઝમાના અલયહિસ્સલામના મુખ્લીસ ગુલામોમાં ગણત્રી કરે.